

அடங்காப்பற்று வன்னியில் ஆதிகாலத் தமிழர் வரலாறு - 02

இயக்கர் வாழ்வுலங்கள், வழிபாட்டுத்தலங்கள்
மா-தோட்டம், அடங்காப்-பற்று, கே-தீ-ச்சரம்

Ancient History of the Tamils in Adankappattu-Vanni - 02

Homelands & Temples of Iyakkar
Maa-thooddam, Adankap-pattu, Ke-the-echcharam.

தமிழ்நிதி அஞ்சா செல்வத்துறை

அடங்காப்பற்று - வன்னியில்
ஆதிகாலத் தமிழர் வரலாறு - 02

அடங்காப்பற்று-வன்னியில்
ஆதிகாலத் தமிழர் வரலாறு - 02.

இயக்கர் வாழ்வுலங்கள், வழிபாட்டுத்தலங்கள்
மா-தோட்டம், அடங்காப்-பற்று, கே-தீ-ச்சரம்,

Ancient History of the Tamils in Adankappattu-Vanni - 02
Homelands & Temples of Iyakkars

Maa-thooddam, Adankap-pattu, Ke-the-echcharam.

தமிழ்நிதி அருணா செல்லத்துரை

அருணா வெளியீட்டுக்கம்
இல.68. வைரவர் கோவில் வீதி,
வைரவர் புளியங்குளம்,
வவுனியா, இலாங்கை

-2019-

தலைப்பு	: அடங்காப்பற்று-வன்னியில் ஆதிகாலத் தமிழர் வரலாறு - 02.
எழுதியவர் முதற்பதிப்பு	: இயக்கர் வாழ்புலங்கள், வழிபாட்டுத்தலங்கள் மா-தோட்டம், அடங்காப்-பற்று, கேதீ-ச்சரம்.
பிரதிகள்	: தமிழ்நிதி அருணா செல்லத்துரை @
வெளியீடு	: 2019. நவம்பர்.
பக்க வடிவமைப்பு	: 1000
பதிப்பு	: அருணா வெளியீட்டுக்கம்,
விலை	: இல.68, வைரவர் கோவில் வீதி, வைரவர் புளியங்குளம் , வவுனியா, இலங்கை. 077-3148815, 024-2220502.
Title	: Ancient History of the Tamils in Adankappattu-Vanni - 02 Homelands & Temples of Iyakkar, Maa-thooddam, Adankappattu, Ke-thee-chcharam.
First Edition	: 2019, November.
Copies	: 1000
Author	: Thamilnithy Aruna Selladurai @
Published by	: Aruna Publication No: 68, Vairavar Kovil Road, Vairavar Puliyankulam, Vavuniya, Sri Lanka. 077-3148815, 024 - 2220502
Page Layout	: S.Vijay
Printed at	: Vijay Printing Press, 077 9009491
Price	: Sri lanka. Rs.600.00 Foreign : U.S. \$ 10
ISBN	: 978-955-1347-22-2

உடம்பினுள் உதிரமாய்
உள்ளத்துள் உரமாய்
உள்ளின்று ஊக்குவிக்கும்
என் தந்தை
கதிரவேலு அருணாசலத்திற்கும்
என் அன்பு அன்னை
அன்னம்மாவிற்கும்
அடங்காப்பறில் வற்றாதபளையான
வற்றாப்பளை உறையும்
பெத்தாச்சி கண்ணைக
அம்மனுக்கும் காணிக்கையாகும்
என் படைப்புகள்

- அடங்காப் - பற்றான் -

முன்றுரை

இலங்கையின் வடபுலத்திலுள்ள பெருநிலப்பரப்பின் வரலாறுகள் தனியாக எழுதப்படாமல், யாழ்ப்பாண வரலாற்றுடன் இடைக்கிடை சேர்க்கப்பட்டு எழுதப்பட்டுள்ளன. இதனால் பெருநிலப்பரப்பின் தொன்மைகள் முழுமையாக ஆராயப்படாமல் இருண்ட பிரதேசமாக கணிக்கப்பட்டு, காடுகள் என்று பொதுவாக எழுதப்பட்டுள்ளன. தற்போது பெருநிலப்பரப்பின் வரலாற்றை தனியாகத் தொகுக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது.

வடபுலத்தின் மேற்குக்கரையில், மாதோட்ட 'லங்கா நகரி' இராஜதானியில் ஆட்சி செய்தவரும், சிவவிங்க வழிபாட்டில் சிறந்தவருமான இராவண மகாராசா இருந்தார். வடதிந்திய அயோத்தியைச் சேர்ந்தவரும், விஷ்ணு வழிபாட்டில் சிறந்தவருமான இராமர், இலங்கையைக் கைப்பற்ற படையெடுத்து வந்து யுத்தம் நடத்தினார். தாய்நாட்டை காப்பாற்ற இடம்பெற்ற யுத்தத்தில் இராவண மகாராசா உயிரிழந்தார் என்பது இதிகாசத்தில் உள்ள அடிப்படைக் கருப்பொருளாகும்.

மாதோட்டத்தில் யுத்தத்தின் பின்னர் எஞ்சியிருந்த இராவணமகாராசாவின் ஆதரவாளர்களான இயக்கர்-நாகர் குலத்தவர்களுக்கு என்ன நடந்தது? அல்லது அவர்கள் எவ்கே வாழ்ந்தார்கள்? போன்ற கேள்விகளுக்கான பதிலாகவே பெருநிலப்பரப்பு வரலாறு அமைந்துள்ளது. இதற்கு, பிரதேசத்தில் ஓடிய ஆறுகளை மறித்து கருங்கற் களால் கட்டப்பட்டிருக்கும் அணைக் கட்டுகளும், நீர்த்தேக்கங்களும், குளங்களும், வழிபாடுகளின் அடையாளங்களாக இருக்கும் இலிங்கங்களும், ஜந்துதலை நாகசிலைகளும், புராதன இடங்களின் பெயர்களுமே சான்றுகளாக உள்ளன.

தனியாக வரலாறு எழுதப்படாத பிரதேசத்தின் தொன்மையை தொகுப்பது என்பது சமுத்திரத்தில் இறங்கி நீந்துவதற்கு சமமான முயற்சியாகும். 'வரலாறு' என்ற சமுத்திரத்தில் இருக்கும் பெரிய அலைகளிலும், நீர்ச்சுழிகளிலும் சிக்கி மூச்சத் தினைறாமல் இருப்பதற்காக, முன்னோர்கள் பெருநிலப்பரப்புப்பற்றி எழுதியுள்ள புராதன குறிப்புகளை ஆண்டுக் கிரமமாக எழுதி வைப்பதும் பொருத்தமானதாகும்.

காடுகளும் வரலாறுகளும் : உலக வரலாறுகளில் ஆபிரிக்க கண்டத்தில் (எகிப்து) உள்ள நீண்ட நெல்நதி, தென் அமெரிக்காவில் (பிரேசில்) ஓடும் அமேசன் நதி போன்றவற்றின் கரைகளிலுள்ள காடுகள் குரிய வெளிச்சம் உட்புகாத இருண்ட வனப்பகுதிகளாக இருந்தன. அந்தக் காடுகளின் வளங்கள், செழிப்புகள் பற்றி ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டு, எந்த விதமான பாரபடசமும் இன்றி நூல்களும் கட்டுரைகளும் வெளிவந்த வண்ணம் இருக்கின்றன.

ஆறுகளும் வரலாறுகளும் : பெருநிலப்பரப்பின் மத்திய பகுதியில் உற்பத்தியாகும் ஆறுகள் கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு, நோக்கிப் பாய்ந்து சமுத்திரத்தில் சங்கமிக்கின்றன.

நதிக்கரையோரங்களில் மக்கள் குடியேற்றங்கள் இடம் பெற்றுள்ளமைக்கு தொல்லியல் சின்னங்கள் சான்று பகருகின்றன. ஆறுகளை மறித்துக் கட்டப்பட்ட நீர்த்தேக்கங்களும், மழைவெள்ளத்தை தடுத்து நிறுத்திக் கட்டப்பட்ட குளங்களும், வயல் வெளிகளும் அடங்கிய மிகவும் செழிப்புள்ள பிரதேசமாக பெருநிலப்பரப்பு இருந்துள்ளது.

பெருநிலப்பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட பலவிதமான இயற்கை அழிவுகள் காரணமாக மக்கள் இடம் பெயர்ந்த பின்னர், சேதமடைந்த குளங்கள் திருத்தப்படாமலும், விளை நிலங்கள் காடுகளாகவும் மாறியுள்ளன. பின்வந்த வரலாற்றாசிரியர்கள் எழுதும் போது இதனை 'காடு' அல்லது 'வனம்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அதனை நிலைநிறுத்தும் நோக்கோடு வரலாறுகள் பல மட்டத்தில் எழுதப்பட்டு வருகின்றமை தூதிருஷ்டமானதாகும்.

இதேநேரம் வரலாறுகளை முழுமையாக ஆய்வு செய்வதற்கு நேரமில்லாத பலர், பெருநிலப்பரப்போடு சம்பந்தப்பட்ட புராண வரலாறுகளையும், அந்நியர் ஆட்சிக்காலம் எப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது போன்ற விடயங்களில் பூரண தெளிவில்லாமலும் வரலாறுகளை எழுதி வருகிறார்கள். கற்பனை கலந்து எழுதப்பட்ட நாடக இலக்கிய நூல்களை அடிப்படையாக வைத்து, அவற்றிற்கு ஏற்றவாறு வரலாறுகளை உருவாக்கி எழுதி வருபவர்களும் உள்ளனர்.

சாகித்தியரத்னா, கலாநிதி, மூல்லைமணி வே.சுப்பிரமணியம் அவர்கள், வரலாறு மற்றும் நாடக இலக்கியம் போன்றவற்றின் வேறுபாடுகள் பற்றி எழுதிய குறிப்பு முக்கியம் வாய்ந்ததாகும். 'வரலாறும், இலக்கியமும் வெவ்வேறு நோக்கம் கொண்டவை. உள்ளதை உணர்ச்சிக் கலப்பின்றி கூற முயல்வது வரலாறு. உணர்ச்சியும் கற்பனையும் கலந்து அமைவது இலக்கியம். எனது பண்டாரவள்ளியன் நாடகம், இலக்கியமேயன்றி வரலாறு அல்ல. இதை விமர்சகர்கள் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்' என்று 2015ம் ஆண்டு ஒட்டுக்கூட்டன் பிரதேச செயலக பண்பாட்டுப் பேரவை வெளியிட்ட 'முத்தெழில்' சஞ்சிகைக் கான ஆசிச் செய்தியில் குறிப்பிட்டுள்ளார்..

'வரலாறு புதிதாக எழுதப்படுவதல்ல. ஏற்கனவே எழுதப்பட்டவற்றையும், அவற்றிற்கான தொல்லியல் ஆதாரங்களையும் தொகுக்கும்போதுதான் வரலாறு முழுமை பெறும்' என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விடயமாகும். ஆதாரத் தகவல்களை திரிபுபடுத்திக் கூற முற்பட்டால், புராதனத்தின் இலக்கு தவறான திசைக்கு திரும்பி விடும் என்ற நிதர்சனத்தின் பலன்களை தற்போது நாம் அனுபவித்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

பெருநிலப்பரப்பில் இருக்கும் தொல்லியல் சின்னங்கள் பற்றியும், அவற்றிற்கான வரலாற்றுத் தகவல்களையும், அவை இருக்கும் இடங்களின் பெருமைகளையும் தனித்தனியாக எழுத வேண்டும் என்று, கிராமங்களைச் சேர்ந்த பலர் வேண்டுகோளாக விடுத்து வருகின்றனர். இதற்கு அடங்காப்பற்று-வன்னியின்

தொன்மையை, தொல்லியல் சின்னங்களுடன் நிருபிப்பது, ஏற்கனவே செய்யப்பட்ட ஆய்வுகளில் உள்ள வரலாற்றுத் தகவல்களை தொகுப்பது போன்ற இரண்டு வகையான தேவைகள் உள்ளன.

அந்நிய நாட்டவர்களான போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் போன்றவர்களால் எழுதப்பட்ட குறிப்புகள், மற்றும் 1800ம் ஆண்டுகளின் பின்னர், ஆங்கிலேயர் ஆய்வு செய்து வெளியிட்ட நூல்களில் இருந்து அடங்காப்பற்று-வன்னி பற்றிய அநேக வரலாற்றுத் தகவல்களைப் பெறக்கூடியதாக இருக்கின்றது. விசேடமாக சமஸ்கிருதம், ஆதித்தமிழ், பாளி, சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் உள்ள புராண, இதிகாச வரலாறுகளையும், கல்வெட்டுக்களையும், இலங்கை மற்றும் அடங்காப்பற்று வரலாறுகள் பற்றி எழுதப்பட்ட புராதன குறிப்புகளையும், ஆய்வு செய்து, தொகுத்து ஆங்கிலத்தில் வரலாற்று நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளனமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'வரலாறு' என்பது ஆய்வு செய்யப்பட்ட காலப்பகுதியில் அறிஞர்களுக்கு கிடைக்கும் தகவல்களின் அடிப்படையில் எழுதப்படுவதாகும். கடந்த பல நூற்றாண்டுகளில் எழுதப்பட்ட வரலாற்று ஆய்வு நூல்களில் உள்ள பல விடயங்களை மேற்கோள் காட்டி, பின்வந்த வரலாறுகள் எழுதப்பட்டிருப்பது தெளிவாகிறது. காலத்திற்கு காலம் விரிவான ஆய்வுகள் இடம்பெறும்போது, ஏற்கனவே செய்யப்பட்ட ஆய்வுகளில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவது வழக்கம். அவற்றை ஏற்றுக் கொள்வதற்கான மனப்பக்குவத்தை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டியது எமது கடமையாகும்.

திருக்கேதீச்சரம் : 1970ம் ஆண்டு தொடக்கம் இலங்கை வாளனாலியில் கடமையாற்றிய பொழுது ஈழத்து மெல்லிசைக்கு எனது பங்களிப்புகளைச் செய்துள்ளேன். 1980களில் திருக்கேதீச்சரம் பற்றிய ஒரு பாடலை எழுதி மெல்லிசையில் சேர்த்திருந்தேன்.

திருக்கேதீச்சரம் வாருங்கள் - உங்கள்

தீராத குறைகளைச் சொல்லுங்கள்

சிவனோடு மனம்விட்டுப் பேசுங்கள்

சீரோடு வாழ்வீர்கள் நம்புங்கள்

- (திருக்கேதீச்சரம்)

சிவனுக்கு ராத்திரி விழியுங்கள்

சீரான வாழ்வு தர வேண்டுங்கள்

சிவலிங்க திசனம் காணுங்கள்

சிந்தை கலங்கித் தெளியுங்கள்

- (திருக்கேதீச்சரம்)

பாலாவி நீராடிப் பாடுங்கள்

பாவங்கள் பறந்தோடும் பாருங்கள்

கெளிக்கு மலர் கொண்டு தூவுங்கள்

மாங்கல்யப் பிச்சசை தரக் கேளுங்கள்

- (திருக்கேதீச்சரம்)

பாடகர் எஸ்.சிவானந்தராஜா அவர்கள் இசையமைத்துப் பாடலைப் பாடியிருந்தார். வாணொலியில் பலமுறை இந்தப் பாடல் ஒலிபரப்பாகியுள்ளது. 1994ம் ஆண்டு வெளியிட்ட 'அருணா செல்லத்துரையின் மெல்லிசைப் பாடல்கள்' என்ற நூலிலும் திருக்கேதீச்சரம் பற்றிய பாடல் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

பெருநிலப்பரப்பில் நேரடி ஆய்வுகள் : 2011ம் ஆண்டு தொடக்கம் 2019 வரை அடங்காப்பற்று-வன்னிப் பிரதேசத்தில் நேரடியாக எடுக்கப்பட்ட 2000க்கும் மேற்பட்ட தொல்லியல் சின்னங்களின் வர்ணப் புகைப்படங்கள் தொல்லியல் வரலாற்று ஆவணங்களாக உள்ளன.

2013ன் பிற்பகுதியில் இருந்து 2014ம் ஆண்டு முற்பகுதிவரை மன்னாரில் இருந்து வெளிவந்த பிராந்திய பத்திரிகைக்கென பெருநிலப்பரப்பின் வடமேற்குப் பிரதேசம் பற்றி 'இலங்காபுரம்' என்ற தலைப்பில் 11 வரலாற்றுக்கட்டுரைகளை தொடராக எழுதியிருந்தேன்.

2014ம் ஆண்டு தொடக்கம் 2016வரை அடங்காப்பற்று-வன்னி வரலாற்றை, 'ஒரு ஊடகவியலாளனின் ஊடறுப்பு' என்ற தலைப்பில், வீரகேசரிப் பத்திரிகையில் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் படங்களுடன் 111 முழுப்பக்க தொடர் கட்டுரைகளாக எழுதியுள்ளேன்.

2016ம் ஆண்டு 'அடங்காப்பற்று-வன்னியில் ஆதிகாலத் தமிழர் வரலாறு - நாகர்காலத்து தொல்லியல் சின்னங்கள்' என்ற நூலை வெளியிட்டேன். பெருநிலப்பரப்பு முழுவதிலும் உள்ள இயக்கர்-நாகர் காலத்து தொல்லியல் சின்னங்களின் 200 வர்ணப் புகைப்படங்கள் நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நூலுக்கு அறிஞர்கள், பொதுமக்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பும், அங்கீகாரங்களும், விருதுகளும் கிடைத்தன.

2017ல் மத்திய அரசின் 'சாகித்திய மண்டல விருது', மற்றும் 'வடமாகாண சிறந்த நூல்' பரிசுகள் கிடைத்துள்ளன.

2018ல் அகில இலங்கை கம்பன் கழகம், கொழும்பு கம்பன் கழகம் ஆகியவை இணைந்து, பேராசிரியர் அமரர்.அ.ச.ஞானசம்பந்தன் ஞாபகமாக குடும்பத்தினர் (தமிழ்நாடு) நிறுவியுள்ள பரிசுத் திட்டத்தில் சிறந்த ஆய்வு நூலாகத் தெரிவு செய்து வழங்கிய 'நூழைபுலம் ஆய்வு விருது', கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம் வழங்கிய 'தமிழ்நிதி என்ற கெளரவம், ஐபிசி தமிழ் குழுமத்தின் அங்கீகாரம், மற்றும் 2019 ல் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும், இலண்டன் இலக்கிய நிறுவகமும் இணைந்து வழங்கிய இராத்தயணன் இலக்கிய விருது 2018ம் ஆண்டுக்கான, 'அதிலயர் இலக்கிய விருது' ஆகியவை அடங்காப்பற்று வரலாற்றிற்கு கிடைத்த அங்கீகாரங்களாக நினைத்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

2018ம் ஆண்டுகளில் மன்னார் மாவட்ட பிரிவிற் கான சஞ்சிகைக்கு, மாதோட்டமபற்றி தனியான கட்டுரை எழுதும்படி மேலதிக அரசாங்க அதிபர் எஸ். குணபாலன் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதோடு, அதற்கான போக்குவரத்து வசதிகளையும் செய்து தந்தமை மறக்க முடியாதது.

2019ம் ஆண்டு 'அடங்காப்பற்று-வன்னியில் ஆதிகாலத் தமிழர் வரலாறு'-2, 'இயக்கர்- வாழ்புலங்கள்', வழிபாட்டுத்தலங்கள் 'மா-தோட்டம், அடங்காப்-பற்று, திருக்-கேதீ-ச்சரம்' என்ற நூலை வெளியிடுகின்றேன்.

பெரியபண்டிவிரிச்சான் தர்மலிங்கம் சுகந்தன் அவர்கள் ஆலய ஆட்சிக்குழுவில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் இளையவர்களில் ஒருவர். 1908ம் ஆண்டுகளில் நல்லூர் வசின்னத்தம்பிப் புலவர் எழுதிய 'திருக்கேதீச்சர சுயம்பு லிங்க விஷேசம்-திருக்கேதீச்சர ஷேத்திர விண்ணப்பம்' என்ற நூலின் பிரதியையும், 1976ம் ஆண்டு திருக்கேதீச்சர கும்பாபிஷேகத்தின் போது வெளியிடப்பட்ட இரண்டு மலர்களின் பிரதிகளையும் தந்துதவியமைக்கு நன்றியுடையேன்.

இராமருடைய முடிகுட்டு விழாவிற்கான காலக்கணிப்புப்பற்றிய குறிப்புகளைத் தந்த தமிழ்மனி அகளங்கள் அவர்களுக்கு நன்றி.

1993ம் ஆண்டு தொடக்கம் வள்ளி வரலாற்றை எழுதியதின் மூலம், அடங்காப்பற்று-வன்னிப் பிரதேச வரலாறுகளை ஆண்டுக்கிரமமாக எழுத வேண்டிய தேவையையும் அவசியத்தையும் உணர்ந்து, காலக்கணிப்புகளையும் சேர்த்துள்ளேன்.

வரலாற்று நூல் வெளியீட்டுக்கான நிதி : அடங்காப்பற்று வள்ளி வரலாறுபற்றி இதுவரை எழு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளேன். எனது நூல்கள் அனைத்தும் நிறுவன ரீதியாக வெளியிடப்படுவனவல்ல. இலண்டனில் வசிக்கும் சட்டத்தரணி பலிங்கஜோதி, வவுனியூர் இரா. உதயனன் ஆகியோர் ஒவ்வொரு வெளியீடுகளுக்கு, நிதிஹதவி செய்துள்ளனர். அவர்களுக்கு கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அரச நிறுவனங்களின் ஆதாவு : 2016ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட 'அடங்காப்பற்று-வன்னியில் ஆதிகாலத் தமிழர் வரலாறு - நாகர் காலத்து தொல்லியல் சின்னங்கள்' என்ற நூல் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு உட்பட பல பரிசில்களைப் பெற்றிருந்தது. இலங்கை கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களத்திற்கு, நூலை மதிப்பீடு செய்யும் தமிழ் அறிஞர் ஒருவர் உரிய காலத்தில் சிபார்சு செய்யாத காரணத்தினால், இந்த நூலின் ஒந்து பிரதிகளை அவர்களால் கொள்வனவு செய்ய முடியவில்லை.

இந்து சமய கலாசார தினைக்களம் 04 நூல்களையும், வடமாகாண சபை 04 நூல்களையும் கொள்வனவு செய்திருந்தன. பெருநிலப்பரப்புப் பற்றி தமிழில் எழுதப்படும் வரலாற்று நூல்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவற்றை வாங்கி, ஆர்வலர்களும், மாணவ வாசகர்களும் வாசிக்க வைப்பதற்கு, பல்கலைக் கழகங்கள் உட்பட வள்ளிப் பிரதேச நூலகங்கள் ஆகியவற்றில் நிதிப்பிரச்சனை உள்ளதாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளதை கவலையைத் தருகிறது.

'அடங்காப்பற்று - வன்னியில் ஆதிகாலத் தமிழர் வரலாறு'-02, 'இயக்கர் வாழ்புலங்கள், வழிபாட்டுத்தலங்கள், 'மா-தோட்டம், அடங்காப்-பற்று திருக்-கேதீ-ச்சரம்', ஆகிய புராதன இடங்களின் வரலாறு சம்பந்தப்பட்ட தகவல்களை, தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம், ஆகிய மொழிகளில் எழுதப்பட்டுள்ள நூல்களில்

உள்ளவற்றை தொகுத்தும், என்னால் சேகரிக்கப்பட்ட அன்மைக்கால வரலாற்றுத் தகவல்களை உட்புகுத்தியும் ஆண்டுக்கிரமமாக எழுதியுள்ளேன்.

'மா-தோட்டம்' நிலப்பிரிவிற்குள் இருந்த 'லங்காநகரி இராஜதானி', திருக்கேதீச்சரம்' மற்றும் அடங்காப்பற்று' ஆகியவற்றின் தகவல்களைப் பிரித்து தனித்தனியாக எழுதிய காரணத்தால், விளக்கத்திற்காக சில விடயங்கள் திரும்பத் திரும்ப எழுத வேண்டிய தேவையும் ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்த நூல், மேலும் பல நூல்களில் உள்ள தரவுகளைத் திரட்டி அடங்காப்பற்று வரலாற்றை எழுதுபவர்களுக்கு உதவும் என்பது நம்பிக்கை.

இந்த நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பல விடயங்கள், இதுவரை காலமும் வெளிக் கொணரப்பட்ட தகவல்களைவிட முரண்பாடானவையாக இருக்கின்றன என்பதை என்னால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. ஆனால் அனைத்து வரலாற்றுத் தரவுகளும் ஆதாரக் குறிப்புகளுடன் எழுதப்பட்டுள்ளன என்பதை குறித்து வைக்கிறேன். கருத்து முரண்பாடுகளை ஆதாரங்களுடன் வெளிப்படுத்தினால் மட்டும், இனிவரும் காலங்களில் வரலாறுகளை எழுதுவோருக்கு ஆக்கப்பூர்வமான உதவியாக அமையும். நூலின் பக்க வடிவமைப்பையும் நூலை திறம்பட அச்சிட்டும் தந்த விழய் அச்சுப் பதிப்பகத்தினருக்கு எனது நன்றிகள்.

வழமைபோல எனது நூல் வெளியீட்டுக்கு ஊக்கம் தரும் மனைவி சிவசோதிக்கும் (பேபி), பிள்ளைகள் ஜானகி, சுஜேன் ஆகியோருக்கும். இந்த வரலாற்று நூலை எதிர்காலத்தில் உங்களுடன் சேர்ந்து வாசிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டும் பேரப்பிள்ளைகளான பிரண்தா, ஜஸ்வரியா, விபுஷன் ஆகியோருக்கும் எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நன்றியுடன்,

தமிழ்நிதி அருணா செல்லத்துறை

இல: 68, வைரவர் கோவில் வீதி,

வைரவர் புளியங்குளம், வவுனியா,

இலங்கை.

தொ.பே.இல: 0773148815, 024 2220502

அடங்காப்பற்று - வன்னியில்
ஆதிகாலத் தமிழர் வரலாறு - 02

இயக்கர் வாழ்புலங்கள், வழிபாட்டுத்தலங்கள்
மா-தோட்டம், அடங்காப்-பற்று, கேதீ-ச்சரம்.

நூலடக்கம்

i.	நூல் விபரங்கள்	: 0-v
ii.	முன்னுரை	: vi-xiv
01.	காலக் கணிப்புகள்	: 01-11
02.	மகா-தோட்டம் சம்பந்தப்பட்ட படங்கள்	: 12-
03.	மகா-தோட்டம் + அடங்காப்-பற்று	: 13-70
04.	திருக்கேதீ-ச்சரம் + இயக்கர் வழிபாட்டுத் தலங்கள்	: 71-123
05.	உசாத்துணை நூல்கள்	: 124-125
06.	ஆசிரியின் ஏனைய பங்களிப்புகள்	: 126-128

இயக்கர் வாழ்புலங்கள்

மா-தோட்டம் + அடங்காப்-பற்று

இலங்கைபற்றி எழுதப்பட்டுள்ள புராணங்கள், இதிகாசங்கள் ஆகியவற்றிலுள்ள வரலாறுகள், இலிங்க வழிபாடு, திருமுறைகள், பெளத்தசமய வரலாறுகள் பற்றி எழுதப்பட்ட தமிழ் மற்றும் ஆங்கில-வரலாற்றுக் குறிப்புகள் ஆகியன ஒன்றாக உள்வாங்கப்பட்டு ‘இயக்கர் - வாழ்புலங்கள்’ என்ற விடயம் மூன்று பிரிவுகளாக ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

- (அ) தமிழ் + சமஸ்கிருத பெளத்தம் மற்றும் ஆங்கில காலக்கணிப்புகள்
- (ஆ) மகா-தோட்டம், அடங்காப்-பற்று-வன்னியில் இயக்கர் வாழ்புலங்கள்
- (இ) திருக்-கேதீ-ச்சரம். இயக்கர் வழிபாட்டுத் தலங்கள்

[101] காலக்கணிப்புகள் :

இலங்கையில், தமிழ் + சமஸ்கிருத காலக்கணிப்பு, பெளத்தமத காலக்கணிப்பு, ஆங்கிலேய ஆண்டுக் காலக்கணிப்பு என்று மூன்று விதமான காலக்கணிப்புகள் இருக்கின்றன. தமிழ் ஆண்டுக் காலக்கணிப்புகளும், பெளத்தமத காலக்கணிப்புகளும் வரலாறுகளில், பாவனையில் குறைந்துள்ளதால் பல குழப்பங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. தற்போது பாவனையிலுள்ள ஆங்கில ஆண்டுக்கிரம முறைப்படி வரலாறுகள் எழுதப்பட வேண்டிய தேவையும் அவசியமும் ஏற்பட்டுள்ளது.

இலங்கைத் தமிழர்களின் பூராதன கால வரலாற்றிற்கு தேவையான புராணங்கள் மற்றும் இதிகாசங்கள் ஆகியவற்றில் இருந்த, வரலாற்றுக்கு தேவையான முன்னோடித் தகவல்களை அந்நிய நாட்டு வரலாற்று ஆசிரியர்களும் எழுதி வைத்துள்ளனர்.

வரலாறுகள் எழுதி வைக்கப்பட்ட காலத்தை ‘வரலாற்றுக் காலம்’ எனக் குறிப்பிடலாம். இதனால் வரலாற்றை தெளிவாகத் தொகுப்பதற்கு காலக்கணிப்புகள், அவை கணிக்கப்பட்ட காலங்கள் மிகவும் முக்கியமானவையாகவும் இருக்கின்றன.

மகாதோட்டம், அடங்காப்-பற்று, பாணன்கம வன்னி மற்றும் மாந்தை, ஆகிய பிரிவுகள் பற்றி ஆங்கில நூற்றாண்டுக் கணிப்புகளில், வரலாறுகளில் குறிக்கப்படும் விபரங்கள் ‘நூற்றாண்டுக் காட்டியாக’ தரப்படுகின்றன.

நூற்றாண்டுக் காட்டியும், நிகழ்வுகளும் :

கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட நூற்றாண்டுகள் மேலிருந்து கீழிறங்கி வருவன :

- கிழு. 31 : 3100-3000 : கிழு.3084ம் ஆண்டு (தமிழில் கலியுகம்). இராவண மகாராசாவின் காலம். தென்னிந்தியாவின் மத்திய பிரிவில் இருந்த தேக்கன் பிரிவையும் தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தார். காவிய வரலாற்றின்படி இலங்கையும் இந்தியாவும் பிரிந்திருந்தன.
- கிழு. 24 : 2400-2301 : பெளத்த வரலாற்றின்படி இராவண மகாராசாவின் இறப்பு கிழு.2387ம் ஆண்டு இடம்பெற்றுள்ளது.
- விபீஷணன் ஆட்சி ஆரம்பம்.
- கிழு. 19 : 1900-1801 : ஆங்கில வரலாற்றில் கிழு.1810ம் ஆண்டு சிலான் மீது (இலங்கை) இராமன் படையெடுப்பு. இது கடல்கோள் இடம்பெற்று சில நூற்றாண்டுகளின் பின்னர் இடம்பெற்றுள்ளது.
- இராவண மகாராசா உயிரிழப்பின் பின்னர் விபீஷணன் ஆட்சி ஆரம்பித்துள்ளது.
- கிழு. 06 : 600-501 : கி.மு. 543ம் ஆண்டு விஜயராசா, பெளத்தமதக் குறிப்புகளின்படி தென்கிழக்கு (தமன்னா) துறையில் இறங்கியதாகவும், மேற்குக் கரையோரமாக வந்துள்ளார் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் வரலாற்றில் கேதீச்சர ஆயம் விஜய மகாராசாவால் திருத்தப்பட்டது.
- கிழு. 05 : 501-400 : கிழு. 504ம் ஆண்டுகளில் பண்டுவசதேவ விஜயனுக்குப் பின்னர் பதவியேற்றார். இவரது பட்டத்து ராணி மாதோட்டத்தில் இருந்த மகா-தொட்டவில் வந்து இறங்கினார்.
- கிழு. 03 : 300-201 : ஆங்கிலக் குறிப்பின்படி பாரிய கடலரிப்புக் காரணமாக இந்தியாவிலிருந்து தப்ரபேன் (இலங்கை) பிரிந்தது. சிங்கள வரலாற்று நூலின்படி மாதோட்டத்தில் இருந்த இராவண மகாராசாவின் கோட்டைகள் கடலரிப்புக்கு உள்ளாகின.
- கிழு.205ம் ஆண்டு எல்லாளன் ஆட்சி ஆரம்பம் (எலார)

கிழு. 02 : 200 - 101	எல்லாளன் படைகள் மா-தோட்டம் மகா-தொட்டவில் இறங்கி அணிவகுத்து சென்றுள்ளன.
கிழு. 01 : 100 - 000	தூட்டகாமனி - எல்லாளன் யுத்த விபரங்கள் (கிழு.163) கிறிஸ்துவிற்குப் பின்னர் முதலாம் நூற்றாண்டு 01ம் ஆண்டிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறது.
கிபி. 01 : 001 - 100	
கிபி. 02 : 101 - 200	
கிபி. 03 : 201 - 300	
கிபி. 04 : 301 - 400	
கிபி. 05 : 401 - 500	தொலமியின் முதலாவது இலங்கை வரைபடம், கிபி.1ம் நூற்றாண்டுக்குரியது வரையப்பட்டுள்ளது.
கிபி. 06 : 501 - 600	கிபி.443ம் ஆண்டுகளில் குளக்கோட்டன் வருகை, கோணேச்சரத்தில் வழிபாடு. தம்பலகமம் ஆலயம் திருத்தப்பட்டமை முதலாவது தடவையாக வன்னியர் அழைத்து வரப்பட்டு குடியேற்றப்பட்டனர்.
கிபி. 07 : 601 - 700	வன்னியர்களின் அதிகார துஷ்பிரயோகத்தை அக்ரபோதி மன்னன் அடக்கியுள்ளார்.
கிபி. 09 : 801 - 900	திருஞானசம்பந்தர் கே-தீச் சரம், கோணேச்சரம்பற்றி தேவார பதிகங்கள் பாடியுள்ளார்.
கிபி. 10 : 901 - 1000	நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கேதீச் சரம், கோணேச்சரம்பற்றி தேவாரங்கள் பாடினார்.
கிபி. 11 : 1001 - 1100	
கிபி. 12 : 1101 - 1200	முதலாம் பராக்கிரமபாகு மன்னனின் ஆட்சி 216 குளங்கள் திருத்தப்பட்டன.
கிபி.13:1201-1300	அதில் கட்டுக்கரைக் குளமும் அடங்கும். சோழ மன்னர்கள் கிபி.1250 களில் திருக்கேதீச் சர ஆலயத்தை திருத்தினார்.

கிபி.14:1301-1400

கிபி.15:1401-1500: நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இரண்டாவது தடவையாக வந்த வன்னியர்கள் பாணன் கமத்தில் குடியேற அனுதிக்கப்பட்டமை

கிபி.16:1501-1600:

அந்நியர்களின் நிர்வாகம்.

1505 போர்த்துக்கேயர் நிர்வாகம்

1545களில் மாதோட்டம், மாந்தையில் மாபெரும் கடலரிப்பு (தமிழ் நூல்கள்).

1558களில் மன்னார் தென்முனையில் போர்த்துக்கேயர் கோட்டை கட்ட ஆரம்பம்.

திருக்கேதீச்சர ஆலய சுவர் இடிக்கப்பட்டு செங்கற்கள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன.

கிபி.17:1601-1700:

1624களில் போர்த்துக்கேயரால் திருகோணமலை கோணேச்சர ஆலயம் இடிக்கப்பட்டது.

கிபி.18:1701-1800:

1658களில் ஒல்லாந்தர் நிர்வாகம்

1783களில் ஒல்லாந்தரால், அடங்காப்பற்று - வன்னி நிலப்பரப்பு முழுவதிலும் நேரடி நிர்வாகத்தை ஆரம்பிக்க வெப்பினற் தோமஸ் நாகெல் அவர்கள் பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்டார்.

1783 களில் மூல்லைத்தீவில் கோட்டை கட்ட ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

அடங்காப்பற்று-பாணன் கம-வன்னிப் பிரதேசத்தில் இடம்பெற்ற குழப்பங்களை அடக்குவதற்கு, தோமஸ் நாகெல் லினால் நடவடிக்கை எடுக் கப்பட்டது. சைவ சமய இலிங்க தலங்கள், பிள்ளையார் ஆலயங்கள், மற்றும் பெளத்த சின்னங்கள், ஹோமன் கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள் ஆகியன சேதமாக்கப்பட்டன. அவற்றுள் திருக்கேதீச்சர ஆலய மகாலிங்கமும் அடங்கும்.

1785களில் மூல்லைத்தீவு தொடக்கம் பாணன்கமம்-வன்னிவரை ஒல்லாந்தரின் நேரடி நிர்வாகம் கொண்டு வரப்பட்டது.

1785 ஜூலை மாதம் 22ந் திகதி எதிர்ப்புத் தெரிவித்தவர்களுக்கு பொது மன்னிப்பு வழங்கப் பட்டுள்ளது.

பண்டாரம்—வன்னியனார் : 1785 டிசம்பர் மாதம் பண்டாரம், கிழக்குக் கரையோரப் பகுதியிலிருந்த கரிக்கட்டுமூலைக்கு வன்னியனாராகப் பொறுப்பேற்றார்.

1786-1794 வரையுள்ள காலப்பகுதியில் ஒல்லாந்தர் மீது பண்டாரம்—வன்னியனாரின் தாக்குதல் இடம்பெற்றது மூல்லைத்தீவுக் கோட்டையைத் தாக்கி தோல்வி கண்டார்.

இதன்காரணமாக வன்னியனார் பதவியிலிருந்து விலக்கப் பட்டார்.

கிபி 1795-6 களில்

ஆங்கிலேயர் நிர்வாகம்

1795 - 1800 வரை : அடங்காப்பற்று வன்னி பெருநிலப்பரப்பு நிர்வாகத்தில் குழப்பமான நிலை.

1800 ம் ஆண்டு ஆங்கிலேயரால் மேற்கு மூலை (பண்டார) இலுப்பைக்குள கிராமத்திற்கு பண்டாரம்—திரும்பவும் வன்னியனாராக நியமிக்கப்பட்டார்.

கிபி 19. 1801-1900

இலுப்பைக்குளத்தை பண்டாரம்—வன்னியன் திருத்திய காரணத்தினால் பண்டார இலுப்பைக்குளம் எனப் பெயர் பெற்றது.

1803 ஓகஸ்ட் மாதம் 25ந் திகதி மேற்குமூலை பண்டார இலுப்பைக்குளத்திலிருந்து மூல்லைத்தீவுக்குச் சென்று ஆங்கிலேயர் இருந்த கோட்டையைத் தாக்கி அங்கிருந்த படையினரை பின் வாங்கச் செய்து வெற்றி கொண்டார்.

அதேதினம் பண்டாரம்—வன்னியனின் குழுவினர், ஆங்கிலேயரின் தளங்கள் அமைந்திருந்த விடத்தல்தீவு மீது தாக்குதல் நடத்தச் சென்றனர். ஆங்கிலேயரால் நடத்தப்பட்ட எதிர்த் தாக்குதல் காரணமாக அவர்கள் பின்வாங்கினர்.

(விடத்தல்தீவு திருக்கேதீசரத்திற்கு வடக்கில் இருந்த பகுதியாகும்)

பண்டாரம் திரும்பவும் 'வன்னியனார்' பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். வன்னியனார் பதவி வழங்கும் முறைமை ரத்து செய்யப்பட்டது

1803 ஒக்டோபர் மாதம் 31ந் திகதி அதிகாலை கற்கிளைமடுவில் தங்கியிருந்தபோது ஆங்கிலேயர் பண்டாரம் வன்னியனார் மீது தாக்குதல் நடத்தினர்.

அவர் அங்கிருந்து தப்பி பண்டார இலுப்பைக் குளத்திற்கு வந்துள்ளார்.

1811ம் ஆண்டு பண்டார இலுப்பைக் குளத்தில் காலமானார்.

1814களில் வடக்கு மற்றும் வடமேற்குக் கரைகளில் பயங்கர சூராவளி.

யாழ்ப்பாணம், விடத்தல்தீவு, மற்றும் மன்னார் பகுதிகளில் பாரிய கடலரிப்பு.

1879களில் பிறிற்றோ அவர்களால் 1736ல் எழுதப்பட்ட யாழ் ப்பாண வைபவமாலை ஆங்கிலத் தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

தமிழ் கலியுக காலமான 4979ம் வருடம் என்பது கிபி 1878ம் ஆண்டு என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

1893ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 13ந் திகதி ஆங்கில நிர்வாகத்தினர் நடத்திய காணி ஏலவிற்பனையில், நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமார் திருக்கேதீச் சர ஆலயத்திற்காக 43 ஏக்கர் காணியை வாங்கினர்.

அன்று தொடக்கம் நாட்டுக் கோட்டை செட்டிமார் கேதீச் சர ஆலய நிர்வாகத்தை ஆரம்பித்தனர்.

1903ம் ஆண்டு ஐஞ்மாதம் 23 ந் திகதி திருக்கேதீச் சர ஆலயம் திருத்தப்பட்டு விக்கிரகங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் இடம்பெற்றுள்ளது.

1908ம் ஆண்டு திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றுள்ளது.

1908ம் ஆண்டு ஆறாம் மாதம் 23ந் திகதி நல்லூர் வ. சின்னத்தம்பிப் புலவர் திருக்கேதீச்சரத்திற்குப் பதிலாக செட்டிகுளம் கப்பச்சி சந்திரசேகர ஆலயத்திலிருந்த மகாலிங்கத்தை, திருக்கேதீச்சர மகாலிங்கம் என நிறுபிக்க சுயம்பு லிங்க விசேஷம்' 'திருக்கேதீச்சர ஷேத்திர விண்ணப்பம்' என்ற நூலை வெளியிட்டுள்ளார்.

1910ம் ஆண்டு சேதமடைந்த மகாலிங்கம் கேதீச்சர ஆலயத்தின் பின்பகுதியில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் திரும்பவும் இடம்பெற்றது.

1948ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 4ந் திகதி இலங்கை சுதந்திரமடைந்தது.

1948ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 19ந் திகதி திருக்கேதீச்சர புனருத்தாரண சங்கம் ஆரம்பிக்கப் பட்டது.

1950 களில் திருக்கேதீச்சரத்தில் தொல்லியல் ஆய்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தற்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் நூற்றாண்டாகும்.

கிழிப்பி21:2001-2100:

(மேற்காட்டியுள்ள விபரங்களில் இடைவெளியாக உள்ள நூற்றாண்டுகளுக்கான வரலாறுகளை ஆய்வு செய்து நிரப்ப வேண்டியது அவசியமான ஒன்றாகும்.)

பெருநிலப்பரப்பு வரலாற்றில் கி.மு நூற்றாண்டுகள் :

BC (Before Christ) Centuries detail:

31 st	Century	3100- 3000
07 th	Century	700 - 600
06 th	Century	600 - 500
05 th	Century	500 - 400
04 th	Century	400 - 300
03 rd	Century	300 - 200
02 nd	Century	200 - 100
01 st	Century	100 - 000.

பெருநிலப்பரப்பு கி.பி நூற்றாண்டுகள் :

AD (Anno Domini) Centuries detail:

01 st Century	(i)	000 - 100
02 nd Century	(ii)	101 - 200
03 rd Century	(iii)	201 - 300
04 th Century	(iv)	301 - 400
05 th Century	(v)	401 - 500
06 th Century	(vi)	501 - 600
07 th Century	(vii)	601 - 700
08 th Century	(viii)	701 - 800
09 th Century	(ix)	801 - 900
10 th Century	(x)	901 - 1000
11 th Century	(xi)	1001 - 1100
12 th Century		1101 - 1200
13 th Century		1201 - 1300
14 th Century		1301 - 1400
15 th Century		1401 - 1500
16 th Century		1501 - 1600
17 th Century		1601 - 1700
18 th Century		1701 - 1800
19 th Century		1801 - 1900
20 th Century		1901 - 2000
21 st Century		2001 - 2100 (Present..)

01-2. வடபுல புராதனத்திற்கான காலக்கணிப்புகளும், பெயர்களும் தமிழ் காலக்கணிப்புகள் : தமிழில் காலக்கணிப்புகள் யுகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன என்பதை புராணங்கள் மற்றும் இதிகாசங்கள் மூலம் அறியக் கிடக்கின்றது. வடபுலத் தமிழர்களின் காலக்கணிப்பு பஞ்சாங்கத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தில் பஞ்சாங்கத்தை கணிக்கும் பாரம்பரியம் ஆங்கில வருடம் 1859ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு நிறுவனமாக நிறுவப்பட்டு 1892ம் ஆண்டு தொடக்கம் பஞ்சாங்கம் வெளியிடப்பட்டு வருகிறது.

தமிழ் காலக்கணிப்பின்படி பிரிக்கப்பட்டுள்ள நான்கு யுகங்களில், நான்காவது யுகம் கலியுகம் அல்லது வறுமைக்காலம் என்பதாகும். கலியுகம் முழுமையாக 4 லட்சத்து 32 ஆயிரம் ஆண்டுகள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஆங்கில காலக்கணிப்புகள் : சர்வதேச ரீதியாக ஆங்கிலத்தில் கிறிஸ்துவிற்கு முன், கிறிஸ்துவிற்குப் பின் எனக் காலங்கள் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. கிறிஸ்துவிற்கு முன் என்பது, யேசுக் கிறிஸ்து நாதர் பிறப்பதற்கு முதலாம் ஆண்டிலிருந்து பின்னோக்கி கூடிகொண்டு செல்வதாகும். கிழு. என்ற ஆண்டுக் கணக்கு எத்தனையாம் ஆண்டு முடிவடைகிறது என்பதற்கான குறிப்புகளில்லை.

கிபிமுதலாம் நூற்றாண்டு ஆரம்பிக்கும்போது கிழு முதலாம் நூற்றாண்டு காலம் முடிவடைந்தது என்பது மட்டும் சர்வதேச ரீதீயாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். இதனை எமது பஞ்சாங்கள் ஆங்கில வருடம் எனக் குறிப்பிடுகின்றன.

தற்போது ஆங்கில காலக்கணிப்புகள்கூட ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. கிறிஸ்து நாதரின் பிறப்பு கிழு. 5ம் 6ம் நூற்றாண்டு என்ற வாதமும் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதனால் கிறிஸ்து நாதரின் பிறப்பு இறப்பு ஆகியவற்றை நூற்றாண்டுகளின் கால அடையாளக் கணிப்பாக வைப்பதைப் பற்றிய நீண்ட வாதப்பிரதி வாதங்கள் இடம் பெற்று வருகின்றன.

தமிழ் - ஆங்கில வருடங்களின் ஒப்பீடு : கிபி 1879ம் ஆண்டு சிபிறிற்றோ அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்ட யாழ்ப்பாண வைபவமாலை என்ற தொகுப்பு நூலில், அனுபந்தப் பிரிவில் 'தமிழ் நாட்காட்டி' என்ற பகுதியில் 'பஞ்சாங்கம்' என்ற தமிழ் காலக்கணிப்புகளை, ஆங்கில வருட கணிப்புகளோடு ஒப்பீடு செய்து எழுதியுள்ளார்.

'தமிழ் காலக் கணிப்பின்படி நாங்கள் தற்போது கலியுகத்தில் 4,979ம் ஆண்டு முடிவில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இது ஆங்கிலக் கணிப்பின்படி கிபி 1878ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 12 ந் திகதி வெள்ளிக்கிழமை அத்காலை 01.45 ஆகும்'(1) என்று தெரிவித்துள்ளார்.

□ ஆசிரியின் குறிப்புப்படி தமிழ் காலக்கணிப்பிற்கும் ஆங்கில காலக்கணிப்பிற்கும் இடையில் 3101 வருடங்கள் வித்தியாசம் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

(1) 'We are at present living in the Kaliyuga, of which the year 4,979 ended on Friday the 12th of April, 1878 A.D. at 01 hour and 45 minutes A.M". (The Yalpana Vaipava- Malai or the History of the Kingdom of Jaffna' Translated by C.Birro 1879. Pagnchankam or The Tamil Calendar. p.no LXXXIX)

- தமிழ் கலியுக காலக்கணிப்பின்படி, 3101 ஆண்டுகள் பிந்தி கிறிஸ்துவிற்குப் பின் என்று ஆங்கிலத்தில் குறிப்பிடப்படும் வரலாற்றுக் காலம் ஆரம்பித்துள்ளது.
- காலக்கணிப்பை (Convert) மாற்றிய போது கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட நூற்றாண்டுகள் பின்னோக்கி கூடிக் கொண்டும், கிறிஸ்துவிற்கு பிற்பட்ட காலம் முன்னோக்கி கூடிக் கொண்டும் வருவதும் தெளிவாகிறது.
- கி.பி.2019 ஆண்டு என்ற (தற் போது) காலத்தை, தமிழ் காலக்கணிப்பில் மொத்தமாக 5120 வருடங்கள் என்று கூறலாம்.
- ஆனால் தற் போது வெளியிடப்படும் பஞ்சாங்கங்களில் 5119களில் கலியுகம் ஆரம்பித்துள்ளதாக குறிப்பிடப்படுகிறது.
- மேற்காட்டியுள்ள ஆங்கில காலக்கணிப்பிற்கும் தமிழ் பஞ்சாங்க கணிப்பிற்கும் இடையில் அன்னளவாக ஒரு வருடம் வித்தியாசம் இருப்பது தெரிகிறது.

பெயர்கள் :

இலங்கையின் வடமேற்குக்கரை பற்றிய வரலாறுகளில், புராணங்களிலும், இதிகாசங்களிலும் திருமுறைகளிலும், இலக்கியங்களிலும் வங்கா-நகரி, பெரிய தோட்டம், மகா-தோட்டம், மா-தோட்டம், பெரிய இறங்குதுறை, பெரியதிடல், வங்கா, மா-வங்கா, இலங்காபுரம், பாணன்-கமம், அடங்காப்பற்று, இராவணன், இராமன், மானிகைத்திடல், பாலாவி போன்ற பல பெயர்கள் பாவளையில் இருந்துள்ளன. இவற்றில் அநேகமான பெயர்கள் மருவி வந்துள்ளவையாகும்.

தமிழ், பெளத்தம் மற்றும் ஆங்கில காலக்கணிப்புகளின்படி இலங்கை வரலாற்றின் அடையாளமாக இருப்பவர் இராவண மகாராசாவாகும். கிழு. 3084ம் ஆண்டுகளில் அவர் வாழ்ந்துள்ளார் என்று தமிழ் வரலாறு கூறுகின்றது.

இந்தப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த இராவண மகாராசா சமஸ்கிருதம், மற்றும் ஆதித்தமிழ் உட்பட பல மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். சமஸ்கிருத மொழியில் அவர் எழுதிய நூல்களில், தான் ஆட்சி செய்த பிரதேசத்தை 'வங்கா' என்றும், அவரது இராஜதானியிருந்த இடத்தை 'வங்கா நகரி' என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்ற கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய ஒன்றாகும்.

- 'வங்கா நகரி' என்ற சமஸ்கிருதப் பெயரில் தலைநகரம் இருந்தால், அந்த நாட்டின் பெயர் 'வங்கா' என்றிருந்திருக்க வேண்டும்.
- 'நாடு' என்று குறிப்பிடப்படுவது, 'பெருந்தோட்டம்' என்ற மகா-தோட்டப் பிரிவையொகும்.

புராண மற்றும் இதிகாச காலம் தொடக்கம் இலங்கையின் மேற்குக்கரை மா-தோட்டம் என்ற பிரிவில் இராவண மகாராசாவின் இராஜதானி அமைந்திருந்தது. இந்த இடம் 'லங்கா நகரி' என்று அழைக்கப்பட்டதாகவும், பின்னர் முழுஇலங்கைக்கும் 'லங்கா' என்று பெயர் வைக்கப்பட்டதாகவும் வரலாற்று ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. அதற்கேற்ற வகையில் வரைபடங்களின் தலைப்புப் பெயர்களில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளனமே குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

விஜய மகாராசா : கிறிஸ்துவிற்கு முன் 543ம் ஆண்டுகளில் விஜயன் இலங்கைக்கு வந்ததாக, பாளி மொழியில் எழுதப்பட்ட பெளத்தசமயக் குறிப்புகளை, எச்.டபின்டு. கொட்றிங்ரன் அவர்கள் 1929களில் வெளியிட்ட 'சிலோன் வரலாற்றுச் சுருக்கம்' என்ற நூலில் தெரிவித்துள்ளார்.

கி.மு. 543ம் ஆண்டு தொடக்கம் கி.பி.1927 வரை உள்ள ஆண்டுகளில், இலங்கையில் இருந்த ஆட்சியாளர்களின் பெயர் விபரங்களை பெளத்தசமய வரலாற்றுக் குறிப்புகளிலிருந்து தொகுத்துமுள்ளார். இலங்கையில் பெளத்தசமய வரலாற்றைக் குறிக்கும் ஆரம்பகாலக் குறிப்புகளாக இவற்றை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மா-தொட்ட : புராண மற்றும் இதிகாசங்களில் மாதோட்டத்திலிருந்த 'பெரிய இறங்குதுறை' சமஸ்கிருதத்தில் 'மா-தொட்ட' என்றும், பெளத்தமத பாளிமொழி வரலாறுகளில் 'மா-தித்த' எனவும், அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

பிற்காலத்தில் பெளத்த வரலாறுகளைத் தழுவி எழுதப்பட்ட ஆங்கில நூல்களிலும் வரைபடங்களிலும் சமஸ்கிருதம் மற்றும் பாளிமொழிப் பெயர்களே இடம்பெற்றுள்ளன. இதனால் தமிழ், மற்றும் ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளவற்றையும் ஒப்பு நோக்கி ஆய்வு செய்ய வேண்டியதும் அவசியமாகின்றது.

[02] இயக்கர் வாழ்புலங்கள் :

மா-தோட்டம் + அடங்காப்-பற்று

மா-தோட்டம் + அடங்காப்-பற்று பகுதிக்கான படங்களின் விபரங்கள்
தொடர் இலக்கம் பக்கம்.

01. தென்னிந்தியபிரிவுகள், தேக்கன், மகாதோட்டம் (வரைபடம்)	- 21
02. பூநகரி, விடத்தல்தீவு, மாதோட்டம், மாந்தை (வரைபடம்)	- 22
03. மேற்கு மூலை, கிழக்கு மூலை, மாதோட்டம் (வரைபடம்)	- 30
04. மன்னார்க் கோட்டை	- 49
05. மன்னார்க் கோட்டையும் அகழியும்	- 49
06. வன்னி-மாகாணப்பற்று (வரைபடம்)	- 50
07. ஆங்கிலேயரின் ஆரம்பகாலம் (வரைபடம்)	- 54
08. தொலமியின் தப்ரபேன் (வரைபடம்)	- 55
09. தப்ரபேன் அல்லது சலைக் (வரைபடம்)	- 56
10. வங்கா அல்லது தம்ரபர்ணி (வரைபடம்)	- 57
11. மர்கானா = மாந்-தொட்ட=Man-totte (வரைபடம்)	- 59
12. மாந்-தொட்ட + மாதோட்டம் (வரைபடம்)	- 65
13. நிலஅளவையாளர் திணைக்களம் (வரைபடம்)	- 66
14. மா-தோட்டம் புகையிரத நிலையம்	- 67
15. மாதோட்டம் கிராம உத்தியோகத்தர் அலுவலகம்	- 67
16. திருக்கேதீச்சரம் பதாகை	- 68
17. கிறிஸ்தவ தேவாலயம்	- 68
18. சிறீ மாதோட்டம் ரஜை மகாவிகாரை	- 68
19. திருக்கேதீஸ்வரம் வீதி அறிவிப்பு	- 69
20. மா-தோட்டத்தில் கடல் அரித்த பகுதி	- 69

02-1. மா-தோட்டம் + அடங்காப்-பற்று அமைவிடங்களும் வரலாறுகளும் :

இலங்கை வடபுலத்தின் மேற்குக் கடற்கரையிலுள்ள பல இடங்கள் இறங்குதுறைகளாக இருந்துள்ளன. இந்தியா, கிரேக்கம், அரேபிய நாடுகள், சீனா, பர்மா போன்ற நாடுகளின் கப்பல்கள் இந்து சமுத்திரத்தின் ஊடாக போக்குவரத்தில் ஈடுபடும் போது பருவப்பெயர்ச்சிக் காற்றுக் காரணமாக, இலங்கையின் வடமேற்குக் கரையில் ஒதுங்கியுள்ள பல சம்பவங்கள் பற்றி வரலாறுகளில் உள்ளன.

மேற்குக்கரையிலுள்ள மன்னார் தீவகத்தில் வடமூனை, தென்மூனை என இரண்டு முனைகள் இருந்துள்ளன. வடமூனைக்கு கிழக்கே உள்ள கடலுக்கு அடுத்துள்ள நிலப்பரப்பில் இருந்த 'பெரிய இறங்குதுறை' இராவண மகாராசாவின் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து (கிழு.3084) மிகவும் பிரபலம் பெற்றதாகும். இந்த இறங்கு துறைக்கு அருகே இருந்த திடல் பகுதியில், இராவண மகாராசாவின் இராஜதானிக் கட்டடங்களும், இலிங்க ஆலயமும் கட்டப்பட்டிருந்தன.

அதனை அடுத்து இருந்த பரந்த நிலப்பரப்பில் வாசன மரச் சோலைகளும், விவசாயத்தில் சிறப்புற்றிருந்த வயல் வெளிகளும், வில்வங் சோலைகளும் இருந்துள்ளன. பெரிய இறங்குதுறையும், மாளிகைகளும் அதனை அண்டிய வயல் வெளிகளும், சோலைகளும் (தோட்டங்கள்) இருந்த பிரதேசம் 'பெரியதோட்டம்' 'மகா-தோட்டம்' மா-தோட்டம் என்ற பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

புராண, இதிகாச காலக் குறிப்புகளில் 'லங்கா நகரி என்ற தலைநகரம் அமைந்திருந்த பிரதேசம் மற்றும் பெரிய இறங்குதுறை ஆகியவற்றின் தமிழ், சமஸ்கிருதம், பாளி மொழிப் பெயர்கள் பின்வருமாறு ஆங்கில மொழி வரலாறுகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.:

பெரிய தோட்டம் = பெருந்தோட்டம் = மகா-தோட்டம் = மா தோட்டம்.

= Maka-totam = Maha-totto = Ma-totta

பெரிய இறங்குதுறை = மகா இறங்குதுறை = மா-தொட்ட = மா-தித்த

= Great Landing Place = Ma-tota = Ma-totte = Ma-tittha

'மா' என்றால், செழிப்பு, கனி தரும் மரம், பெரியது, போன்ற அர்த்தங்களைக் குறிக்கும் என்று, தமிழ் அகராதியில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. 'பெரிய தோட்டம்' என்பது 'மகா-தோட்டம்' என்றும் பின்னர் அது மருவி 'மா-தோட்டம்' எனவும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஓ 'மா' என்பது சமஸ்கிருத பதம் எனவும் அது பெரியது என்று அர்த்தப்படும் எனவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'தொட்ட' என்ற சமஸ்கிருத பதம் 'இறங்கு துறையைக்' குறிக்கும் சொல்லாகும் என்பதினால் 'மா-தொட்ட' என்ற பதம் பாவனைக்கு வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஓ இராவண மகாராசா சமஸ்கிருத மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தவர். இதனால் 'பெரிய இறங்கு துறைக்கு' 'மகா-தொட்ட' என்ற சமஸ்கிருத பதம் அவர் காலத்தில் இருந்து ஆரம்பித்துள்ளது என்ற கருத்தும் உள்ளது.

ஓ மகா-தொட்ட என்ற சமஸ்கிருதப் பெயர் பெரிய இறங்கு துறையையே குறிக்கிறது. இதனை ஆங்கில வரலாறுகள் Maha-totte என்றும். அதனைச் சுருக்கி Ma-totte என்றும் எழுதியிருக்கின்றன.

ஓ பாளி மொழி பேசியவர்களுடைய அரச பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர் விஜய மகாராசாவாகும். இதனால் அவருடைய வருடையின் பின்னர் பாளிமொழியில் பெளத்தமத வரலாறுகள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஓ மகா-தித்த (Maha-tiththa), என்ற பாளி மொழிப் பதம் 'பெரிய இறங்கு துறையையே குறிப்பதாகும். மகா-தித்த என்ற பதம் சிங்கள மொழியிலும் பாவனையில் இருக்கிறது.

இலங்கை வடபுலத்தின் மேற்குக்கரையில் இருந்த திடலான நிலப்பரப்பும், பெரிய இறங்கு துறையும், கோட்டைகளும் மற்றும் இலிங்க ஆலயமும் 'லங்கா நகரி என்ற தலைநகருக்குள் அடங்கியிருந்தன.

நிலப்பரப்பிலிருந்த பெரிய தோட்டத்தின் மேற்குப் பக்கத்திலிருந்த கடற்பகுதி மிகவும் ஆழம் கூடியது. பெரிய படகுகளில் வரும் பயணிகளுக்கு பொருத்தமான இறங்கு துறையாக இருந்த காரணத்தினால் அந்த இடம், 'பெரிய இறங்குதுறை' அல்லது 'கப்பல் கரைதட்டும் திடல்' என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

கடற்கரையோரமாக அமைந்திருந்த 'லங்காநகரி இராஜதானிக் கோட்டையைச் சுற்றி கடலிலிருந்து நீர் நிறையக் கூடிய வகையில் பாதுகாப்பு அகழிகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. ஆலயத்தை சுற்றியிருந்த நிலப்பிரிவில் சில அகழிகளில் நன்னீர் நிறைந்திருந்தது.

நகரி (Nakari) என்ற பதம் நகரத்தைக் குறிப்பது என்று இதிகாசங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் வடமேற்குப் பகுதியில் 'நகரி என்று அழைக்கும் வழக்கம் இருந்தமைக்கு பூ-நகரி என்ற பதம் தற்போதும் பாவனையில் உள்ளமை ஒரு சான்றாகும். 'நகரி என்ற பதம் வையாபாடவிலும் பல இடங்களில் இருக்கிறது.

மகா-தோட்டம் பிரிவின் தலைநகரான 'லங்கா நகரி' என்ற ராஜதானியின் பெயர் பிற்காலத்தில் இலங்கைத்தீவு முழுவதற்கும் 'லங்கா' என்று வைப்பதற்கு ஏதுகோலாக இருந்ததுபற்றி கிபி.1859 களில் சேர்.ஜேம்ஸ் ரென்ற் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

'லங்கா' என்பது இந்துமத இதிகாசங்களின்படி ராவண மகாராசாவுடைய கோட்டை அமைந்திருந்த தலைநகரமாகும். 'லங்கா' என்ற பெயர் பின்னர் தீவு முழுவதற்கும் பொதுவான பெயராக மாறியது'(1)

02-2. புராண மற்றும் இதிகாச காலத்தில் லங்கா நகரியில் வாழ்ந்த மக்கள் :

கி.மு.3084ம் ஆண்டு வரலாற்றுக்குறிப்புகள் சமஸ்கிருதம், ஆதித்தமிழ் ஆகியவற்றில் எழுதப்பட்டுள்ளன. கலியுகத்தில் வாழ்ந்த இராவண மகாராசா, மா-தோட்டத்தில் 'லங்கா நகரி' ராஜதானியில் இருந்து ஆட்சி செய்துள்ளார்.

உலகம் முழுவதிலும் இருந்தது போல, இலங்கையின் வடபுல பெருநிலப்பரப்பின் கிழக்கு மற்றும் தெற்குப் பகுதிகளில் பூர்வீகக் குடிகளான வேடர்கள் இருந்துள்ளனர். தமிழ் வரலாறுகளின்படி, அக்காலத்தில் இயக்கர்கள் லங்கா நகரியிலும் நாகர்கள் மாந்தையிலும் வாழ்ந்துள்ளார்கள்.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : கிபி.1736 களில் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் எழுதப்பட்ட யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை, சி.பிறிற்.நோ அவர்கள், கிபி.1879களில் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். அக்காலத்தில் இருந்த சரித்திர விபரங்களை பல தலைப்புகளில் அனுபந்தமாக அந்த நூலில் சேர்த்துள்ளார். ஆங்கில நூலில் 'இரட்சதர்', 'யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்', 'நாட்காட்டி', 'கல்வெட்டு' போன்ற தலைப்புகளில் மொழிபெயர்க் கப்பட்டுள்ளவற்றில் பெருநிலப்பரப்பு அடங்காப்பற்று-வன்னி பற்றிய அநேக விபரங்கள் உள்ளன.

ஒட்டக்கூத்தர் என்ற புலவரால் எழுதப்பட்டுள்ள இராமகாதையில் 'உத்தர காண்டம்' மட்டும் உள்ளது. ஆனால் இராமாயணத்தின் 7வது காண்டமாக இது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இராமாயண காவியத்தின் உத்தரகாண்டத்தில் இராவண மகாராசாவுடைய தலைநகரம் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுவதை, யாழ்ப்பாண வைபவமாலையின் ஆங்கில மொழித்தொகுப்பில் 'இரட்சதர்' என்ற பிரிவில் பிறிற்.நோ அவர்கள் குறித்துள்ளார்.

(1) 'Thus Lanka, which in the epic of Hindus was originally the capital and castle of Ravana, was afterwards applied to the island in general. ('CEYLON' by Sir. James Emerson Tennent-1859.Vol. 1. p.no;567')

'ழுமிக்குத் திரும்பிய இரட்சதர்கள், தமது தலைவனாக இராவணனை ஏற்றுக் கொண்டு, குவேரன் ஆட்சி செய்ததும், தமது புராதன தலைநகரமுமான 'லங்கா நகரி மீது போர்தொடுத்து மீண்டும் கைப்பற்றினர். குவேரன் விட்டுக்கென்ற பின்னர், இரட்சதர்கள் 'லங்கா நகரியில் மீளக்குடியேறினர். இராவணனும் வெற்று நகரத்தில் இருந்து தனது ஆட்சியை நிலைப்படுத்தினான்'. இந்த வரலாறு, ராமாயணத்தின் 17வது நூலான உத்தரகாண்டத்தின் 1ம்2ம் படலங்களில் இருந்து தொகுக்கப்பட்டு கருக்கப்பட்டுள்ளது.' (1) (சிபிறிற் ரோ பக்.iii)

- இரட்சதர்கள் தமது இருப்பிடத்தை குவேரனிடம் இருந்து பெற்றுக் கொண்டதினால் அவருடைய செல்வங்களைக் காப்பவர்கள் என்ற அர்த்தத்தில் 'இரட்சதர்கள்' என்ற பெயர் வந்தது.
- 'இரட்சதர்கள்' என்ற பதத்தை புலவர்கள் 'இரா-ட்சதர்கள்'என்று மாற்றி, அதற்கு ஏற்றவாறு உருவங்களைக் கொடுத்து, புராணங்களையும், இதிகாசங்களையும், காவியங்களையும் படைத்துள்ளார்கள்' என்றும் கருதப்படுகிறது.
- இரட்சதர்கள் லங்கா நகரிக்கு எங்கிருந்து வந்தார்கள்? என்ற கேள்விக்கு, அவர்கள் ஆகாயத்திலிருந்து நிலத்திற்கு திரும்பி வந்தார்கள் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன.
- புராணங்களில் கூடுதலாக ஆகாயம், நிலம், நீர் போன்ற பகுதிகளிலேயே மனிதர்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்ற கருத்து மேலோங்கி இருந்தது.
- இதனையே பிற்காலத்தில் இரட்சதர்கள் (இரா-ட்சதர்கள்) ஆகாய, நிலம் ஆகியவற்றிலும், நாகர்கள் நீரிலும், வாழ்பவர்கள் என்று திருமுறையில் பாடப்பட்டுள்ளதைக் குறிப்பிடலாம்.
- காலத்திற்கு காலம் ஏற்பட்ட விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கேற்ப வரலாறுகள் மாற்றபடும். வேற்று நாட்டிலிருந்து கடல்வழியாக வந்தவர்கள் நீரினில் வாழ்பவர்கள் என்றும், வான்வழியாக வந்தவர்கள் ஆகாயத்தில் வாழ்பவர்கள் என்ற நம்பிக்கை, அக்காலத்தில் மக்கள் மத்தியில் இருந்துள்ளது.

(1) 'Now all the Iradchathar returned to the earth.....and having made Iravanan their king: they meditated an attack on 'Lanka-nakari' their ancient capital. Kuveran evacuated city: and Iravavnan took possession of the vacant city'. The above account has been condensed from the first and second Padalams of the seventeenth book of Iramayanam entitled the 'Uththara kandam'. (Yalpana Vaipava Malai by C.Britto-1879. "Iradchathar"- p.iii.).

- இந்த நம்பிக்கைகளில் இருந்து விடுபட்டு, புராணங்களை யதார்த்தக் கண்ணால் பார்க்கும்போது, அவற்றில் ஒளிந்திருக்கும் வரலாறுகளும், விஞ்ஞானத் தகவல்களும் தெளிவாகும். புராண வரலாறுகளை சமய நம் பிக் கைகளோடு பார்த்தால் அதில் கூறப்பட்டுள்ளவை கற்பனையானவை என்றும் என்னத் தோன்றும்.
- முக்கியமாக இந்தப் புராணங்களை விரித்து நோக்கிய தமிழ்ப் புலவர்கள் தமது அறிவுக்கேற்ப வரலாறுகள் மற்றும் விஞ்ஞான வளர்ச்சிகள் போன்றவற்றில் உள்ள விடயங்களை சேர்த்துக் கூறத் தவறிவிட்டார்கள் என்றே கூறலாம்.
- செயற்கைமுறைக் கருத்தரிப்பு, வானத்தில் பறப்பது மற்றும் யுத்தங்களில் பாவிக்கப்பட்டுள்ள ஆயுதங்கள் நவீன காலத்தில் பயன்படுத்தப்படும் ஆயுதங்களின் சக்தியை ஒத்ததாக இருப்பது போன்றவற்றிற்கான ஆதாரங்கள் புராணங்களில் இருக்கின்றன. புராணங்களில், தற்காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்துள்ள பல விஞ்ஞானத் தகவல்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதை பார்க்கும்போது வியப்பேற்படுகிறது.
- புராணங்கள், இதிகாசங்கள், திருமுறைகள், போன்றவற்றை எழுதியவர்களை 'மகான்கள்' என்று அழைக்கின்றார்கள். அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திலிருந்த மொழிவளர்ச்சிக்கேற்ப விடயங்களைப் பாடல்களாகத் தந்துள்ளனர். அந்தப் பாடல்களை இக்கால சமூகத்திற்கு ஏற்றவாறு யதார்த்தப்படுத்துவது அறிஞர்களின் கடமையாகும்.
- காலம், மொழி, விஞ்ஞானம் ஆகியன மாற்றம் கண்டிருக்கின்றன. எமது புராணங்களில் உள்ள வீரம், காதல், சோகம் ஆகியவற்றைப் பற்றி மட்டும் மீண்டும் மீண்டும் விரித்துக் கூறிக் கொண்டிருப்பதை, எதிர்காலச் சமூகம் ஏற்றுக் கொள்ளாது.
- இதனால்தான் இளைய சமூகத்தினர் தமிழ் வரலாற்றிலிருந்து விலகிச் செல்வதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். விஞ்ஞானம், மனிதவியல், பூகோளவியல், போன்றவற்றில் உள்ள யதார்த்தங்களை வரலாறுகள் ஊடாக வெளிக் கொணர வேண்டிய பொறுப்பும் அவசியமும் இருக்கிறது.

'இரட்சதர்' (Iradchathar) என்பவர்கள் இயக்கர் குலத்தவர்கள். குவேரனுடைய செல்வங்களைக் காப்பவர்கள் (இரட்சிப்பவர்கள்) என்றும் பொருள்படும்.

அசூர் என்ற பதம் இயக்கர்களின் உடல்வாகு மற்றும் பராக்கிரமத்தை குறிப்பிடுவதாகும்.

அரக்கர் என்பது விட்டுக் கொடுக்காத மன வைராக்கியத்தை உடைய குணத்திற்காக வைக்கப்பட்ட பெயர் என்பது தெரிய வருகிறது.

யக்காஸ் : யக்காஸ் என்று அழைக்கப்பட்டவர்கள் இராவண இராம யுத்த காலத்தில் இராவணனுடன் போர்முனையில் முன்னணியில் நின்றவர்கள். இவர்கள் ஆரியர்களுடைய எதிரிகள் எனவும், பிசாககளை வணங்கியவர்கள் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. யக்காஸ் என்ற பிரிவினர் இயக்க குலத்தவருடன் சேர்ந்திருந்த காரணத்தினால் சில வரலாறுகளில் இயக்கர்களும் 'யக்காஸ்' என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

02-3. இயக்கர் வாழ்வுலங்கள் :

சிபி.1926 களில் இராசநாயகம் முதலியார் எழுதிய Ancient Jaffna என்ற நூலில், யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் தென் பகுதியின் மேற்குக் கரையில் உள்ள பிரதேசத்தை அடுத்து ஏராளமான இயக்கர்களும் நாகர்களும் வாழ்ந்ததாக ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் பின்வருமாறு தெரிவித்துள்ளார்.

‘புராண இதிகாச காலத்தில் இலங்கையில் ‘லங்கா புர’ என்ற பலம் பொருந்திய இராஜதானியை அவர்கள் அமைத்திருந்தனர். இவர்களுடைய ஆதிக்கம், தேக்கன் மற்றும் இந்தியாவின் பல பகுதிகளிலும் பரவியிருந்தது’(1)

- புராண, இதிகாச காலங்களில், ‘லங்கா நகரி’ என்ற சமஸ்கிருத பதமே பாவனையில் இருந்துள்ளது. ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ள ‘லங்கா புர’ என்ற பாளி மொழிப்பெயர், விஜயன் வருகைக்கு பின்னர் எழுதப்பட்ட பெளத்த வரலாற்றுக்கு உரியதாகும்.
- இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வரலாற்றுக் காலங்களுக்கும், பிற்பட்ட காலத்தில் செய்யப்பட்ட ஆய்வுகளில் குறிப்பிடப்படும் வரலாற்றுக் காலங்களுக்கும் இடையில் என்னிக்கையில் சில வித்தியாசங்களும் வேறுபாடுகளும் உள்ளன.

(1) During the pre-epic period they had established a powerful kingdom at Lankapura in Ceylon, and asserted their authority in the Dekkan and other part of India. ('Ancient Jaffna', by Rasanayakam Mudaliyar -1929.p.no. 02.

இராவணன் : சைவ சமயத்தின் முழுமுதற் கடவுளாக இலிங்கத்தை வழிபட்ட இராவண மகாராசா பற்றி எழுதப்பட்டுள்ள புராண காலங்களை, நவீன காலத்திற்கு மாற்றியபோது கிறிஸ்துவிற்கு முன்னர் 31ம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்தார் என்பது இலங்கைத் தமிழ் மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இயக்கர்க்குலத் தலைவனான இராவணனுடைய ஆட்சிக்காலம் ஸங்கா வரலாற்றில் முக்கியமானதாகவும் வரலாற்றின் ஆரம்பமாகவும் இடம் பிடிக்கின்றது என்ற குறிப்புகள் உள்ளன.

பெயர் : இராவணன்

பரம்பரை : புலஸ்திய முனிவர்

சகோதரர்கள் : கும்பகன்னன், தூர்ப்பனகை, விபீஷணன்.

மனைவி பெயர் : மண்டோதுரி

'ராவணா' என்ற சொல்லுக்கு 'தூரியக் கதிர்' என்று விளக்கம் கூறப்படுகிறது. 'ரா' என்றால் 'தூரியன்' 'வணா' என்றால் 'கதிர்' என்றும் பொருள்படும். இதனால் ராவணனை தூரியப்புதல்வன் என்றும், பிரமாவின் வழித்தோன்றல் என்றும் புராணங்களில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த விபரங்களில் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன்பும் பின்பும் இடம்பெற்றதாகக் குறிப்பிடப்படும் புராண காலத்தகவல்கள் சில தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன.

தென்னிந்தியாவிலிருந்த திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் கிபி.7ம் நூற்றாண்டுகளில் பாடிய முதலாம் திருமுறையில் ராவணன் என்ற பெயர் வருவதற்கான காரணத்தை பின்வருமாறு தெரிவித்துள்ளார். 'கயிலை மலையை இல்லாமல் செய்வதற்கு முயற்சித்தபோது, சிவனுடைய தண்டனையைப் பெற்று, அழுத காரணத்தினால் 'அழுதவன்' என்று பெயர் வந்தது. இராவணன் கலங்கி இசை மீட்டி இறைவனை வேண்டியபோது அவனது பக்தியைக் கண்டு இரங்கிய இறைவன், 'வாளும், நீண்டகால வாழ்நாளும் வழங்கினார்' என்று திருமுறையில் பாடியுள்ளார்.

□ திருமுறைகள் பாடப்படுவதற்கு சமார் 3800 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆட்சி செய்தவர் இராவண மகாராசா என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவருடைய வாழ்நாளில் இடம்பெற்ற சம்பவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இராவண மகாராசாவிற்கு காரணப்பெயராக திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் இவ்வாறு குறித்துள்ளார் என்ற கருதவும் இடமுண்டு

இராவணனும் நாகர்களும் : மாதோட்டம் ராஜதானியில் இருந்த இயக்கர்க்குல இராவணன், மாந்தை இராஜதானியில் இருந்த நாகர் குலத் தலைவன் மயனுடைய மகள் மண்டோதுரியை திருமணம் செய்தார் என்று தமிழ் இதிகாச வரலாற்றுக் குறிப்புகள் உள்ளன.

இராவண மகாராசாவிற்காக மாந்தையிலிருந்த நாகர்குலத் தலைவனும், மாமனாருமான, மயன், மாந்தைத் துறையையும், மாதோட்டத்திலிருந்த பெரிய இறங்கு துறையையும் அபிவிருத்தி செய்ததோடு, திருக்கேதீசர் ஆயத்தை திருத்தியும் கொடுத்துள்ளார்.

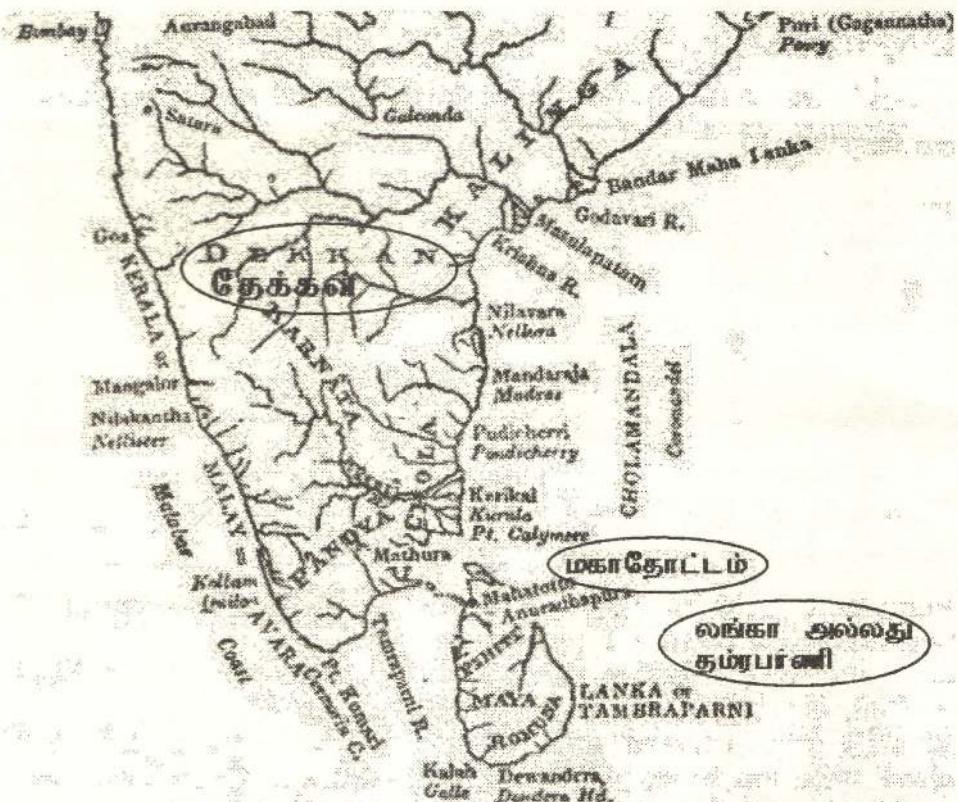
மேற்குத் திசையில் மா-தோட்டத்தில் - பெரிய இறங்குதுறை, மாந்தைத்துறை, கிழக்கே திருகோணமலை இயற்கைத் துறைமுகம், ஆகிய மூன்று துறைகளும் வங்கா நகரி இராஜதானியிலிருந்த இராவண மகாராசாவின் கட்டுப்பாடின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டன. இதனால் இராவண மகாராசா வங்காவின் மேற்கு மற்றும் கிழக்கு கடல் பிராந்தியங்களில் கடற்பலம் உள்ள திராவிட குல மகாராசாவாக திகழ்ந்தார்.

02-4 . பெளத்தமத குறிப்புகள் :

'பூராதன இலங்கை பற்றிய பல குறிப்புகளைத் தரும் நூலான மகாவம்சத்தில், இந்து சமயத்தவரின் கவிதை நூலில் உள்ள 'வங்கா' என்ற சமஸ்கிருத சொல் பல இடங்களில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அதில் இராமர் இலங்கை மீது படையெடுப்பு நடத்தியது முக்கிய கருப்பொருளாக இருக்கின்றது. இராமாயண காவியத்தின் நாயகன் இராமராகும். பூராதனமான நூல்களில் நீண்ட காலமாக இந்த நூல் இருந்து வருகிறது.' என்று வரலாற்றாசிரியர் ரெனர் தெரிவித்துள்ளார்.

இராவண மகாராசாவுடைய ஆள்புலம் பற்றிய தகவல்கள் மூலம், 'வங்கா நகரி' என்பது தலைநகரம் என்பதும், இது மகா-தோட்டம் பிரிவில் இருந்தது என்பதும் பெளத்தமதக் குறிப்புகள் மூலமும் ரூசவாகின்றது.

இலங்கையிலிருந்த இராவண மகாராசா, தென்னிந்தியாவின் சில பகுதிகளையும் தனது கட்டுப்பாடின் கீழ் வைத்திருந்ததாக வரலாறுகள், காவியக் குறிப்புகள் மூலம் அறிய முடிகிறது. இதனை விளக்கும் வகையில் கி.பி.1859 களில் ரெனர் அவர்கள், 'தென்னிந்தியாவிலிருந்த தேக்கன்' என்று அழைக்கப்பட்ட பகுதியையும் இலங்கையையும் சேர்த்து வரைபடமாக்கியுள்ளார். (Sir James Tennant Vol.i.p. no: 330)

01. தென்னிந்திய பிரிவுகள், தேக்கன் மற்றும் மகாதோட்டோ.

- வரைபடத்தின் தலைப்பாக புராதன இந்தியாவின் வரைபடம் (Map of Ancient India) என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இலங்கையை அடையாளப்படுத்தும்போது 'லங்கா' அல்லது தம்ரபரணி (Lanka or Tamraparni) என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து தொன்மையான 'லங்கா' என்ற சமஸ்கிருதப் பெயரூக்குப் பின்னரே கிரேக்க மொழியிலான 'தம்ரபரணி' என்ற பெயர் வந்துள்ளது.
- இந்த வரைபடத்தில் இலங்கையில் மகா-தோட்டம், அனுராதபுரம் ஆகிய இரண்டு நகரங்களின் பெயர்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. மகா-தோட்டோ (Maha-totto) என்ற பதம் இயக்கர்களின் மகா-தோட்டத்தைக் குறிக்கிறது. தென்னிந்தியாவின் மத்திய பகுதியில் தேக்கன் பிரதேசமும், தென்கரையில் மதுரை என்ற பெயரும் உள்ளன.
- பெளத்தமத வரலாறு பாளி மொழியில் எழுதப்பட்ட பின்னர், அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரைபடம் வரையப்பட்டுள்ளமையால் அனுராதபுரமும், மகா-தோட்டோவும் முக்கிய இடங்களாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

- இராவண மகாராசா தென்னிந்தியாவில் சில பகுதிகளை தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தார் எனத் தமிழ்க் காவியமும் தெரிவிக்கிறது.
- இயக்க (அரக்க) குலத்தவரால் தமது தவத்திற்கு ஏற்பட்ட இடையூறுகளை முனிவர்கள் தசரத மகாராசாவிடம் முறையிடுகையிலும், இராமனையும் இலட்சுமணனையும் தூர்ப்பன்கை சந்தித்தமையும், பஞ்சவடியில் இருந்து சீதை சிறையெடுக்கப்பட்டமை போன்ற விடயங்கள், இராவண மகாராசாவுக்கு தென்னிந்தியாவோடு இருந்த தொடர்புகள் பற்றி காவியத்தில் பல இடங்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

02-5 இலங்கையும் ஆக்கிரமிப்பும் : இலங்கையின் வடமேற்குக் கரையில் புராதன வாழ்புலங்களான பூநகரி, விடத்தல் தீவு ஆகியன இருந்துள்ளன. விடத்தல் தீவிற்கு அடுத்தே இயக்கர்களுடைய ஆள்புலமான மா-தோட்டம் (லங்கா நகரி) இருந்தது. அதற்குத் தெர்கே நாகர்களுடைய இராஜதானியான மா-ந்-தை அமைந்திருந்ததை யாழ்ப்பாண தமிழ் வரலாறுகளும் கூறுகின்றன.

02 பூநகரி, விடத்தல் தீவு, மாதோட்டம், மாநதை

லங்கா மீது படையெடுப்பு : இராவண மகாராசா இலிங்க வழிபாட்டில் சிறந்த சைவராகவும், லங்காவைச் சுற்றியுள்ள கடற்பிராந்திய கப்பல் போக்குவரத்து வாணிபத்தை, தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருப்பவராகவும் இருந்தார்.

வட இந்தியவிலிருந்த அயோத்தி ஆரியச் சக்கரவர்த்தி தசரதருக்கு, பெரும் சவாலாக இராவணன் இருந்தார். விஷ்ணுவை முழுமுதல் கடவுளாக வழிபடும் தசரதன், இலிங்க வழிபாட்டில் சிறந்த இராவண மகாராசாவை அடக்கி தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வரத் தீர்மானித்தார்.

அயோத்தி ஆரிய தசரத சக்கரவர்த்தியின் அரசவையில் 'லங்கா' மீது படையெடுத்துச் செல்ல தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனால் இராவணனுடைய பராக்கிரமத்தையும், படைபலத்தையும் அறிந்த அரசவையினர், நேரடியான படையெடுப்பை தவிர்த்து, லங்காவைக் கைப்பற்றுவற் காக தசரத சக்கரவர்த்தியின் மகன் இராமரை, மரவுரி தரித்து 14 வருடங்கள் தென் திசைக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள்.

வட இந்திய ஆரியரான இராமருடைய நடமாட்டத்தையும், அவருடன் தென்னிந்தியாவில் வாழும் ஒரு பிரிவினர் சேர்ந்திருப்பதையும் அறிந்த இராவணன், எந்த நேரமும் 'லங்கா' மீது படையெடுப்பு நடத்தப்படலாம் என்று புரிந்து கொண்டார்.

ஒரு நாட்டின் மீது படையெடுக்க அயல் நாட்டரசன் ஆயத்தமாகும்போது, முன்கூட்டியே எதிரிக்குச் சொந்தமான பொருள் ஒன்றை பண்யமாக எடுத்து வைத்து, யுத்தத்திற்கான அறைக்கவலை விடுப்பது திராவிடர் பாரம்பரியமாகும்.

பண்யப்பொருளை எடுத்துவருவதற்காக, இராமன் தங்கியிருந்த இடத்திற்கு இராவணன் சென்றார். பண்யப்பொருளாக எடுத்து வருவதற்கு அங்கு எதுவும் இருக்கவில்லை. அதனால் அங்கிருந்த இராமனுடைய மனைவி சீதையை, பஞ்சவடியுடன் சேர்த்து தூக்கி வந்து இலங்கையில் அசோகவனத்தில் சிறைவைத்தார்.

பண்யப் பொருளை எடுத்துச் சென்றவருடன் போர் செய்து, தோற்கடித்து, (சீதையை) மீட்டுச் செல்லலாம் என்று எதிரிக்கு நேரடியாக சவால் விடுக்கும் திராவிட பாரம்பரியத்தை வெளிப்படுத்திய வீரசம்பவம் இதுவாகும் என்று, திருநெல்வேலி எம்.எஸ்.பூரணலிங்கம்பிள்ளை அவர்கள் 1928 களில் வெளியிட்ட 'Ravana The Great King of Lanka'- என்ற நூலில் தெரிவித்துள்ளார்.

02-6. ‘லங்கா’ மீது இராமர் படையெடுத்த காலக்கணிப்புகள் :

யாழ்ப்பாண வைபவமாலையின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் ‘இரட்சதர்’ என்ற பகுதியில் இராவண மகாராசாவின் ஆட்சிக்காலம் கிழு. 3084ம் ஆண்டு என தமிழ் வரலாறுகள் கூறுவதாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் பெளத்தமத மற்றும் ஆங்கில குறிப்புகள் ஆகியவற்றில் வேறுவேறு விதமாக உள்ளன.

பெளத்த சமய வரலாறு : பெளத்த துறவிகளால் பாளியில் எழுதப்பட்ட பெளத்தமதக் குறிப்புகளில் இராவண மகாராசாவின் உயிரிழப்பு ஏற்பட்ட காலம் கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

‘சிங்கள வரலாற்றுக் குறிப்புகளில் கிழு.2387ம் ஆண்டுகளில் இராவண மகாராசா காலமானார்’ (1)

□ யுத்தத்திலேயே இராவண மகாராசா உயிரிழந்தார் என்பது புராண மற்றும் இதிகாசங்களில் குறிப்பிடப்படும் முக்கிய விடயமாகும்.

ஆங்கில வரலாறு : ’கிழு.1810ம் ஆண்டுகளில் இராமன் படையெடுத்துச் சென்று ‘Silan’ என்றழக்கப்பட்ட தீவை வெற்றி கொண்டார். இது கடல்கோள் வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்டு சில நூற்றாண்டுகளின் பின்னராகும்’ என்று சேர்ட்பின்டு ஜோன்ஸ் தெரிவித்துள்ளார்.’ (2)

கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்த இராவண மகாராசா பற்றிய குறிப்புகள், ஆதித்தமிழ் மற்றும் சமஸ்கிருத வருடக்கணிப்புகளில் உள்ளன. அதற்குப் பின்னர் கிழு.543களில் பாளிமொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆங்கிலத்தில் கிழு/கிபி. காலக்கணிப்புகளுக்காக திரும்பவும் மாற்றங்கள் (conversion) செய்யப்பட்டு உள்ளன.

□ வான்மீகி முனிவர் ராமகாதையை சமஸ்கிருதத்தில் எப்போது எழுதியிருந்தார் என்பது இன்னமும் நிரூபிக்கப்படவில்லை.

□ ஆனால் தமிழில் இராமாயணம் கிபி.12ம் நூற்றாண்டில் அரங்கேற்றப்பட்டது.

□ ஆகவே சமஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்ட வான்மீகி இராமகாதையை, பாளி மொழியில் எழுதப்பட்ட பெளத்தமத வரலாறுகள் உள்வாங்கியுள்ளமை தெளிவாகிறது. இதனாலேயே ‘லங்கா’ என்ற சமஸ்கிருத பதம் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

(1) 'The Singalese annals fix the date of Ravana's death at 2387 B.C.....'

(2)'....whilst Sir W.Jones informs us that Rama about 1810 B.C conquered Silan, a few centuries after the flood'. (Sir.W. Jones. Yalpana Vaipava- Malai 'Iradchathar' by Britto 1879. p.no: iii)

- பெளத்தமத வரலாற்றின்படி இராவண மகாராசா கிழு. 2387ம் ஆண்டு உயிரிழந்ததாக குறிப்பிடப்படுகிறது. பெளத்தசமய வரலாற்றிற்கும் ஆதித்தமிழ், சமஸ்கிருத காலக்கணிப்பிற்கும் இடையில் 697 வருடங்கள் வித்தியாசமாக உள்ளன.
- இராவண மகாராசாவை இராமர் தோற்கடித்த காலம் கிழு.1810 ஆண்டு என்று ஆங்கிலத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் சமஸ்கிருத தமிழ் காலக்கணிப்பை மாற்றம் செய்தபோது கிழு.3084ம் ஆண்டு என்று எழுதப் பட்டுள்ளது. சமஸ்கிருத காலக்கணிப்பிற்கும், ஆங்கில காலக்கணிப்பிற்கும் இடையில் 1274 வருடங்கள் வித்தியாசமாக உள்ளன.

முடிகுட்டு விழா : தமிழ்மணி அகளங்கள் அவர்கள் இராமாயணம் பற்றிய ஆய்வுக் குறிப்பிலே இராமருடைய முடிகுட்டு விழாவிற்கான நாள் எவ்வாறு கணிக்கப்பட்டது என்பது பற்றி பின்வருமாறு தெரிவித்துள்ளார்.

'தசரதருக்கு சோதிடத்தில் மிகுந்த நம்பிக்கையும் அறிவும் இருந்தது. இராமருக்கு இருபத்தியேழு வயது வந்தபோது தசரதர் சில தூர்நிமித்தங்களையும் கெட்ட கனவுகளையும் கண்டார்.

அதனால் இராமரை அழைத்து, எனக்குக் கெட்ட காலம் வந்துவிட்டது. உனக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்யாமல் குழம்பி விடுமோ என்று அஞ்சகிறேன். இப்போது ஏதோ பேரிழப்பு நடைபெறப் போவதாகத் தெரிகிறது. இப்போதுள்ள கிரக நிலைப்படி எனக்கு கூடாத காலமாக இருக்கின்றது. அதனால் அவசரமாக உனக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்து வைக்க நினைக்கிறேன்' என்று சொன்னார்.

அப்போது சித்திரை மாதம் மேட்ராசியில் சூரியன் உச்சமடைந்திருக்கிறது. சூரியனோடு செவ்வாய் இராகு என்பவை சேர்ந்திருக்கின்றன. செவ்வாய்க்கு இது சொந்த வீடு. பூசநடசத்திரத்தில் உனக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்ய நினைக்கிறேன்' என்று கூறினார்.

எந்த சித்திரை மாதத்தில் செவ்வாயும், இராகுவும், மேட்ராசியில் இருந்தன என்று கண்டு பிடித்து விட்டால், அதிலிருந்து பதினான்கு ஆண்டுகளின் பின்னர் இராம-இராவண யுத்தம் நடைபெற்றது என்பதைக் கண்டு பிடித்துவிடலாம். கம்பான் இராமாயணத்தின்படி தசரதரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க சோதிடர்களே இராமரின் முடிகுட்டு விழாவிற்கு நாள் வைத்தனர்' என்று தெரிவித்துள்ளார்.

- இதன்படி இராமருடைய பட்டாபிஷேகம் இடம் பெற்ற காலத்தைக் கண்டு பிடிக்க முடியும். அப்போது இராமருக்கு வயது 27. பட்டாபிஷேகத்திற்கும் இராமருடைய பிறப்பிற்கும் தொடர்புண்டு.

□ பட்டாபிஷேகம் குழம்பியவுடனேயே இராமர் காட்டுக்குப் புறப்பட்டு விட்டார். 14 ஆண்டுகள் வனவாசம். இக்காலத்தினுள் இலங்கைமீது இராமர் படையெடுத்து வந்து இராவண மகாராசாவைத் தோற்கடித்தார் என்பது காவியக் குறிப்பாகும்.

02-7. இராவண - இராம யுத்தம் :

அயோத்தி இராமன் இலங்கை மீது படையெடுத்து வந்தார். இராவணனின் தம்பி விபீடனன், இராவணனின் பலத்தையும் பலவீணத்தையும் இராமருக்கு காட்டிக் கொடுத்தார். வங்கா நகியில் நடந்த யுத்தத்தில் திராவிட வீரரும் இயக்கர் குலத்தைச் சேர்ந்தவருமான இராவண மகாராசா உயிரிழந்தார். நாகர் குலத்தைச் சேர்ந்த, அவருடைய மனைவி மண்டோதரியும் தன்னைத்தானே மாய்த்துக் கொண்டாள் என்பது காவியக் குறிப்புகளாகும்.

இராவண மகாராசாவின் மறைவிற்குப் பின்னர் :

- இராவண மகாராசா தென்னிந்தியாவின் மத்திய பிரிவில் இருந்த தேக்கன் பிரிவையும் தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தார். தமிழ் வரலாற் றின் படி அக்காலத் தில் இலங்கையும் இந்தியாவும் பிரிந்திருந்தன.
- கிழு.3084ம் ஆண்டுகளில் (தமிழில் கலியுகம்) இராவண மகாராசா வாழ்ந்திருந்தார் என்றாலும், யுத்தம் எப்போது நடைபெற்றது என்பது குறிப்பிடப்படவில்லை.
- பெளத்த வரலாறுகள் கிழு.2387ம் ஆண்டு இராவண மகாராசாவின் உயிரிழப்பு இடம்பெற்றதாக கூறுகின்றன. பெளத்த வரலாற்றின்படி கிழு.2387ம் ஆண்டு இராவண மகாராசாவின் ஆட்சி முடிவுற்றிருக்கிறது.
- கிழு.1810ம் ஆண்டுகளில் சிலான் மீது (இலங்கை) இராமன் படை எடுப்பு இடம்பெற்றது என்று ஆங்கில வரலாறுகளில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இந்தப் படையெடுப்பின் காரணமாக இராவண மகாராசா உயிரிழந்துள்ளார். இது கடல்கோள் இடம்பெற்று சில நூற்றாண்டுகளின் பின்னர் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.
- 14 ஆண்டுகள் வனவாசம் முடிவடைவதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்னரே இராமன் படையெடுப்பு இடம்பெற்றுள்ளது. இராவண மகாராசாவைத் தோற்கடிக்க எவ்வளவு காலம் சென்றது என்பதும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

- இவை அனைத்தும் தமிழ் காலக்கணிப்புகளையும், பெளத்துக்காலக்கணிப்புகளையும், கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்டகாலம் என்ற ஆங்கிலகாலக்கணிப்புகளாக மாற்றி (conversion) அமைக்கப்பட்டவையாகும்.
- இவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு சர்வதேச ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடிய காலக்கணிப்புச் செய்யப்பட்டால் இலங்கைத் தமிழர்களின் புராதனம் மேலும் வலுவாக்கப்படும்.
- விஜயன் வருகை இலங்கைக்கு கிழு.543ம் ஆண்டுகளில் இடம்பெற்றது என்பது வரலாறு. அதற்கு முன்னர் இராவண மகாராசாவின் காலம் இருந்தது என்பதும் தெளிவாகின்றது. நீண்ட ஆய்வுகள் செய்யப்படும் போது வட்டபுலத் தமிழர்களின் வரலாற்றுக் காலத்தை நிலைநிறுத்த, இந்தத் தரவுகள் உதவும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

தசரத இராமர் ஆட்சி : வடஇந்திய ஆரியகுலத்து இராமர், 14 நாட்கள் 'லங்கா நகரி' இராஜதானியில் (மாதோட்டம்) இருந்து ஆட்சி செய்தார். பதினான்கு ஆண்டுகள் முடிவடையும் கடைசிக் தறுவாயில் இராவணனுக்குச் சொந்தமான ஆரிய ஊர்தியில் நாடு திரும்பியிருந்தார் என்ற குறிப்பும் உள்ளது. பல நிபந்தனைகளை விதித்து, இராவணனுடைய தம்பி விபீஷணனிடம் லங்காநகரி ஆட்சியை இராமர் ஒப்படைத்திருந்தார்.

விபீஷணன் ஆட்சி : வட இந்திய அயோத்தி ஆரிய இராஜதானிக்குக் கீழ் 'லங்கா நகரி' இராஜதானியாக இருந்தது. மாதோட்டத்தில் இருந்த விபீஷண ஆதரவாளர்கள், விஷ்ணு வழிபாட்டை பின்பற்றத் தொடங்கினர். ஆரியகுலத்தைச் சேர்ந்த இராமனுடைய கட்டளைப்படி இயக்கர் குலத்தைச் சேர்ந்த விபீஷணன் மாதோட்டம் 'லங்கா நகரி' இராஜதானியில் இருந்து விஷ்ணு வழிபாட்டுடன் ஆட்சியை ஆரம்பித்தார்.

விபீஷணன் ஆட்சி இடம் பெற்ற காலத்தில், இயக்கர்களுடைய லங்கா நகரியிலிருந்து நாகர்கள் வாழ்ந்த மாந்தை மீண்டும் தனியான இராஜதானியாக இயங்கத் தொடங்கியது.

விஜயனுடைய வருகைக்கு முன்னர், தமிழ் காலக்கணிப்பின்படி சுமார் 2541 ஆண்டுகள் விபீஷணன் பரம்பரையினரின் ஆட்சி இடம்பெற்றுள்ளதை, ஆங்கிலேயர் தமது குறிப்பில் நீண்டகாலம் என எழுதியுள்ளனர்.

மகா-தோட்டத்தில் இராவண மகாராசாவிற்குப் பின்னர், விபீஷணனுக்கு ஆதரவு வழங்கிய இயக்கர்-நாகர்கள் வெணவத்தை கடைப்பிடித்தனர். இந்தக் காலத்தில் விஷ்ணு வழிபாடு தீவகம் முழுவதும் பரவியிருந்தது என்பதற்கு தென்திசையில் பரவலாக காணப்படும் விஷ்ணு சிலைகளும், விபீஷணன் சிலைகளும், விஜயன் வருகைக்குப் பின்னர் பாளியில் எழுதப்பட்டுள்ள பெளத்த சமய வரலாறுகளும், சான்று பகருகின்றன.

விஷ்ணு வழிபாடு பரவி இருந்ததாக இதிகாசங்களும் பெளத்த வரலாறுகளும் கூறுகின்றன. பெளத்த வரலாறுகளை ஆய்வு செய்த பார்க்கர் மாதோட்டம் பிரிவில் விஷ்ணு வழிபாடு இருந்துள்ளது என்பதை 1909ம் ஆண்டு வெளியிட்ட புராதன இலங்கை (Ancient Ceylon) என்ற நூலிலும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

02-8. மாதோட்டமும் அடங்காப்பற்றும் :

லங்கா நகரியில் விபீடனை ஆட்சி செய்த காலத்தில், இராவணனுக்கு ஆதரவாக இருந்த இயக்கர்களும் நாகர்களும் அங்கிருந்து வெளியேறி மதோட்டத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் குடியேறினர். பின்னர் இந்தப் பிரிவு மேற்கு மூலை, கிழக்கு மூலை என பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

சுதந்திரமான பிரிவு = Independent division : சமய வழிபாட்டில் இருந்த வேறுபாடுகள் மற்றும் சொந்த மன்னை விட்டு வெளியேற்றியமை போன்றவற்றால் ஏற்பட்ட விரக்தி காரணமாக, மேற்கு, கிழக்கு மூலைகளில் இருந்த இராவணனுடைய ஆதரவாளர்கள், மதோட்டத்திலிருந்த விபீஷணன் பரம்பரையினருடன், 'மண்மீட்பு போராட்டங்களை' நடத்த ஆரம்பித்துள்ளனர். இந்தப் போராட்டங்கள் காரணமாக மேற்கு மூலை, கிழக்கு மூலைப் பிரிவுகள் யாருக்கும் அடங்காத சுதந்திரமான பிரிவாக இருந்தது என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

விவசாயம் மேலோங்கியமை : மேற்கு மூலை கிழக்கு மூலைப் பிரதேசங்களில் இருந்த நாகர்கள் அந்தப் பிரதேசத்தினாடாக குறுக்கறுத்துப் பாய்ந்த அருவிகளும், பாலிகளும், கல்லாறு, நொச்சிமோட்டைகளும் (பறங்கி ஆறு) மற்றும் பேராறு போன்றவற்றை மறித்து கருங்கற்களால் அணைக்கட்டுக்களைக் கட்டி நீர்த்தேக்கங்களை உருவாக்கியுள்ளனர். இதற்கு நீர்த்தேக்கங்களின் அருகில் இருக்கும் ஜூந்துதலை நாகசிலைகள் அடையாளமாகின்றன. (மாந்தைப் பிரிவில் விரிவாக ஆராயப்படும்).

நாகர்கள் நீர்த்தேக்கங்களையும் அதிலிருந்து வடிந்து பாயும் நீரை வேறு இடங்களில் தேக்கி குளங்களையும் கட்டி, முறையான நீர்ப்பாசனத்தை வழங்கிய காரணத்தால், இயக்கர்கள் விவசாயச் செய்கையில் ஈடுபட்டு பெருநிலப்பிரதேசம் முழுவதையும் செழிப்பாக்கினர்.

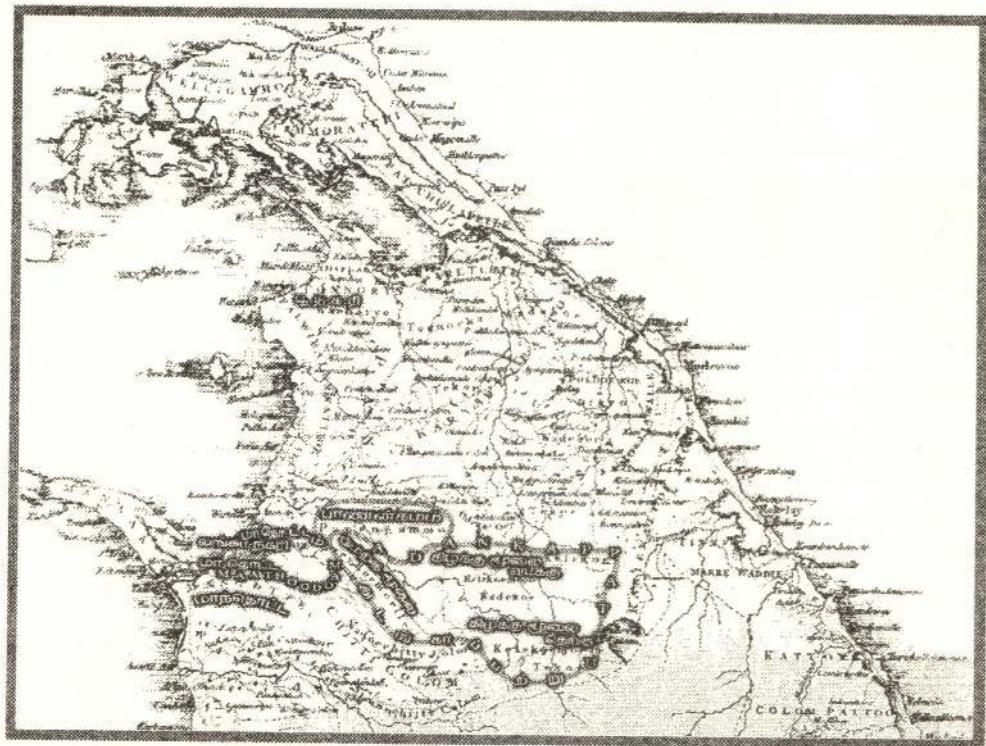
புராதன காலத்தில் பெருநிலப்பரப்பு 64 பண்ணைகளாகவும், குளங்களாகவும், கமங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன என்று, டைக் என்ற ஆய்வாளர் தெரிவித்துள்ளார். அதேநேரம் மேற்குக் கரைப்பகுதியில் பெருநிலம், பெரியதோட்டம் = மகாதோட்டம் என்ற அழைக்கப்பட்ட பிரிவுகள் இருந்துள்ளன.

திருக்கேதீ-ச்சரம் பற்று : மாதோட்டத்திற்கு கிழக்கே இருந்த பெருநிலப்பறப்பின் மேற்குமூலை கிழக்குமூலைப் பகுதிகளில் குடியேறியிருந்த இயக்கர்கள் பெரியகமம் (பாணன்கமம்), பாலிக்குளம் (வவுனிக்குளம்), இரணையிலுப்பைக்குளம், கனகராயன்குளம், வாவெவட்டிமலை, ஓட்டுசுட்டான், கற்சிலைமடு. மன்மலைக்குளம், மன்னாகண்டல்மலை, குருந்தனுரமலை, குமாரபுரம் போன்ற பல இடங்களில் இலிங்க வழிபாட்டுத் தலங்களை அமைத்து வழிபாடுகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். வங்கா நகரியில் இருந்த கேது-ஈச்சர இலிங்க தலத்தின் தொடர்ச்சியாக இலிங்க தலங்கள் அமைக்கப்பட்ட காரணத்தினால் 'திருக்கேதீ-ச்சரம் பற்று' எனவும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

பாணன்கமம் : வங்காநகரி இராஜதானியில் இருந்த விபீஷணன் பரம்பரையினர், மேற்குமூலை கிழக்குமூலைக்கு, வடக்கே இருந்த பெரியகமத்தை தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்த பாணன் ஒருவருக்கு பரிசாக வழங்கினர். பெரியகமத்தை பாணன் திருத்தியதினால் 'பாணன்-கமம்' என அழைக்கப்பட்டது. இந்த நடவடிக்கை மேற்குமூலை கிழக்குமூலைப் பிரிவுகளில் குடியேறியிருந்த இயக்கர் நாகர்களை பழிவாங்கும் நோக்குடன் செய்யப்பட்டுள்ளது.

பாணனுக்கு வழங்கப்பட்ட கமத்தில் தொடர்ந்து இருக்க விரும்பாத இயக்கர்-நாகர்கள் அங்கிருந்து வெளியேறி மேற்கு. கிழக்கு மூலைப் பகுதிகளில் இருந்த சொந்தங்களுடன் சேர்ந்து கொண்டனர். இதற்குப் பின்னர் மேற்குமூலை, கிழக்குமூலைப் பகுதிகளில் இருந்த இயக்கர்-நாகர் மாதோட்டத்திலிருந்த லங்காநகரி இராஜதானி மற்றும் பாணன்கம இராஜதானி ஆகியவற்றிற்கு எதிராக 'மன்மீட்பு போராட்டங்களை' நீண்டகாலம் நடத்தி வந்துள்ளனர்.

பாணன்கமம் = பனங்காமம் : பெருநிலப்பறப்பு வரலாற்றில் 'கமம்' என்ற பதத்துடன் முடிவடைந்த இடங்களின் பெயர்கள் ஆங்கிலத்தில் Kamam என எழுதப்பட்டிருந்தது. அதனை மொழிபெயர்த்தபோது தமிழில் 'காமம்' என்று தமிழ் அறிஞர்கள் எழுதியதினால் மேலும் பல குழப்பங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. பாணன்-கமம் என்பது பனங்-காமம் எனவும், அம்ப-கமம் என்பது அம்பகாமம் எனவும், தம்பல-கமம் என்பது தம்பல-காமம் எனவும், எழுதப்பட்டுள்ளன. இதனால் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இந்த இடங்களின் புராதனங்களும் அடையாளங்களும் வெளிவரவில்லை.

03. மாதோட்டம் மேற்கு மூலை, கிழக்குமூலை, பாணன்கமம் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை ஆங்கிலப் பதிப்பில், மன்மீட்புப் பேரராட்டங்கள் பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.' யாழ்ப்பாணம், மற்றும் 'லங்காபூரம்' ஆகியவற்றிற்கு கீழ்ப்படாமல் தனிச் சுதந்திரமான பிரிவாக இருந்தது' (1) என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

- ஓ 'யாழ்ப்பாணம், மற்றும் லங்காபூரம்' என்று பிறிந்றோ எழுதியதை 'யாழ்ப்பாணம் மற்றும் அனுராதபுரம்' என்று தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.
- ஓ யாழ்ப்பாணம் 'என்று குறிப்பிட்டது அதன் கீழிருந்த பாணன்கமம் இராஜதானியையாகும்.
- ஓ 'லங்காபூரம்' என்பது, பாளிமொழியில் எழுதப்பட்ட மாதோட்டம் 'லங்கா நகரி இராஜதானியையாகும்.
- ஓ பெளத்த வரலாறுகளில் குறிப்பிடப்படும் 'புர' (Pura) என்ற பாளி மொழிப்பதம் சிங்களப் பிரதேசங்களில் பல இடங்களுக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது.

(1) 'a independent division of Jaffna and Lankapuram'

- ஓ பாளி மொழிச் சொல்லுக்கான ஆங்கிலப் பதத்தையும், தமிழ்ப் பெயரையும் பின்வருமாறு கொள்ள வேண்டியது அவசியம். 'ரத் தினபுர' என்பது தமிழில் 'இரத்தினபுரி' என்றும், 'அனுராச-பூர்' அல்லது அனுராத-பூர் என்பது 'அனுராசபூரம்' அல்லது 'அனுராத-பூரம்' எனவும், 'லங்கா நகரி' என்பது 'லங்காபூர்' என்றும் 'லங்கா-பூரம்' எனவும் தமிழ் இலக்கண மரபின்படி மாற்றப்பட்டுள்ளன.
- ஓ தமிழ் வரலாற்று நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ள தமிழ்ப் பெயர்களைப்பற்றி ஆங்கில வரலாற்றாசிரியர்கள் எதுவும் குறிப்பிடவில்லை.

02-9. விஜயனும் பெளத்தமத வரலாறும் :

கி.மு. மே நூற்றாண்டு (601—500)

விஜய மகாராசா காலம் : இராவண மகாராசாவிற்குப் பின்னர் விபீஷணனும் அவரது பரம்பரையினரும் நீண்ட காலம் ஆட்சி செய்தபோது விபீஷணன் பரம்பரையினர் வைஷ்ணவ சமயத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தனர்.

இராவண மகாராசாவின் ஆட்சி இடம்பெற்று சுமார் 2540 வருடங்களின் பின்னர், அதாவது கி.மு.543ம் ஆண்டுகளில் விஜயனுடைய வருகை இடம்பெற்றதாக காலக்கணிப்பு வரலாறுகள் கூறுகின்றன.

- ஓ பெளத்த வரலாற்றின்படி இராவண மகாராசா உயிரிழந்து சுமார் 1844 வருடங்களின் பின்னர் மேற்குக்கரை உறுவெல நகரத்திற்கு அண்மையில் விஜய மகாராசா இறங்கியதாக கூறப்பட்டுள்ளது. அதே நேரம் இலங்கையின் தென்கிழக்கு முனையில் தம்மன்னா (தம்பபன்னி துறையில் விஜய மகாராசா வருகை இடம்பெற்றதாக மற்றுமொரு பெளத்த வரலாற்று நூல் தெரிவிக்கின்றது).
 - ஓ வடபுலத்தின் நான்கு திசைகளிலும் சிவலிங்க வழிபாடியற்ற விஜயராசா நடவடிக்கை எடுத்திருந்தார் என்று, கிபி.1736 களில் தமிழில் எழுதப்பட்ட யாழ்ப்பாண வைபவமாலை' கூறுகின்றது. (மேலதிக விபரங்கள் திருக்கேதீச்சரம் பகுதியில் தரப்படுகின்றன).
 - ஓ இதன்மூலம் மேற்குக்கரை நிலப்பிரிவுகளும், அங்கிருந்த இறங்கு துறைகளும், வடபகுதியும் சைவசமய இலிங்க ஆலயமும், விஜயனுடைய வரலாறுகளுடன் தொடர்புபட்டுள்ளமை தெளிவாகிறது.
- விஜய மகாராசா 38 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்துள்ளார். அவருக்குப் பின்னர் கி.மு.505ம் ஆண்டு இடைக்கால அரசு பிராமணர் ஒருவரால் நடத்தப்பட்டுள்ளது.

இரு வருடத்திற்குப் பின்னர் கிழு.504 களில் விஜயனுடைய அண்ணன் மகன் பண்டுவசதேவ பதவியேற்றுள்ளார். பண்டுவசதேவ அவர்களுடைய மனைவி, பட்டத்துராணியாவதற்காக, மகா-தித்த அல்லது மா-தொட்ட (தமிழில்:பெரிய இறங்குதுறை) ஊடாக வந்திறங்கியுள்ளார்.

விஜயனுக்குப் பின்னர் பெளத்தம் பரவியபோது அனுராதபுரத்திலிருந்து எழுதப்பட்ட பாளி மொழி வரலாறுகள், பெளத்த வருடக்கணிப்பில் உள்ளன.

'விஜயனுடைய வருடகை இடம்பெற்று சில நூற்றாண்டுகளின் பின்னர் 'யக்காஸ்' என்ற பிரிவினர் நாக குலத்தவருடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர்'(1) என்று இராசநாயகம் முதலியாருடைய ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

- ஓ இராவணனுடன் போர் முனையில் நின்ற 'யக்காஸ்' என்ற பிரிவினர், யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர் இயக்கர்களுடன் சேர்ந்திருந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. பின்னர் அவர்கள் நாக குலத்தவருடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர்.
- ஓ விஜயனுடைய வருடகை இடம்பெற்று சில நூற்றாண்டுகளின் பின்னர் 'யக்காஸ்' என்ற பிரிவினர் எத்தனையாம் ஆண்டுகளில் நாகர்களுடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள் என்பதற்கு திடமான குறிப்புகள் இல்லை.
- ஓ 'யக்காஸ்' என்ற பதம் பாளி மொழியில் இருந்து வந்தது என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது.
- ஓ கிபி.4ம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கை வந்த வாஹியன் என்ற சீனப் பெளத்த துறவியின் குறிப்புகளில் 'இரண்டாவது முறையாக புத்தபகவான் இலங்கைக்கு வந்தது, துன்மார்க்கர்களான நாகர்களை நல்வழிப்படுத்தி பெளத்த சமயத்தில் சேர்த்துக் கொள்வதற்காக' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.
- ஓ சிங்கள மொழியில் 'பிசாகுகள்' என்ற அர்த்தத்தில் யக்காஸ் என்ற பதம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அநேகமாக சிங்கள மொழியில் ஜாதகக் கதைகளை கூட்டுக்களாக்கிய பொழுது, 'யக்காஸ்' என்ற பிரிவினர் விகார உருவமுடையவர்களாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.
- ஓ இங்கு குறிப்பிட்டுள்ள புராண, இதிகாச காலங்களுக்கும், பிற்பட்ட காலத்தில் செய்யப்பட்ட ஆய்வுகளில் குறிப்பிடப்படும் வரலாற்றுக் காலங்களுக்கும் இடையில் வேறுபாடுகள் உள்ளன.

(1) 'These Yakkas were within a few centuries of the arrival of Viyaya, absorbed in to the Nagas'. ('Ancient Jaffna' by Rasanayakam Mudaliyar-1929.p.no.03)

- வரலாற்றுக் காலத்தில் எழுதப்பட்ட பெளத்தமத வரலாறுகளில், புராண இதிகாசங்களில் உள்ளவை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இரண்டும் எழுதப்பட்ட காலங்கள் வெவ்வேறானவை.

02-10. பெளத்த வரலாறுகளில் தமிழர்களின் புராதன வரலாறு :

இலங்கைத் தீவகத்தின் புராதனத்தைப்பற்றி மகாவம்சத்தில் குறிப்பிடும்போது 'லங்கா' என்ற சமஸ்கிருத சொல்லை பயன்படுத்தியுள்ளதிலிருந்து அதன் நம்பகத்தன்மை மதிப்பிற்குரியது. இந்து சமயத்தவரின் புராண இதிகாசங்களை உள்ளடக்கிய கவிதை நூலில், இலங்கைத் தீவகத்தின் புராதன வரலாற்று விபரங்களில், 'லங்கா' என்ற பதம், பல இடங்களில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இராமாயண காவியத்தின் நாயகனான இராமர், இலங்கைமீது போர் தொடுத்து வெற்றி கண்டமை நூலின் முக்கிய கருப்பொருளாக இருக்கின்றது. தற்போதுள்ள நூல்களைவிட இதிகாச நூல் நீண்டகாலமாக இருந்து வருகிறது' (1) என்று வரலாற்றாசிரியர் ரெனர் குறிப்பிட்டுள்ளார்

- இலங்கையில் இராவண மகாராசா காலத்திலிருந்து இந்து (சௌவசமயம்) சமயம் இருந்தது என்பதை மகாவம்சம் கூறியிருக்கிறது.
- இதன்மூலம், 'இலங்கைத் தமிழர்களின் வரலாறு தொன்மையானது' என்பதை மகாவம்சம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளமை தெளிவாகிறது. இதனை ஆங்கில வரலாற்றாசிரியர்களும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். முக்கியமாக வெளிநாட்டவரின் ஆய்வுகளில் வரலாற்றுக்கு முந் தீய காலக்குறிப்புகளும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

இராவண மகாராசா ஆட்சிக்காலத்தில், ஆதித்தமிழும் சமஸ்கிருதமும் இருந்த காரணத்தினால், இறங்குதுறைகளுக்கு மா-தோட்ட, மாந்-தோட்ட என்ற சமஸ்கிருதப் பெயர்கள் இருந்திருப்பதற்கு வாய்ப்புகள் அதிகம். 'தோட்ட' என்ற சமஸ்கிருத பதம், 'தோட்டை' என்று தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஹம்பாந்தோட்டை, மடமேதோட்டை, மாந்தோட்டை, மாதோட்டை போன்ற பெயர்களை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

புராண இதிகாச காலத்தில் சமஸ்கிருதத்தில் இருந்த பல சொற்களும், வரலாற்றுக் காலத்தில் இருந்த பாளி மொழிப்பதங்களும், தமிழ்மொழியிலும், அதேபோல சிங்கள மொழியிலும் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளன.

(1) Although the Mahawanso must be regarded as containing the earliest historical notices of Ceylon, the Island, under the sanscrit name of Lanka, occupies a prominent place in the mythical poems of the Hindus, and its conquest by Rama is the theme of the Ramayana, one of the oldest epic in existence. (Sir James Emerson Tennent .Vol.1 Page no 314)

'தொட்ட' என்ற சமஸ்கிருத பதத்தின் கருத்து துறைமுகம் (இறங்கு துறை) என்பதாகும். நவீன கொழும்புத் துறைமுகத்தின் புராதன சிங்களப் பெயர் 'கொலன் தொட்ட' என்று இருந்ததை, இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்'(1) என்று கிபி1645 களில் போர்த்துக்கேயருடைய அறிக்கைகளை மொழிபெயர்த்த பிடாபீரிஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பெளத்த, சிங்களவரலாறுகளில் பாவனையில் இருந்த 'தொட்ட' என்ற பதத்தை போர்த்துக்கேயர் தமது அறிக்கைகளிலும் பாவித்துள்ளனர்.

சிவாலயங்களும் விஜயனும் : கிழு. 543ம் ஆண்டு விஜயன் இலங்கைக்கு வரும்வரை விபீஷணன் பரம்பரையினரின் ஆட்சி இடம்பெற்றுள்ளது. விஜயராசாவிற்கும் திருக்கேதீச்சரத்திற்கும் உள்ள தொடர்புகள் பற்றி, கிபி. 1736ம் ஆண்டுகளில் எழுதப்பட்ட யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் பல விபரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. நூலின் திருக்கேது-ஈச்சரம் பகுதியில் விரிவாக தரப்படுகின்றன.

02-11. கி.மு.3ம் நூற்றாண்டு (301-200) :

கிழு. 300ம் ஆண்டுகளில் தப்ரபேன் (இலங்கை) இந்தியாவிலிருந்து பிரிந்தது என்று கிரேக்க நாட்டைச் சேர்ந்த மெகஸ்தன்சஸ் என்பவர் எழுதியுள்ளார். இது சம்பந்தமான விடயம் பெளத்த வரலாற்று நூலான ராஜாவனியில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

'துவாபரயுகம் என்று அழைக்கப்பட்ட புராதன காலத்தில், இராவணன் கொடுங்கோல் ஆட்சி நடத்திய இராஜதானியில் இருந்த, 25 மாளிகைகள், கோட்டை கொத்தளங்கள் மற்றும் நாலு லட்சம் வீதிகள் உள்ளடங்கலாக, மன்னார் தொடக்கம் தூத்துக்குடி வரைக்கும் உள்ள கடற்கரைகளில் கடல்காவு இடம் பெற்றுள்ளது'(2) என்று இராசநாயகம் முதலியார் எழுதியுள்ளார்.

- இந்தவரலாற்றில் மன்னார் தொடக்கம் தூத்துக்குடிவரை உள்ள கடற்கரையோரங்கள் கடலரிப்புக்கு உள்ளாகின என்று குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

(1) 'In an extended sense the word Tota is applied to a sea port, e.g.; Kolon tota, the ancient Singalese name of the modern Colombo'. 'The kingdom of Jafana Patam -1645' by P.E.Peiris. p.63

(2) Once before during the epoch called, Duavapara yuga, on account of the wickedness of Ravana, the whole space from Mannar to Tutucorin in which were the fortress of Ravana with 25 palaces and 400,000 streets was swallowed by the sea. (Ancient Jaffna by.C.Rasanayakam Mudaliyar p.n.9,12)

- கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட காலத்தில் மன்னார் வடமூனைக்கு கிழக்கே மாதோட்டம் கடற்கரையில் இருந்த. இராவண மகாராசாவுடைய கோட்டை கொத்தளங்களைக் கடல் காவு கொண்டு விட்டது என்பதே இதன் அர்த்தமாகும்.
- இராவண மகாராசாவின் கோட்டை கொத்தளங்கள் கடலிப்புக்கு உள்ளாகியிருந்தது. ஆனால் மாதோட்டத்தில் இலிங்க ஆலயம் அமைந்திருந்த பகுதி மட்டும் எஞ்சியிருந்தது.
- திடலாக இருந்த பகுதி பிற்காலத்தில் 'மாளிகைத்திடல்' என்று வரைபடங்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.
- தென்பகுதியில் விஜய மகாராசாவின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களின் ஆட்சி இடம்பெற்ற காலத்தில் கடலிப்பு இடம்பெற்றுள்ளது. ஆனால் இக்காலத்தில் மாந்தைத் துறை நாகர்களின் அதிகாரத்தின் கீழும், வங்காநகரி (மாதோட்டம்) இராஜதானி இயக்கர் குலத்தைச் சேர்ந்த விபீஷணன் பரம்பரையினருடைய ஆட்சியின் கீழும் இருந்துள்ளன.
- மா-தோட்டத்தில் இராவண மகாராசாவுடைய 'லங்கா நகரி' இராஜதானியின் கோட்டை கொத்தளங்கள் பிற்காலத்தில் தொடர்ந்து இருந்தமைப்பற்றி வரலாறுகளில் எங்கும் குறிப்பிடப்படவில்லை
- இதனால் கிறிஸ்துவிற்கு பிற்பட்ட காலத்திலும் மேற்குக்கரையில் 'லங்கா நகரி' இராஜதானிக்குள் எஞ்சியிருந்த கேதீச்சர ஆலயம் மட்டும், வடபுல சைவசமய தமிழ் மக்களின் புராதன சான்றாக இருக்கிறது என்பதை ஆய்வாளர் பார்க்கர் எழுதியுள்ளார்.
- மா-தோட்டக் கடற்கரையில் இருந்த 'பெரிய இறங்குதுறை' கடலிப்புக்கு உள்ளாகியமையால், அடுத்திருந்த 'மாந்தைத் துறை' கப்பல் தரித்துச் செல்லும் முக்கிய இறங்குதுறையாக மாறியது.

கி.மு.2ம் நூற்றாண்டு (201–100):

கி.மு.2ம் நூற்றாண்டுகளில் மாதோட்டத்திலிருந்த பெரிய இறங்குதுறையில் (மகாதித்த), தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்தவர்கள் இறங்கியுள்ளனர் என்று பெளத்த வரலாறுகள் கூறியுள்ளன.

கி.மு 205ம் ஆண்டளவில் எல்லாள மன்னனுடைய ஆட்சி இடம்பெற்ற தெனவும், கி.மு.161ம் ஆண்டிலிருந்து துட்டகாமினி ஆட்சிக்காலம் ஆரம்பித்தது என்பது பெளத்த வரலாறு. இலங்கையில் எல்லாள மன்னனுடைய ஆட்சிக் காலம் 44 வருடங்களாகும். இந்த வரலாறு இடம்பெற்ற காலத்திற்கும்

மகா-தித்த என்ற துறைக்கும் தொடர்பு இருந்தது என்பதை பாளியில் எழுதப்பட்ட வரலாற்றை எச்பார்க்கரின் நூலில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் மன்னான எல்லாளனுக்கும் துட்டகாமினிக்கும் இடையில் இடம்பெற்ற யுத்தத்தின்போது, மகா-தித்தவிலிருந்து, தலைநகரான அனுராதபுரத்திற்கு பிரதான வீதித்தொடர்பு இருந்ததுபற்றி மகாவம்சத்தை மேற்கோள் காட்டி இரண்டு இடத்திலே ஆசிரியர் பார்க்கர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அனுராத புரத்திலிருந்து எழுதப்பட்ட பெளத்த வரலாற்றிலேயே 'பெரிய இறங்குதுறை' பாளி மொழியில் 'மகா-தித்த என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

'பெருந்தொகையான தமிழ் ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் மகா-தித்தவில் இருந்து நேராக தலைநகரம் (அனுராதபுரம்) நோக்கிச் செல்வதற்கு அணி வகுத்து நின்றார்கள். மன்னாருக்கு அருகில் இருக்கும் மகா-தித்தவில் இருந்து இவர்கள் புறப்பட்டு, கொலம்பலக கிராமம் வரை வந்து முகாமிட்டு இருந்தனர். தமிழ் அரசனான எல்லாளனுடைய (எலார) மருமகன் தலைமையில் வந்த படையினரும் அதே கிராமத்தில் முகாமிட்டிருந்தனர். இரண்டு படைப்பிரிவும் மகாதித்தவில் இறங்கி தலைநகரத்தின்மீது தாக்குதல் நடத்துவதற்காக அணிவகுத்து வந்து கொலம்பலக கிராமத்தில் முகாமிட்டிருந்தனர்.'(1) (மகா.வ.100: பார்க்கர் பக்.300)

'இரண்டு படைப்பிரிவும், தலைநகரத்தை ஆக்கிரமிப்பதற்கு மகா-தித்தவிலிருந்து அனுராதபுரம் செல்லும் பிரதான வீதிவழியே அணிவகுத்து வந்து, தலைநகரத்தை தாக்குவதற்கு ஒரே கிராமத்தில் தங்கியிருந்தன. இதனால் மகா-தித்தவில் இருந்த பிரதான வீதி, அனுராதபுர தலைநகரத்தின் வடமேற்குக்கரையில் அமைந்து இருந்தது என்று கூறலாம்.' (பார்க்கர் பக். 300) (2) என்பது ஆசிரியரின் கருத்தாகும்.

ஓ அனுராதபுரத்திலிருந்து பாளிமொழியில் எழுதப்பட்ட பெளத்தமத வரலாற்றில் பெரிய இறங்குதுறை (மா-தொட்ட) 'மகாதித்த' என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

(1) 'A large body of Tamil invaders had marched straight on the capital from Maha-tittha, close to Mannar and they were encamped at a village called Kolambalaka, (just as in the wars of the king's uncle Duththa gamini, just as similar force under the Bhalluka), the nephew of the Tamil king Elara, camped at the same place when advancing on the city from the same port. (Mah. i.p.100. Parker p.300)

(2) 'The march of the two invading armies along the same route shows that this village was on the direct highway leading from Maha-tittha to Anuradhapura, and therefore on the northwestern side of the town' (Parker p.300).

- மகா-தித்தவிலிருந்து பிரதானவீதி வழியாக அனுராதபுர நகரத்தின் வடமேற்குப் பகுதிக்கு செல்லக் கூடியதாகவும் இருந்தது.
- அனுராதபுர தலைநகர அமைப்பு பற்றிய குறிப்புகளிலும், மகா-தித்தவிற்கு நேரடியாக செல்வதற்கான பிரதானவீதி இருந்தமைபற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளது.

02-12. கிறிஸ்துவிற்குப் பின்னர் என்ற காலப்பகுதி கிறிஸ்து பிறப்பை அடையாளமாகக் கொண்டு ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று மேல் நோக்கிச் செல்கிறது.

கி.பி.2ம் 3ம் நூற்றாண்டுவரை மேற்குக் கரையோரத்திலிருந்த மா-தோட்டம் 'பெரிய இறங்கு துறை (மாதோட்ட) ஊடாக வாணிபக் கப்பல்கள் பயணம் செய்ததிற்கான குறிப்புகள் இல்லை. ஆனால் தென்னிந்தியாவிலிருந்து படகுகள் மூலம் படையெடுப்புகள் மட்டும் இடம் பெற்றுள்ளன. மாந்தை ஒரு துறைமுகமாக மாறியிருந்தது என்பது பற்றிய வரலாறுகளில் அநேகமானவை இலக்கிய பாடல்களாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மாந்தையும் மாதோட்டமும் : 1926ம் ஆண்டுகளில் இராசநாயகம் முதலியார் அவர்கள் 'பெருந் தோட்டம்' (மா-தோட்டம்) மற்றும் 'மா-ந்தை' என்ற இடங்களுக்கான விளக்கத்தைக் கூறும் குறுந் தொகைப் பாடல் ஒன்றை ஆதாரம் காட்டியுள்ளார்.

‘முனாஅதியானை யின்குருகின் கானலம்
பெருந் தோட்ட மன்னரார் ப்பிசைவருங்
குட்டுவன் மாந்தை யன்ன’

‘குட்டுவனுக்குச் (சேரன்) சொந்தமான மாந்தை நகரின் கடற்கரையோரத்தில் யானைகள் இலைகுழைகளை சாப்பிடும் பொழுது, பெருந்-தோட்டத்தில் விவசாயிகள் எழுப்பும் ஒலி அவைகளைப் பயமுறுத்தின்⁽¹⁾ என்று முதலியார் இராசநாயகம் அவர்கள் பாடலுக்கு பொழிப்புரை எழுதியுள்ளார்.

பெருந் தோட்டத்தில் (Ma-tota) விவசாயிகள் எழுப்பும் ஒலி, மா-ந்தைக் கடற் கரையோரத்தில் இருக்கும் யானைகளைப் பயமுறுத்தின என்ற குறுந் தொகைப் பாடலுக்கான விளக்கத்தை மற்றுமொரு இடத்திலும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

(1) 'Like unto the city of Mantai belonging to Kuttuvan, where the elephants feeding in the groves on the sea-coast are frightened by the noise made by the cultivators of Peruntotam (Ma-tota)' ('Ancient Jaffna' by C.Rasanayagam Mudaliyar 1926. p.21)

'பெருந்தோட்டத்தில் (பெருந்தோட்டம்) என்ற சொல், ஆங்கிலத்தில் மா-தோட்டம் (Ma-tota) என்பதாகும். விவசாயிகள் எழுப்பும் ஒவி மாந்தை கடற்கரையோரத்தில் இருந்த யானைகளை பயமுறுத்தின் என்ற குறுந்தொகைப் பாடலில் உள்ள வரிகள் மாந்தையின் புவியியல் அமைப்பைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது'(1) என்று மற்றும் ஒரு இடத்தில் இராசநாயகம் முதலியார் அடையாளப்படுத்தியுள்ளார்.

- ஆங்கிலத்தில் பொழிப்புரையை எழுதியபோது 'பெருந்தோட்டம்' என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு சமமான ஆங்கிலப்பதம் 'மா-தோட்டம்' (Ma-tota) என்று எழுதியுள்ளார்.
- மா-தோட்ட (Ma-totte) என்ற சமஸ்கிருத பதம், பெருந்தோட்டப் பகுதிக்குள் இருந்த 'பெரிய இறங்கு துறையைக்' குறிப்பதாகும்.
- குறுந்தொகையில், மா-ந்தைப் பகுதியில் இருந்த மாந்-தோட்ட (Man-totte) இறங்குதுறையும், பெருந்-தோட்டம் (மா-தோட்டம்) பகுதியில் இருந்த Ma-totte என்ற இறங்கு துறையும் தனித்தனியான இறங்குதுறைகள் என்பது தெளிவாகப் பாடப்பட்டுள்ளது.
- சேரன் செங்குட்டுவனுடைய ஆட்சி மாந்தையில் இடம்பெற்ற காலத்தில் நிகழ்ந்த சம்பவம்பற்றி இந்தப் பாடல் பாடப்பட்டுள்ளது. சேரர் பரம்பரையில் வந்த செங்குட்டுவனுடைய ஆட்சியிலேயே கண்ணகி வழிபாடு ஆரம் பிக் கப்பட்டதாக இலக்கிய வரலாறுகளில் தெளிவிக்கப்படுகிறது. சிலப்பதிகார காலம் கிபி2ம் நூற்றாண்டென வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.
- கடலுக்கு அண்மையில் இருந்த மாந்தைக்கு, கடல் வழியாக செல்லும் வாணிபக் கப்பல்கள் வந்து போவதினால் அது ஒரு துறைமுகமாக மாறி இருந்தது என்பதே பாடலில் மறைமுகமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

கி.வி. 4ம் நூற்றாண்டு (301-400) : சேரர், சோழர், பாண்டியர் ஆகியோருடைய கடல் வாணிபம் மாந்தைத் துறைமுகத்தினாடாக இடம்பெற்றுள்ளது. நாகர்களின் கட்டுப்பாட்டில் மாந்தைப் பிரதேசம் இருந்தது. இங்கிருந்த மாந்-தோட்ட (Man-totte) என்ற இறங்கு துறையின் ஊடாக இடம்பெற்ற கடல் வாணிபத்தைப்பற்றிய பல வரலாறுகள் தமிழ் இலக்கியங்களில் உள்ளன.

(1) "The fact the noise made by the cultivators of Peruntotam (which appears to be the translation of Ma-tota) frightened the elephants on the sea coast of Mantai, as stated in the Kuruntogai vers referred to in notes, clearly proved the identity of Man-tai". ('Ancient Jaffna' by C.Rasanayagam Mudaliyar 1926. p.23)

கி.வி. 5ம் நூற்றாண்டு (401-500) : இக்காலத்தில் சீனாவைச் சேர்ந்த வாஹியன் என்ற பெயருடைய பெளத்த துறவி கல்கத்தாவிலிருந்து மாந்தை ஊடாக இலங்கை வந்து இரண்டு வருடங்கள் தங்கியிருந்து, பெளத்தம் பற்றிய ஆய்வுகளைச் செய்தார் எனவும், பின்னர் இங்கிருந்து திரும்பி சீனாவுக்குச் சென்றதாகவும் பெளத்த வரலாறு கூறுகின்றது.

கி.வி. 401-500ம் ஆண்டுகளுக்கு இடையில் குளக்கோட்டு மகாராசா இலங்கையின் கிழக்குப் பகுதிக்கு வந்துள்ளதாக தமிழ் வராலாறுகள் கூறுகின்றன. அவர் கோணேச்சரம் ஆலயத்தை தரிசித்து பின்னர் தம்பலகமம் சிவலிங்க ஆலயத்தையும், பல குளங்களையும் திருத்தியுள்ள காரணத்தினால் அவர் குளக்கோட்டு மகாராசா என்ற பட்டப்பெயரால் அழைக்கப்பட்டுள்ளார்.

- விஜய மகாராசா இலங்கைக்கு வந்து சுமார் 1000 வருடங்களின் பின்னர், தென்னிந்திய அரசர்களுள் ஒருவரான குளக்கோட்டு மகாராசா இலங்கையின் கிழக்குப் பகுதிக்கு வந்துள்ளார்.
- கிழக் குப் பகுதியில் இருந்த சிவலிங்க ஆலயங்களைப் பராமரிப்பதற்காக முதன்முறையாக தென்னிந்திய வன்னிய குலத்தவர்களை அழைத்து வந்து குடியேற்றினார் என்று தமிழ் வரலாறுகள் குறிப்பிடுகின்றன.

இலங்கைக்கு குளக்கோட்டு மகாராசாவால் அழைத்து வரப்பட்ட தென்னிந்திய வன்னியர்களுடைய நிர்வாகம் கிழக்குப் பகுதியிலிருந்து பாணன்கமத்வரை பரவியிருந்தது. இதனால் அக்காலத்தில் பாணன்கமத்தில் வன்னியர்கள் இருந்துள்ளனர் என்பதும் அதற்கு முன்னரே பாணன்கமம் இராஜதானி உருவாகிவிட்டது என்பதும் தெளிவாகிறது.

குளக்கோட்டு மகாராசா எதிர்பாராத விதமாக தென்னிந்தியாவில் காலமாகியதும், வன்னியர்கள் அரசர்களாக தம்மை நினைத்துக் கொண்டனர். இதனால் தமது நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்ட பகுதிகளில், திறைகளைச் சேகரிப்பதற்காக அதிகாரத்தை துஷ்டிப்பிரயோகம் செய்து பொதுமக்களை மிகவும் கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாக்கினார்.

கி.வி.ம் நூற்றாண்டு (501-600) : தென்பகுதியிலிருந்த அக்ரபோதி மன்னன் படையெடுத்து வந்து கிழக்குப்பகுதி உட்பட பெருநிலப்பரப்பில் இருந்த வன்னியர்களின் செருக்கை அடக்கி பலத்தைக் குறைத்து, அதிகாரிகளாக மட்டும் இருந்து, திறை சேகரித்து யாழ்ப்பாண ராஜதானிக்கு வழங்க வேண்டும் என்று கட்டளை பிறப்பித்துள்ளதிலிருந்து வன்னியர்கள் பாணன்கமத்திலும் இருந்துள்ளனர்.

கி.பி.564 தொடக்கம் 598ம் ஆண்டுவரை 34 ஆண்டுகள் முதலாம் அக்ரபோதிமன்னனும், கி.பி.598 தொடக்கம் 608ம் ஆண்டுவரை 10 ஆண்டுகள் இரண்டாம் அக்ரபோதிமன்னனும் ஆட்சி செய்துள்ளனர்.

கி.பி 4ம் 5ம் நூற்றாண்டுகளில் குளக்கோட்டு மகாராசாவினால் அழைத்து வரப்பட்ட வன்னியர்கள் பாணன்கமத்தில் அதிகாரம் செலுத்திய காலத்தில், கிழக்கு மூலை, மேற்கு மூலையில் இருந்த இயக்கர் நாகர்கள், பாணன்கம இராஜதானி, மா-தோட்டம். வங்காநகரி இராஜதானி ஆகியவற்றுடன் மன்மீட்பு போராட்டங்களை நடத்தியுள்ளனர்.

இதற்குப் பின்னர் நீண்ட காலமாக வன்னியர்கள் பற்றிய விபரங்கள் வரலாற்று நூல்களில் இல்லையென தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

02-13. கி.பி.7ம் நூற்றாண்டு (601-700) :

திருமுறைகள் : கி.பி.7ம் நூற்றாண்டு காலத்தில், இந்தியாவில் உள்ள 1008 தலங்களுக்குச் சென்ற திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், அந்தந்த தலங்களின் பெருமைகளை தேவாரங்களாகப் பாடியுள்ளார். இவங்கையில் இருந்த கேதீச்சரம் மற்றும் கோணேச்சரம் ஆகிய தலங்கள் பற்றி இராமேச்சரத்தில் இராவணேச்சரம் இருந்து தேவார பதிகங்களைப் பாடியுள்ளார்.

இராவணேச்சரம் = இராமேச்சரம் : தென்னிந்தியாவின் சில பகுதிகளில் இராவண மகாராசாவின் ஆட்சி அதிகாரம் இருந்த காரணத்தினால், தென்னிந்தியமூனையில் கடற்கரையோரமாக அமைந்திருந்த இடத்தில் இராவண மகாராசா இலிங்க வழிபாடு செய்திருந்தார். அதனால் இதன் புராதன பெயர் இராவணேச்சரம் என அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இராவண-இராம யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர், அயோத்தி இராமர் தனது பாவதோஷத்தை நீக்குவதற்காக 'இராவணேச்சரத்தில்' இலிங்க கத்தை பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்ட காரணத்தினால் 'இராமேச்சரம்' என்று பெயர் வந்ததாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

இராமேச்சரத்தில் திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார், இவங்கையில் மா-தோட்டம் பகுதியில் இருந்த கேதீச்சர தலம் பற்றி குறிப்பிடும் தேவாரங்களிலே கடலை அண்டியுள்ள மாதோட்டம் நன்னகரிலே ஈச்சர தலம் அமைந்திருக்கிறது என்றும், அங்கு கேதீச்சரப் பெருமான் அமர்ந்து இருக்கிறார் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஞான சம்பந்தர் இராமேச்சரத்திலிருந்து கேதீச்சரம் பற்றிப் பாடிய தேவாரங்களில் மாதோட்டம் நன்னகர் பற்றிக் குறிப்பிடப்படும் பகுதிகள் மட்டும் வரலாற்றாதாரங்களாக உள்ளன. பத்துத் தேவாரங்களை உள்ளடக்கிய பதிகத்தில் மா-தோட்டம் ஒரு நகர் என்று விழித்துப் பாடப்பட்டுள்ள பகுதிகள் மட்டும் பிரித்து தரப்படுகின்றன.

தலம் : திருக்கேதீச்சரம்

பண் : நட்டராகம்

- (1158) கருது கின்றவூர் களைகடல் கடிகமழ்
பொழிலணி மாதோட்டம்
- (1159) எடமாவது இருங்கடற் கரையினில்
எழில்திகழ் மாதோட்டம்
- (1160) உயர்தரு மாதோட்டத்து
அண்ணல் நன்னூகே தீச்சரம் அடைபவர்க்கு
- (1161)) மலிகடல் மாதோட்டத்து
அடிகள் ஆதரித்து இருந்தகே சீச்சரம்
- (1162) மலிகடல் மாதோட்டத்து
எல்லையில் புகழ் எந்தைகே தீச்சரம்
- (1163) வாழை யம்பொழில் மந்திகள் களிப்புற
மருவிய மாதோட்டங்
கேழல் வெண்மருப் பணிந்தநீண் மார்பாகே
தீச்சரம் பிரியாரே
- (1164) வண்டு பண்செயு மாமலர்ப் பொழில்மஞ்சளு
நடமிடு மாதோட்டம்
- (1165) தென்னிலங்கையர் குலபதி மலைநலிந்
தெடுத்தவன், முடிதிண்டோள்
தன்னலங்கெட வடர்த்தவர்க் கருள் செய்த
தலைவனார் கடல்வாயப்
பொன்னி லங்கிய முத்துமா மணிகளும்
பொருந்திய மாதோட்டத்துத்
துன்னி யன்பொடு மடியவ ரிறைஞ்சுகே
தீச்சரத்துள்ளாரே

தெளிவுரை :

கைலாசமென்னும் மலையை வருத்தி எடுத்த தெற்கின்கணுள்ள இலங்கையில் உள்ளார்க்கு அரசனாகியிருந்தவருடைய (இராவணனுடைய) தலைகளும் வலிய புயங்களும் தத்தம் நிலைகெட நெரித்து, பின் அவன் வேண்டுதல் செய்ய, அருள்புரிந்த முதல்வர், கடலின்கணுள்ள பொன்னும், பிரகாசிக்கின்ற முத்துக்களும், மாணிக்கங்களும் செறிந்த மாதோட்டத்திலுள்ள, சிந்தித்து அன்போடு அடியார்கள் வணங்குகின்ற திருக்கேதீச்சர மென்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே.

- புராதன காலத்தில் பெரிய இறங்குதுறையும், அடுத்திருந்த இராவண மகாராசாவுடைய கோட்டை கொத்தளங்களையும் கடல் காவு கொண்டிருந்தது. இதனால் கேதீச்சர ஆலயம் மட்டும் கடலுக்கு அன்மையில் எஞ்சியிருந்தது. இதற்கு தேவாரங்களும் சான்று பகருகின்றன.
- மாதோட்டத்திற்கு அடுத்திருந்த கடலில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட பொன்போல பிரகாசிக்கின்ற முத்துக்களையும், மற்றும் அங்கிருந்த மாணிக்கங்கள் பற்றியும் தேவாரத்தில் பாடப்பட்டுள்ளது.

‘தம்ர’ (தப்ர) என்ற கிரேக்க மொழிச் சொல்லின் அர்த்தம் ‘செம்பு’ என்பதாகும். அதனால் கிரேக்கரான தொலமி அவர்கள், கிபி. 4ம் 5ம் நூற்றாண்டுகளில் வரைந்த முதலாவது வரைபடத்தில் தப்ரபேன் என்று இலங்கைக்கு பெயர் சூட்டி அழைத்ததை இராசநாயகம் முதலியார் நினைவு கூர்ந்துள்ளார்.

(1166)	மாவும் பூகமும் கதலியும் நெருங்குமா
தோட்டநன் னகர்மன்னித
(1167)	புத்த ராய்ச்சில புனைதுகில் உடையவர்
புறனுரைச் சமண் ஆதர்
எத்தர் ஆகிநின்று உண்பவர் இயம்பிய
ஏழைமை கேளேன்மின்
மத்த யானையை மறுகிட உரிசெய்து
போர்த்தவர் மாதோட்டத்து
அத்தர் மன்னுபா லாவியின் கரையிற்கே
தீச்சரம் அடைமின்னே

தெளிவுரை : உலகத்தீரே, புத்தசமயிகளாகிய சில நேத்து வஸ்திரங்களை அணிபவரும், புறங்கறிப் பலரை வஞ்சித்து நின்று புசிக்கும் சமனார்களும், போதிக்கின்ற அறியாமையாகிய போதனையை கேளாதொழியுங்கள். மதயானையை அஞ்சம்படி உரித்து, அதன் தோலை போர்த்த சகத் பிதாவாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற மாதோட்டத்தில் உள்ள பாலாவியென்னும் தீர்த்தக் கரையிலிருக்கின்ற திருக்கேதீச்சரமென்னும் தலத்தை அடையுங்கள்.

(1168) மாடெ லாமண முரசெனக் கடலினது ஓலிகவர்
மாதோட்டத்து

என்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் கேதீச்சர பதிகத்தில் பாடியுள்ளார்.

- மாதோட்டத்திலிருந்த பெரிய இறங்குதுறைபற்றி எந்த இடத்திலும் அவர் பாடவில்லை. ஆனால் கடற்கரையோரமாக மாதோட்ட நன்னகர் இருந்தது என்பது மட்டும் தேவாரங்களில் இருந்து தெளிவாகிறது.
- கேதீச்சர பதிகத்தில் இராவணனைப்பற்றி ஒரு தேவாரம் மட்டும் பாடப்பட்டுள்ளது. புத்த பகவானைப் பற்றியும் சமண சமயத்தைப் பற்றியும் அவர் குறிப்பிடத் தவறவில்லை.
- ஏனைய தலங்களைப்பற்றிப் பாடிய பதிகங்களிலே ஒரு தேவாரத் திலாவது இராவணனைப் பற்றி திருஞானசம்பந்தர் பாடத் தவறவில்லை என்பதை இரண்டாம் திருமுறையில் உள்ள தேவாரங்கள் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.
- பாலாவித் தீர்த்தம் பற்றி ஞானசம்பந்தர் பாடியதிலிருந்து 7ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே பாலாவி என்ற ஆற்றுவெளி உருவாகியுள்ளது.

கி.பி.07ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மா-தோட்டம் :

7ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருக்கேதீச்சரம்பற்றிப் பாடிய பதிகத்தில்,

- 'வங்கம் மலிகின்றகடன் மாதோட்ட நன்னகரில்' என்றும்,
- 'வையம் மலிகின்ற கடன் மாதோட்ட நன்னகரில்',
- 'வானத்துறு மலியுங்கடன் மாதோட்ட நன்னகரில்',
- 'மட்டுண்டு வண்டாடும்பொழின் மாதோட்ட நன்னகரில்',
- 'மாவின் கனி தூங்கும்பொழின் மாதோட்ட நன்னகரில்', என்றும் மற்றுமொரு தேவாரத்தில்,
- 'சம் நாட்டு மாதோட்ட நன்னகருள் என்றும் பாடியுள்ளார்.

- கி.வி. 7ம் நூற்றாண்டுகளில் பாடப்பட்டுள்ள தேவாரங்களில், இலங்கையின் வடமேற்குக் கடற்கரையோரமாக இருந்த 'மா-தோட்ட நன்னகரும், திருக்கேதீச்சர ஆலயமும்' சிறப்புற்று இருந்துள்ளது.
- தேவாரங்கள் மூலம், மா-தோட்டம் என்பது பெரியதோட்டம் என்பதைக் குறிக்கும் தமிழ்ப் பெயர் என்பது உறுதி செய்யப்படுகிறது.
- கி.மு. 3ம் நூற்றாண்டுகளில் கடலரிப்பின் காரணமாக இராவண மகாராசாவின் கோட்டை கொத்தளங்கள் கடலரிப்புக்கு உள்ளாகியிருந்தாலும், எஞ்சியிருந்த பகுதி மாளிகைத் திடல் என்று வரைபடங்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.
- கடலரிப்பு ஏற்பட்டு கூமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளின் பின்னர் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டுகளில் 'மா-தோட்ட நன்னகர்' என்று சமயக்குரவர்கள் பாடியுள்ளனமை, தமிழர் புராதனத்திற்கும் மாதோட்டம் என்ற பெயருக்கும் மேலும் வலுக்கேர்க்கிறது.
- வங்கம் மலிகின்ற கடல்' என்ற பாடலில் 'வங்கம்' என்பது கப்பலைக் குறிக்கும் பதமாகும். அக்காலத்தில் மன்னார் தென்முனையின் எதிர்ப் புறத்தே நிலப் பரப்பில் இருந்த மாந்தைப் பிரதேச மாந்தோட்டை துறையின் ஊடாக கப்பல்கள் சென்று வருவது வழக்கம்.

கி.வி. 8ம் 10ம் நூற்றாண்டு (701-900) தென்னிந்திய சேர், சோழ பாண்டிய மன்னர்களின் ஆட்சிகள் மாறிமாறி இலங்கையின் வடமேற்குப் பினிவின் கரையோர நிலப்பிரதேசங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

கி.வி.10ம் நூற்றாண்டு (901-1000) மாதோட்டம் சம்பந்தமான தமிழ் வரலாற்றில், திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தில் சோழ மன்னன் திருத்த வேலைகளைச் செய்ததாகவும், ஆலயத்தில் புதிய இலங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளது.

கி.வி.11ம் நூற்றாண்டு (1001-1100) 1054ம் ஆண்டுகளில் மாதோட்டமும் மாந்தையும் ராஜேந்திர சோழனால் நிர்வகிக்கப்பட்டது என்று தென்னிந்திய வரலாற்றுக் கல்வெட்டுக்கள் தெரிவிக்கின்றன.

கி.வி.12ம் நூற்றாண்டு (1101-1200) இராமாயணம் (தமிழ்) : இலங்கையில் (லங்கா நகரியில்) இருந்த இராவண மகாராசாவின் ஆட்சிக் காலத்தில், வட இந்தியாவில் இருந்து வந்து இலங்கையை ஆக்கிரமித்த தசரத ராமன் பற்றி வடஅந்திய வான்மீகி முனிவரால் சமஸ்கிருத மொழியில் எழுதப்பட்ட இராமகாதை, தென்னிந்தியக் கவிஞர் கம்பரால் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு 'கம்ப ராமாயணம்' என்ற பெயரில் அரங்கேற்றப்பட்டுள்ளது.

கி.வி.14ம் நூற்றாண்டு (1301-1400) : இபின்பட்டுட்டா என்பவர் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்து சிவனொளிபாதம் வரை சென்றுள்ளார்.

கி.வி.15ம் நூற்றாண்டு (1401-1500) : 15ம் நூற்றாண்டுகளின் பிற்பகுதியில் பொலன்ருவையில் இருந்த சோழ இளவரசனுக்கு, தென்னிந்தியாவிலிருந்து 'சாமத்துதி' என்பவர் மணப்பெண்ணாக அழைத்து வரப்பட்டுள்ளார். இவருக்குப் பாதுகாவலாக 60 வன்னியர்கள் இலங்கை வந்துள்ளனர்.

- மதுரையில் இருந்து வந்த 60 வன்னியர்கள், தாமாகவே பாணன்கமம் செல்ல விரும்புவதாக கூறிய காரணத்தால் அவர்களில் 59 பேர் அங்கு சென்று நிர்வாகம் செலுத்த அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இவர்களிடம் கிழக்கு மூலை, மேற்குமூலைப் பகுதிகளில் இருக்கும் அடக்க முடியாதவர்களை (இயக்கர், நாகர்கள்) அடக்கி அவர்களிடம் இருந்து திறை சேகரித்து 'யாழ்ப்பாண இராஜதானிக்கு' வழங்க வேண்டும் என்ற கட்டளையும் பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தது.
- அடங்காப்பற்றில் இருந்த இயக்கர் நாகர்களை அடக்குவதற்காக, தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்த வன்னியர்கள் இரண்டாவது தடவையாக பாணன்கமத்தில் குடியேற அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். வன்னியர்களில் ஒருவர் நுவரகலாவெவவில் திசாவையாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்.
- இதிலிருந்து 4ம் 5ம் நூற்றாண்டுகளில் குளக்கோட்டனால் அழைத்து வரப்பட்டு குடியேற்றப்பட்ட வன்னியர்களின் நிர்வாகம் பாணன்கமம் வரை பரவியிருந்தது என்பதும், கிழக்கிலிருந்த வன்னியர்களுக்கும், பிற்காலத்தில் பாணன்கமத்திலிருந்த வன்னியர்களுக்கும் இடையில் தொடர்புகள் இருந்தன என்பதும் தெளிவாகிறது.
- பாணன்கமத்திலிருந்த வன்னியனார்களின் பெயர்கள் கிழக்குப்பிரதேச வரலாறுகளில் பல இடங்களில் குறிப்பிடப்படுவது முக்கிய அம்சமாகும்.

02-14. பாணன்கம இராஜதானியும் வன்னியனார்களும் :

பாணன்கம இராஜதானிக்கு வந்த 59 வன்னியர்கள், சுதந்திரமான பிரிவாக இருந்த அடங்காப்பற்றுப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த இயக்கர் நாகர்களை அடக்கி திறை சேகரிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்தனர்.

மண்மீட்பு போராட்டங்கள் : இதுவரை மாதோட்டம் - லங்கா நகரி இராஜதானிக்கு எதிராக போராட்டம் நடத்தி வந்த இயக்கர் நாகர்கள், மீண்டும் பாணன்கம ராஜதானியில் இருந்த வன்னியர்களுக்கு எதிராகவும் போராட்டங்களை நடத்தியுள்ளனர். இந்தப் போராட்டங்களினாலும், வன்னியனார்களுக்கிடையே

தலைமைப் பதவிக்காக ஏற்பட்ட போட்டிகளினாலும் 54 வன்னியர்கள் உயிரிழக்க, எஞ்சி இருந்த ஜூந்து வன்னியனார்கள் நாடு திரும்ப என்னி தென்னிந்தியாவிற்கு செய்தி அனுப்பினர்.

மூல்லைத்தீவில் மாப்பாணர்கள் : வன்னியர்களுடைய அழைப்பையேற்று திருச்சிராப்பள்ளியில் இருந்து, இளஞ்சிங்க மாப்பாணன் தலைமையில் 60 பேர் மூல்லைத்தீவிற்கு வந்து, கரையோரப் பிரதேசத்தில் தமது அதிகாரத்தை பலப்படுத்தியிருந்தனர். தாய்நாடு திரும்ப என்னிய வன்னியனார்கள், மூல்லைத்தீவில் இருந்த மாப்பாண குலத்தைச் சேர்ந்த ‘இளஞ்சிங்களை’ அழைத்து பாணன்கம வன்னியனாராக நியமித்து நாடு திரும்பினர்.

தென்னிந்திய வன்னியனார்களுக்குப் பின்னார், மூல்லைத்தீவிலிருந்த மாப்பாண குலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர், முதன்மை தலைமை வன்னியனாராக நியமிக்கப்பட்டது இதுவே முதல் தடவையாகும்.

அதேநேரம் வன்னியர்களைத் தேடிக் கொண்டு 60 வன்னிச்சியர்கள் மதுரையிலிருந்து புறப்பட்டு காங்கேசன் துறை செல்விவாய்க்காலில் வந் திறங்கினர். பாணன் கமத் திலிருந்த இளஞ்சிங்க மாப்பாணன், வன்னிச்சிமார்களுடைய கணவன்மாரில் 54பேர் உயிரிழந்த செய்தியை அனுப்பியிருந்தார். கணவன்மார் உயிரிழந்த காரணத்தினால் 54 வன்னிச்சியர்கள் செல்விவாய்க்காலில் தீழுட்டி தமது உயிரைப் போக்கிக் கொண்டனர். இவர்கள் நாச்சிமார் என அந்தப் பிரிவுகளில் வழிபடப்பட்டுள்ளனர்.

எஞ்சிய ஆறு வன்னிச்சியரில் ஒருவர் நுவரகலாவெவ சென்றதாகவும், ஏனைய 5 பேர், தாய்நாடு திரும்பிய வன்னியனார்கள் திரும்பி வரும்வரை, பாணன்கமத்தை நிர்வகிக்க, இளஞ்சிங்க மாப்பாணன் உடன்பட்டிருந்தார்.

இரண்டு இராஜதானிக்கும் திறை செலுத்தாமல் சுதந்திரமாக மேற்குமூலை கிழக்கு மூலைப் பிரதேசங்களில் இருந்த இயக்கர் நாகர்கள், மாதோட்ட வங்கா நகரி இராஜதானியுடனும், யாழ்ப்பாணத்தின் கீழிருந்த பாணன்கம இராஜதானியிலிருந்த வன்னியர்களுடனும் தொடர்ந்து மண்மீட்பு போராட்டங்களை நடத்தினர். உயிரிழப்புகள் ஏற்பட்டனவேயாழிய, இரண்டு இராஜதானிகளாலும், இயக்கர் நாகர்களை தோற்கடிக்க முடியவில்லை.

இதனால் இந்தப் பிரதேசம் ‘அடங்காத பகுதி’ எனவும் ‘அடங்காப்பற்று’ எனவும் தொடர்ந்து அழைக்கப்பட்டது என்று கிபி 1736 களில் எழுதப்பட்ட யாழ்ப்பாண வைபவமாலையின் தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலப் பதிப்புகளில் ‘யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்’ (பக் : xxx) என்ற பகுதியில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

அடங்காப்பற்று : 'யாழ்ப்பாணம் மற்றும் இலங்காபூரம் இராஜதானிகளுக்கு அடங்காத சுதந்திரமான பிரிவு' 'அடங்காப்பற்று' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.(1)

ஓ 'லங்காபூரம்' என்றிருந்ததை 'அனுராதபுரம்' என்று பிற்கால தமிழ் வரலாற்றாசிரியர்கள் தவறாக மொழி பெயர்த்திருந்தனர்.

வன்னிக் கெநுலிலும் ஜே.பி.லூயிஸ் அவர்கள், 1895 களில் இதனை மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். 'இந்தப் பிரதேசம் 'வன்னி' என்ற பெயரைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு முன்னர் 'அடங்காப்பற்று' என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் யாழ்ப்பாணம் மற்றும் அனுராதபுரம் இராஜதானிகளுக்கு அடங்காமல் இருந்ததே காரணமாகும்(2) என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் தவறாக எழுதிய குறிப்பையே லூயிஸ் தந்துள்ளார்.

ஓ கி.பி.15ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் 'லங்காநகரி' (லங்காபூரம்) இராஜதானிக்கும், யாழ்ப்பாண இராஜதானியின் கீழிருந்த பாணன்கமம் இராஜதானிக்கும் அடங்காமல், மேற்குமூலை, கிழக்குமூலைப் பிரிவுகள் சுதந்திரமாக இருந்ததினால் 'அடங்காப்பற்று' என்ற காரணப் பெயரால் தொடர்ந்தும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஓ 'அடங்காப்பற்று' என்ற பெயர் வரலாறுகளில் இருந்தாலும், எந்த வரைபடத்திலும் இந்தப் பெயர் குறிக்கப்படவில்லை. அன்மைக் காலமாக, வாய்வழிக் கலைகளிலும் வரலாறுகளிலும் 'அடங்காப்பற்று' என்ற பெயர் தொடர்ச்சியாக குறிப்பிடப்பட்டும், பேசப்பட்டும் வருகின்றது.

ஓ புராண இதிகாசங்கள் கூறும் இலங்கை பற்றிய வரலாறுகளை கவனத்திற் கொள்ளாமல் தமிழ் வரலாற்றாசிரியர்களும் இலங்காபூரத்தை, அனுராதபுரம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளதினால், இலங்கையில் வாழும் இரண்டு பிரதான இனங்களுக்கிடையில் தொடர்ச்சியான குழப்பங்கள் ஏற்பட இதுவும் காரணமாக இருந்துள்ளது.

வின்சிலோ என்ற வரலாற்றாசிரியர் 'அடங்காப்பற்று' : புரட்சியாளர்களின் மாகாணம்'(3) என்று அழைத்துள்ளதையும் ஜே.பி. லூயிஸ் அவர்களும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

(1) Adankappattu i.e. a division 'independent of Jaffna and Lankapuram' (The Yalpana Vaipavamalai. p.xxi-1736 and 1895)

(2) Before it acquired this name (Vanni) appears to have been known as Adankappattu, because it was independent of both Jaffna and Anuradhapura. (JPLM-1895)

(3) Adankappattu : a rebellious Province. (Winslow) JPLM-1895.p.no11.)

02-15. இலங்கையில் அந்நியர்கள்

போர்த்துக்கேயர் நிர்வாகம் :

கி.மி.16ம் நூற்றாண்டு (1501–1600) : கிபி1505ம் ஆண்டு தொடக்கம் இலங்கையில் போர்த்துக்கேயருடைய நிர்வாகம் ஆரம்பித்துள்ளது.

1544ம் ஆண்டுகளில் யாழ்ப்பாண இராஜதானியின் கீழிருந்த மன்னார் தீவகப் பகுதிகளில் நோமன் கத்தோலிக்க சமயத்தை பரப்பும் நடவடிக்கைகள் போர்த்துக்கேயரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாண இராஜதானிக்கு கீழிருந்த பிரிவில் அனுமதியில்லாமல் மதமாற்றம் இடம்பெற்றதற்கு எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்க, யாழ்ப்பாண அரசன் கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்திருந்தார். பலர் உயிரிழந்திருந்தனர். உயிரிழந்த அனைவரும் 'தேவசாட்சிகள்'என அழைக்கப்பட்டனர். அவர்களை ஞாபகப்படுத்துவதற்காக 'ஒலத்தொடுவாய்' என்ற இடத்தில் தேவாலயமும் கட்டப்பட்டுள்ளது.

1545ம் ஆண்டு மா-தொட்ட = பெரிய இறங்கு துறையின் சில பகுதிகள் மேலும் கடலரிப்பிற்கு உள்ளாகின. கேதீச்சர ஆலயம் இருந்த நிலப்பகுதிக்கு எதுவித சேதங்களும் ஏற்படவில்லை என்று ஆலய வரலாறுகள் தெரிவிக்கின்றன. ஏற்கனவே, கிழு.3ம் நூற்றாண்டுகளில் இராவண மகாராசாவின் கோட்டை கொத்தளங்கள் இருந்த பிரதேசமும் பெரிய இறங்குதுறையும் கடலரிப்பினால் அழிக்கப்பட்டிருந்தது. எஞ்சியிருந்த கரையோர மேட்டுப்பகுதி தொடர்ந்தும் 'மாளிகைத்திடல்' என அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

மன்னார் தீவகத்தில் நிலைகொண்டிருந்த போர்த்துக்கேயரின் நிர்வாக காலத்தில் மா-தோட்டம் கடற்கரையிலிருந்த மா-தொட்ட என்று சமஸ்கிருதத்தில் அழைக்கப்பட்ட 'பெரிய இறங்குதுறை' கப்பல் கரைகட்டும் தளமாகவோ அல்லது துறைமுகமாகவோ இருக்கவில்லை.

1558 களில் மன்னார் தீவகத்திலிருந்த போர்த்துக்கேயர், கிழக்கேயிருக்கும் நிலப்பரப்பிலிருந்து தாக்குதல் இடம்பெறலாம் என்று கருதி பாதுகாப்பிற்காக மன்னார் தீவகத்தின் தென்முனையில் கோட்டை கட்ட ஆரம்பித்தனர். நிலப்பிரதேசமான மகா-தோட்டத்திலிருந்த கேதீச்சர சைவஆலய சுவர்களை இடித்து செங்கற்களை எடுத்துச் சென்று, கோட்டை கட்ட பயன்படுத்தியதாக மட்டும் போர்த்துக்கேய அறிக்கைகள் குறிப்பிடுகின்றன.

ஆலயத்தின் சுவர்களிலிருந்த செங்கற்கள் மட்டும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளன. மகா-லிங்கம் உட்பட வழிபாட்டிற்குத் தேவையான பொருட்கள் இருந்த காரணத்தினால் ஆலயத்தில் தொடர்ச்சியாக வழிபாடுகள் சிறிய அளவில் நடைபெற்றுள்ளன.

அக்காலத்தில் கிராமிய வழிபாட்டு முறைகள் பின்பற்றப்பட்டதாக ஆலயத்தைச் சுற்றி இருக்கும் விஷ்வ குலத்தினர் தெரிவித்துள்ளனர்.

மன்னார்க் கோட்டை :

மன்னார் தீவகத்தின் தென் முனையில் (South Bar) கட்டப்பட்டுள்ள கோட்டையின் அத்திவாரப் பகுதி கரடு முரடான கடற்கரைக் (கபுக்) கற்களினால் கட்டப்பட்டுள்ளது. திருக்கேதீச்சரத்திலிருந்து எடுத்துச் செல்லப்பட்ட செங் கற்கள் கோட்டையின் மேல் பகுதியைக் கட்டப் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

04. மன்னார் தென்முனைக் கோட்டை

கோட்டைக்குச் செல்வதற்கு ஒரு வழிப்பாதை மட்டும் அமைக்கப் பட்டுள்ளது. கோட்டையின் அருகில் உள்ள கடலில் இருந்து நீர் நிரப்பக்கூடிய வகையில் அகழிகள் தோண்டப்பட்டு, நடுவே கோட்டை கட்டப்பட்டுள்ளது.

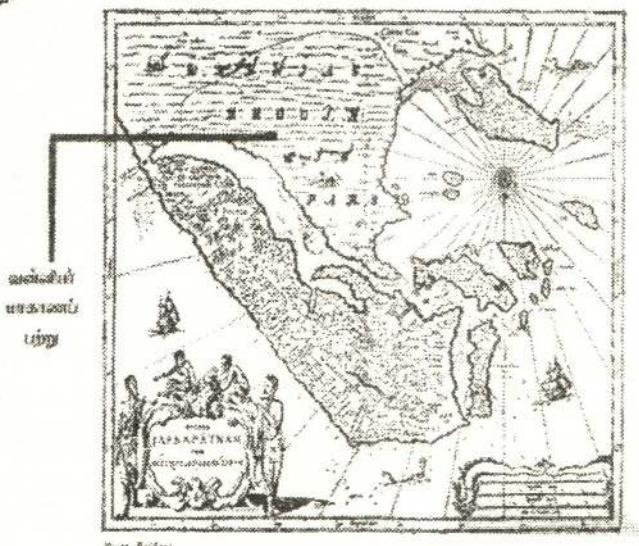
05. கோட்டையைச் சுற்றியிருக்கும் அகழி.

1558ம் ஆண்டுவரை போர்த்துக் கேயர் இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்களை மட்டும் தம்வசம் வைத்திருந்தனர். பெருநிலப் பரப்பின் ஊடாக யாழ்ப்பாண இராஜதானியை கைப்பற்றுவதற்காக மன்னாரிலிருந்து பரவைக் கடலைக் கடந்து நிலப்பரப்பிற்கு வந்துள்ளனர். தென்முனைக்கு எதிரே மாந்தையில் இருந்த மாந்-தொட்ட (Man-totte) இறங்கு துறையை இதற்கு பயன்படுத்தியுள்ளனர். அங்கிருந்து பாணன் கமத்தின் ஊடாகப்பாயும் நொச்சிமோட்டை ஆற்றின் தென்கரையை அடைந்தனர்.

பாணன்கமத்தில் நிர்வாகம் செலுத்திய ஜந்து வன்னிச்சிமார் ஆண்வேடம் பூண்டு, நொச்சிமோட்டை ஆற்றின் வடக்குப் பக்கத்திலிருந்து, எதிர்த்தாக்குதல் நடத்திய காரணத்தால் பேர்த்துக்கேயரால் முன்னேறிச் செல்ல முடியவில்லை. பாணன்கமப் பிரதேசத்தின் ஊடாகப் பாய்ந்த 'நொச்சிமோட்டை ஆறு' போராட்டம் இடம் பெற்ற பகுதியில் மட்டும் 'பறங்கிஆறு' என அழைக்கப்பட்டுள்ளது. படையினர் கடற்கரையோரத்திற்கு வந்து அங்கிருந்து வடக்கு நோக்கிச் சென்றதாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

போர்த்துக்கேயருடைய ஆட்சிக்காலத்திலும் மன்னார் வடமுனைக்கு எதிரே இருந்த மகா-தோட்டம் (Maha-totto) பிரிவிலிருந்த மா-தோட்ட (Ma-tota) என்றழைக்கப்பட்ட பெரிய இறங்குதுறைக்கும், தென்முனைக்கு எதிரேயிருந்த மாந்-தை நிலப்பிரிவிலிருந்த மாந்-தோட்ட (Man-tota) என்ற இறங்கு துறைக்கும் தமிழ்ப்பெயர்கள் இருந்துள்ளன.

யுத்தங்களுக்கு பெருந்தொகைப் பணத்தை செலவிட விரும்பாத போர்த்துக்கேயர் பாணன்கமத்தை 'வன்னியர்களுடைய நாடு' என்று கூறி, அதனைக் கைப் பற்றும் என்னத்தை கைவிட்டதாக ஆங்கில வரலாறுகள் தெரிவிக்கின்றன. யாழ்ப்பாண இராஜதானியின் கீழிருந்த 'பாணன-கமத்தில்' வன்னிச்சியர் போராட்டம் நடத்தி வெற்றி கண்ட காரணத்தினால் 'பாணன்கமம் மட்டும் 'வன்னியர்களுடைய நாடு' என்றும், வன்னி மாகாணப்பற்று என்றும் அழைக்கப்பட்டது. இந்த விபரங்களைக் காட்டும் வரைபடம் சேர்க்கப் பட்டுள்ளது.

06. வன்னி மாகாணப் பற்று வரைபடம்

- அக்காலத்திய வரைபடத்தின் தலைப்பு 'தீபகற்பத்தின் யாழ்ப்பாணப் பட்டம்' (பட்டனம்) என்பதாகும்.
- யாழ்ப்பாண இராஜதானியின் கீழ் மன்னார் தீவகம் இருந்துள்ளமை வரைபடத்தில் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.
- 'வன்னி மாகாணப்பற்று' என்பது யாழ்ப்பாண இராஜதானிக்கு கீழ்ப்பட்டபகுதி என்று கோடிட்டு காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மாதோட்டம், மாந்தை மற்றும் கிழக்குக் கரையோரப் பகுதிகள் வன்னி மாகாணப்பற்றுக்குள் சேர்க்கப்படவில்லை.

கி.பி 17ம் நூற்றாண்டு (1601-1700) :

1624களில் யாழ்ப்பாணத்தில் கோட்டை கட்ட போர்த்துக்கேயர் நடவடிக்கைகளை எடுத்தனர். பலவித எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியில் கி.பி.1632களில் கோட்டை கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. ('Notes on Jaffna' Notes 6,7,8.)

1644ம் ஆண்டுகளிலும் பாணன்கமம் தனியான இராஜதானியாக இருந்துள்ளது. மூல்லைத்தீவு மாப்பாணர் பரம்பரையைச் சேர்ந்த கயிலை வன்னியனார் தலைமையாளராக இருந்துள்ளார். 'கயிலைவன்னியனார் தொடர்ச்சியாக 14 ஆண்டுகள், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து நிர்வாகம் செலுத்திய போர்த்துக்கேயருடைய அறிவுறுத்தல்களை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் புறக்கணித்து வந்தார்' என்று போர்த்துக்கேய குறிப்புகள் தெரிவித்துள்ளன.

வன்னியர்களுடைய நாடு : யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த போர்த்துக்கேயர் தமது நிர்வாகத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக, பெருநிலப்பரப்புப் பிரதேசத்தில், கிழக்கு கரையோரப்பிரிவுகள் உட்பட அனைத்துப் பிரிவுகளுக்கும், பாணன்கமத்தில் இருந்தது போல, 'வன்னியனார்' என்ற தலைமைப் பதவிகளை அறிமுகம் செய்துள்ளனர். வன்னியனார் பதவியை முதன்மைப்படுத்தி திறைகளைச் சேகரித்தும் வந்தனர்.

பெருநிலப்பரப்புப் பிரிவுகள் முழுவதிலும் வன்னியனார் என்ற தலைமைப்பதவி வழங்கப்பட்டதால் 'வன்னியர்களுடைய நாடு' என்ற பொதுவான பெயரால் தொடர்ந்தும் அழைக்கப்பட்டது. ஆனால் மன்னார்த்தீவகம் முழுவதிலும், அதனை அடுத்திருந்த நிலப்பிரிவின் கடற்கரையோரங்களிலும் அந்நியரின் நேரடி நிர்வாகம் இடம்பெற்றுள்ளது.

1658களில் ஒல்லாந்தர் ஆட்சி ஆரம்பம் :

1658ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 22ந் திகதி போர்த்துக்யேரிடமிருந்த மன்னார்க்கோட்டையை ஒல்லாந்தர் கைப்பற்றினர். அதற்குப் பின்னர் கடலைத் தாண்டி மாந்-தொட்ட (Man-tota) இறங்கு துறையூடாகச் சென்று யாழ்ப்பாணம் நோக்கி படையெடுப்பை முன்னெடுத்தனர்' (1) என்று 'Ceylon and the Portuguese' என்ற நூலில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஒல்லாந்தருடைய ஆட்சிக் காலத்திலும் 1658 தொடக்கம் 1678ம் ஆண்டுவரை சுமார் 20 வருடங்கள் அவர்களுடைய கட்டளைகளுக்கு அடிபணியாமல் பாணன்கமம் கயிலை வன்னியனார் இருந்துள்ளார்.

1678களில் கயிலை வன்னியனார் காலமாகியதும், யாழ்ப்பாண மாப்பாண குலத்தைச் சேர்ந்த டொன் பிலிப் நல்ல மாப்பாணர் பாணன்கமத்திற்கு வன்னியனாராக நியமிக்கப்பட்டார். அவரது நியமனத்திற்குப் பின்னர் வன்னிப் பிரதேசத்தில் டொன் பிலிப் நல்ல மாப்பாணருடைய உறவினர்களுக்கே வன்னியனார் பதவிகள் வழங்கப்பட்டன.

சமகாலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த மடப்பளி குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு முதலியார் மற்றும் யானை கட்டும் தளங்களுக்குப் பொறுப்பான தலைமை அதிகாரி போன்ற பதவிகளை ஒல்லாந்தர் வழங்கினர். பூநகரி யானை கட்டும் தளத்திற்கு பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்ட மடப்பளி குலத்தைச் சேர்ந்த இலங்கை நாராயண முதலியாருக்கு, பாணன்கம நல்ல மாப்பாணனின் முத்த சகோதரி திருமணம் செய்து வைக்கப்பட்டார்.

மாப்பண குலத்தவர்கள் வகித்த 'வன்னியனார்' பதவியின் ஏகபோக அதிகாரத்தைக் குறைப்பதற்கு ஒல்லாந்தர் திட்டமிட்டனர். மடப்பளி குலத்தைச் சேர்ந்த இலங்கை நாராயண முதலியை பழைய விளாங்குளத்திற்கு வன்னியனாராக நியமித்தனர். புதிய நியமனங்கள் காரணமாக ஏற்பட்ட பதவிப் போட்டிகளினால் பல குழப்பங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இக்காலப்பகுதியில் திறைகள் முறையாகச் செலுத்தப்படவில்லை என்பதை ஒல்லாந்தர் கவனத்தில் கொண்டனர்.

(1) '1658 A.D. 22nd of February the fort of Mannar surrendered. The Hollanders there upon crossed to Man-tota and began their advance on Jaffna.....' (Ceylon and the Portuguese 1505-1658 by P.E.Pieris 1920 .p.289)

கி.பி.18ம் நூற்றாண்டு (1701-1800) :

ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் எழுதப்பட்ட அறிக்கைளிலும், மாந்தைப் பிரதேசம் முழுவதற்கும் மாந்-தொட்ட (Man-tota) என்ற இறங்குதுறையின் பெயரே உபயோகிக்கப்பட்டு தனியான நிர்வாகப் பிரிவாக இருந்தது. ஆனால் இந்தப் பிரிவிற்குள் மாதோட்டம் உள்ளடங்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1783களில் யாழ்ப்பாணத்தில் நிர்வாகம் செலுத்திய ஒல்லாந்தர் 125 வருடங்களின் பின்னர் வன்னிப் பிரதேசத்தின் நிலப்பரப்பு முழுவதையும் தமது நேரடி நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சியை எடுத்தனர். இந்தப் பொறுப்பு லெப்ரினர் (கப்ரன்) தோமஸ் நாகெல் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

வன்னிப் பிரதேசத்தின் சில பிரிவுகளுக்குப் பொறுப்பாக இருந்த வன்னிச்சிமாரின் நிர்வாகப் பிரிவுகளை, ஒல்லாந்திடம் கையளித்து அங்கிருந்து வெளியேறுமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டனர். வன்னிச்சியர்கள் நுவர்-கலா-வெவவிலும் வேறு இடங்களிலும் தஞ்சம் புகுந்தனர்.

அப்போது ஏற்பட்ட எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியிலும் லெப்ரினர் தோமஸ் நாகெல் மூல்லைத்தீவில் கோட்டை கட்டி முடித்துள்ளார். தோமஸ் நாகெல், திறை சேகரிப்பதையும், புரட்டஸ்தாந்து சமயத்தைப் பரப்புவதையும் பிரதான நோக்காகக் கொண்டு பெருநிலப்பரப்பு முழுவதையும் தனது கட்டுப்பாடின் கீழ் கொண்டு வருவதற்காக படைகளை நகர்த்தினார்.

1785ம் ஆண்டு ஜான் மாதம் ஒல்லாந்த படையினர், தோமஸ் நாகெல் வினாடைய கட்டளைக்கிணங்க பிரதேசத்திலிருந்த இலிங்கங்களையும், சைவ ஆலயங்களில் இருந்த சிலைகளையும், பெளத்தசமய வழிபாட்டுச் சின்னங்களையும் மற்றும் போத்துக்கேயரின் றோமன் கத்தோலிக்க தேவாலயங்களையும் சேதமாக்கி, தடைகளை உடைத்துக் கொண்டு கிழக்குக் கரையிலிருந்து மேற்குக்கரைவரை முன்னேறிச் சென்றுள்ளனர். சேதமாக்கப்பட்ட இலிங்க ஆலயங்கள் பற்றிய விபரங்கள் திருக்கேதீச்சரம் பகுதியில் தரப்படுகின்றன.

பாண்கம வன்னியையும் கைப்பற்றி, பெருநிலப்பரப்பு முழுவதையும், மன்னாளில் நடத்தப்பட்ட நேரடி நிர்வாகத்தோடு சேர்த்து முழுமையாக்கினர். பின்னர் வன்னிச்சியர்களுக்கு பொது மன்னிப்பு வழங்கியதோடு, 'அடங்காப்பற்று' என அழைக்கப்பட்ட மேற்கு மூலை, கிழக்குமூலைப் பிரிவுகள், மற்றும் கிழக்குக் கரையோரப் பகுதிகள் முழுவதும் ஒரே நிர்வாகப் பிரிவாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. மன்னார்த் தீவுகம் மட்டும் தொடர்ந்து ஒல்லாந்தரின் நேரடி நிர்வாகப் பிரிவாக இருந்தது.

02-16. ஆங்கிலேய ஆட்சி :

கி.பி.1795-1796 களில் இலங்கையில் ஆங்கிலேயருடைய நிர்வாகம் ஆரம்பித்துள்ளது. ஆரம்பகால வரைபடங்களில், போர்த்துக்கேய, டச்சு, மொழிகளில் இருந்துவர்ந்றோடு ஆங்கிலத்தில் சில இடங்களின் பெயர்களையும் சேர்த்து வரைபடங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் மா-தோட்டம் (மா-தோட்டோ) என்ற பெயர் இல்லை. ஆனால் விடத்தல்தீவிற்கு தெற்கே இருந்த மா-தோட்ட இறங்குதுறையோடு இருந்த மாளிகைத்திடல் என்ற தமிழ்ப் பெயர் வரைபடத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

மாளிகைத்திடல் : புராதன வரலாற்றை குறிக்கும் ஒரு அடையாளமாக 'மாளிகைத் திடல்' என்ற தமிழ்ப்பெயர் இருக்கின்றது. மாதோட்டம் பகுதியில், மா-தோட்ட 'Ma-tota' என்ற சமஸ்கிருதப் பெயரால் அழைக்கப்பட்ட 'பெரிய இறங்குதுறை', மற்றும் இராவண மகாராசவின் கோட்டை கொத்தளங்கள், கடலால் மூழ்கடிக்கப்பட்ட பின்னால் எஞ்சியிருந்த திடல்பகுதி மாளிகைத்திடல் என்ற காரணப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆங்கிலேயருடைய வரைபடங்களில் மாதோட்டம் என்ற பெரும் நிலப்பகுதியைக் குறிப்பிடாமல், மாளிகைத்திடல் என்ற பெயர் மட்டும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

07. ஆங்கிலேயரின் ஆரம்ப கால வரைபடம்

மாந்-தொட்ட (Man-totte) இறங்குதுறையின் பெயரில் பெரும் நிர்வாகப்பிரிவு போர்த் துக் கேயரால் அறிமுகம் செய்யப் பட்டிருந் தது. இதுவே ஆங்கிலேயருடைய வரைபடத்திலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மாந்தை + மாதோட்டம் என்ற தமிழ்ப் பெயர்கள் குறிக்கப்படவில்லை.

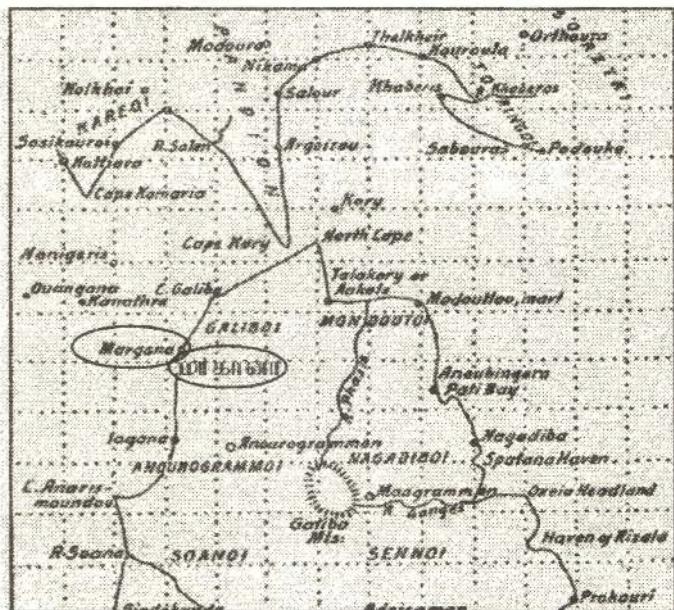
கி.மி.19ம் நூற்றாண்டு (1801-1900) :

19ம் நூற்றாண்டுகளில் மா-தோட்டம் மற்றும் திருக்கேதீச்சரம் பற்றிய தகவல்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஆங்கிலேயரின் வரைபடங்களில் ‘மாதோட்டம்’ என்ற தமிழ்ப் பெயர் :

இலங்கை பற்றிய ஆய்வுகளுக்காக, கிபி 4ம் 5ம் நூற்றாண்டுகளில் கிரேக்க நாட்டைச் சேர்ந்த தொலமியால் வரையப்பட்ட கிபி முதலாம் நூற்றாண்டுக்கான வரைபடத்தை ஆங்கிலேயர் ஆய்வுக்காக எடுத்துள்ளனர். 1929 களில் எச்டபிளியு. கொட்றிச்ரன் அவர்கள் ஆய்வுக்காக எடுத்துக் கொண்ட வரைபடத்தின் தலைப்பு ‘தொலமியின் தப்ரபேன்’ என்பதாகும். தப்ரபேன் என்பது கிரேக்க மொழிப்பதமாகும் (1).

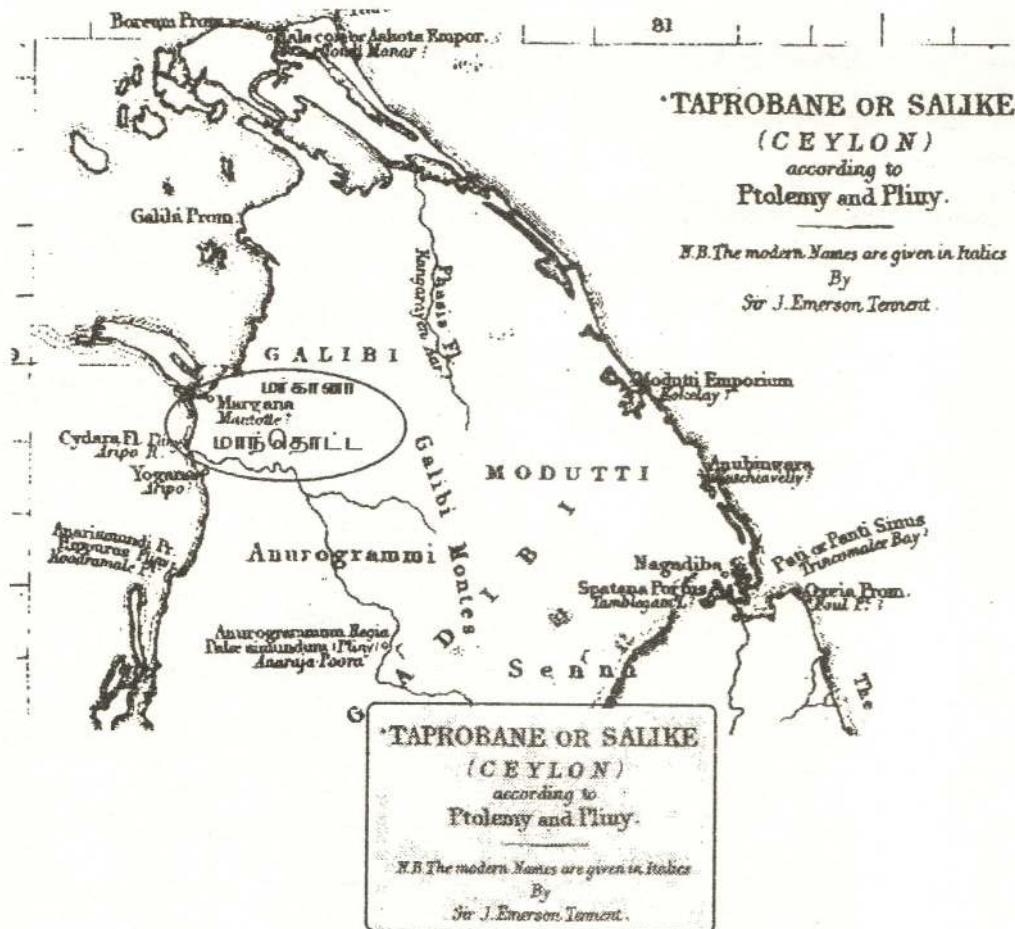
தொலமி அவர்களுடைய வரைபடத்தில் மன்னார் தீவுக்குறிக்கு கிழக்கேயுள்ள நிலப்பரப்பில் மர்கானா என்ற பெயர் பதியப்பட்டுள்ளது.

08. தொலமியின் தப்ரபேன் வரைபடம்

(1) A short History of Ceylon by H.W. Codrington -1929 Ptolemy's Taprobane,).

1859 களில் தொலமி மற்றும் பிலினி ஆகியோருடைய வரைபடங்கள் ஒன்றாக்கப்பட்டு நவீன பெயர்கள் இற்றலிக் எழுத்தமைப்பில் வரைபடம் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் தலைப்பு தப்ரபேன் அல்லது சலைக் (சிலோன்) என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (1)

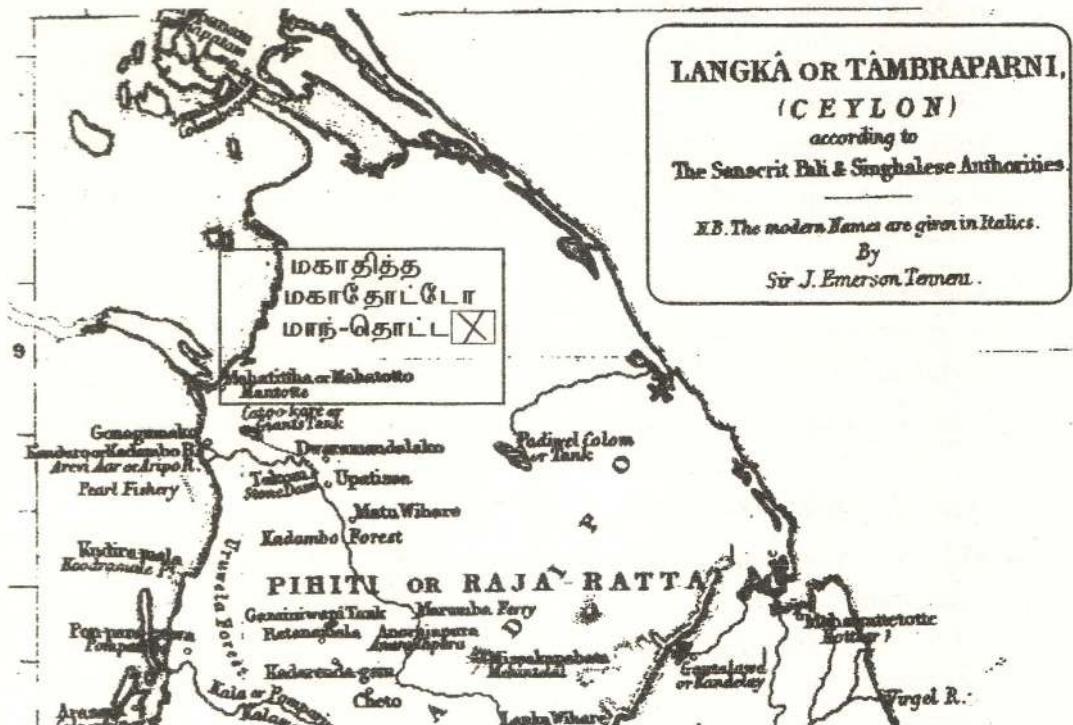
09. தப்ரபேன் அல்லது சலைக் (Taprobane or Salike)

1859ம் ஆண்டுகளில் மற்றுமொரு வரைபடம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. பெளத்த வரலாறுகளிலும் தமிழ் இலக்கியங்களில் ஏற்பட்ட தெளிவு காரணமாக வரைபடங்களின் தலைப்பாக 'லங்கா' அல்லது தம்ரபர்ணி (சிலோன்) என்ற பெயர் ஆங்கிலத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

(1) 'Taprobane or Salike' (Ceylon), According to Ptolemy and Pliny,

by Sir.James Emerson Tennant 1859. P.537

வரலாற்றாசிரியர் சேர். ஜேம்ஸ் எமர்சன் ரென்ற் அவர்கள், சமஸ்கிருதம் பாளி, மற்றும் சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களின் உதவியுடன் வரைபடத்தை தயாரித்து, தனது நூலில் பதிவு செய்துள்ளார். 'மகா-தித்த' என்ற பாளி மொழிப்பெயரூக்கும் 'மகா-தோட்டோ' என்ற சமஸ்கிருதப் பெயரூக்கும், உரிய நவீன காலப் பெயராக, இற்றலிக் எழுத்தமைப்பில், மாந்-தொட்ட (Man-totte) என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. (Sir James Emerson Tennent-1859.Vol.1 Page no 318)

10. வங்கா அல்லது தம்ரபர்ணி (சிலோன்)

- இந்த வரைபடத்தின் தலைப்பு 'வங்கா அல்லது தம்ரபர்ணி (சிலோன்)' (Langka or Tamraparni (Ceylon)) என்று இடப்பட்டுள்ளது. அதனால் 'வங்கா' என்ற பெயர் தம்ரபர்ணி என்ற பெயர் வருவதற்கு முன்னர் தொடக்கம் இருந்துள்ளது.(1)
- தப்ரபேன் என்ற கிரேக்க மொழிப்பதம் தம்ரபர்ணி என்ற மாற்றமடைவதற்கு ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கிறது.

(1) 'Langka or Tamraparni' (Ceylon) according to The Sanscrit, Pali, &

Singhalese Authorities. Sir James Emerson Tennent-1859 .Vol.1 Page no 318

- மகா-தித்த என்ற பெயர் மா-தித்த எனவும், மகா-தோட்ட என்பது மா-தோட்ட எனவும் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இவற்றின் நவீன ஆங்கிலப் பெயர் இற்றவிக் எழுத்தமைப்பில மாந்-தொட்ட (Man-totte) என்று எழுதப்பட்டுள்ளது தவறானதாகும். வரைபடத்தில் தவறு என்பது x இவ்வாறு குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு இந்தப் பெயர் கள் மன் னார் தீவகத் தின் தென் முனையிலுள்ள மாந்தை என்ற இடத்திற்கான புள்ளியில் இருக்கிறது. இந்தத்தவறு அடுத்த வரைபடத்தில் திருத்தப்பட்டுள்ளது.
- ஆங்கிலேயருடைய ஆட்சிக்காலத்தில் எமர்சன் ரென்ற எழுதிய நூலில் சேர்த்துள்ள இந்தப் பிழையான பதிவு. தொடர்ச்சியாக பல வரலாற்றுக் குழப்பங்கள் ஏற்படுவதற்கு காரணமாக இருந்துள்ளது
- வரைபடத்தில் 'மகா-தோட்டோ' 'அனுராதபுர' என்ற நகரங்களின் பெயர்களே உள்ளன.
- சமஸ்கிருதம், பாளி, சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்கள் புராதன காலத்தில் சமஸ்கிருதத்தில் 'லங்கா' என்று தீவகம் முழுவதற்கும் இருந்த பெயரைச் சேர்த்துள்ளனர்.
- சமஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்ட இதிகாசத்திலும், தமிழ் இலக்கிய பாடல்களிலும், பெளத்த சமய நூல்களிலும், சீனப்பயணியின் குறிப்புகளிலும், 'லங்கா' என்ற பெயர் உள்ளது.
- கிரேக்க மொழியில் 'தப்ரபேன்' என்று இருந்த பெயருக்குப் பதிலாக 'தம்ரபரணி' என்ற சொல், மொழி அறிஞர்களால் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. பின்னர் இந்தச் சொல் தம்ரபரணி என்று மருவியுள்ளது. இதன் மூலம் இலங்கையின் பெயர் தென்னிந்திய வரலாறுகளுடன் தொடர்புள்ளதாக மாற்றப்பட்டுள்ளது.

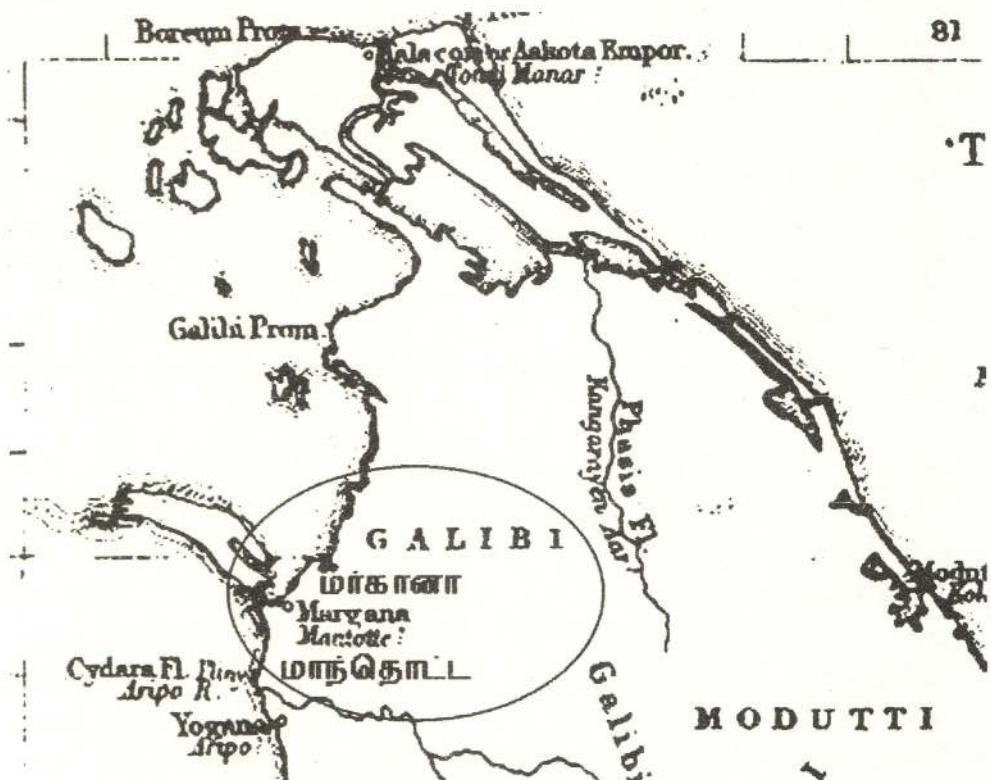
'தம்ரபரணி' என்ற பெயர் எப்படி வந்தது என்பது பற்றி இராசநாயகம் முதலியார் அவர்கள் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

'இலங்கையின் வடமேற்குப் பகுதி முதலில் 'தம்ரபரணி' அழைக்கப்பட்டுள்ளது. பின்னர் கிரேக்கர்களால் இலங்கை முழுவதும் அதேபெயரால் அழைக்கப் பட்டது. 'தம்ர' என்ற சொல் தமிழில் செம்பு என்பதற்கு சமமான பதமாகும்' (1) என்பது இராசநாயகம் முதலியாருடைய கருத்தாகும்.

(1) 'The north western portion of Ceylon was first called 'Tamraparani' a name which was later applied to the whole of Ceylon by the Greeks. As the word of 'tamra' is equalant to 'chembu' in Tamil. ('Ancient Jaffna' by Rasenayakam Mudaliyar -1926)

தொலமி அவர்களே முதலாவது வரைபடத்தை வரைந்துள்ளார் என்பது சர்வதேச ரீதியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இராசநாயகம் முதலியார் 1926 களில் புராதன யாழ்ப்பாணம் என்ற நூலை வெளியிட்டு, மூன்று வருடங்களின் பின்னர் 1929களில் கொட்டிங்ரன் அவர்கள் தொலமி அவர்களின் வரைபட விபரங்களை வெளியிட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தொலமி அவர்களுடைய வரைபடத்தில் இலங்கை முழுவதற்கும் 'தப்ரபேன்' என்ற கிரேக்க மொழிப்பதமே பாவிக்கப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்துவிற்கு பிற்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள வரலாறுகளில் 'தப்ரபேன்' என்ற கிரேக்க மொழிச் சொல் மருவியும் மாற்றங்களையும் பெற்றுள்ளது.

11. மர்காணா (கிரேக்கம்) = மாந்-தொட்ட (சமஸ்கிருதம்)

தொலமியின் வரைபடம் மற்றும் பிலினியின் வரைபடம் ஆகியவற்றை ஒன்றாக்கிய இலங்கை வரைபடத்தில், மன்னார் தீவுக்குத்தின் தென்முனையில் உள்ள மர்காணா என்ற இடத்தின் மறுபெயர் 'மாந்-தொட்ட' என்று ரென்ற அவர்கள் குறித்துள்ளார்.

- இதன் மூலம் தொலமி கிரேக்க மொழியில் குறித்துள்ள மர்கானா என்ற பெயர், மாந்தைப் பிரிவில் சமஸ்கிருத மொழியில் அழைக்கப்பட்ட மாந்-தொட்ட என்ற இறங்கு துறையையே குறிக்கிறது என்பது தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது.
- திருமுறைகளிலும் ஏனைய தமிழ் வரலாற்று நூல்களிலும் பெரிய-தோட்டம், மகா-தோட்டம், மா-தோட்டம் என்று தமிழ் வரலாற்றாசிரியர்கள் குறித்துள்ளவையே என்று ஆங்கில வரலாற்றாசிரியர்கள், உறுதி செய்துள்ளனர்.
- மா-தோட்டம், மா-ந்தை போன்ற பெயர்கள், அந்நிய மொழிகளில் எழுதப்பட்டபோது பல மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியிருப்பதையும் அவர்கள் குறிக்கத் தவறவில்லை.

தென்னிந்தியாவில் 'தாமிரபரணி' என்ற பெயரில் ஒரு ஆறு ஒடுகின்றது. தென்னிந்திய அரசர்களின் ஆட்சி மா-தோட்டம், மாந்தை பிரிவுகளில் இருந்த காலத்தில் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்களில் 'தாமிரபரணி' என்ற தமிழ்ச் சொல் பாவனைக்கு வந்துள்ளது.

பிற்காலத்தில் தமிழ் இலக்கியங்களில் இலங்கை முழுவதற்கும் தாமிரபரணி என்ற இலக்கியப் பெயர் இருந்தது என்று தமிழ் வரலாறுகளிலும் தெளிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

'தாமிரபரணி' என்ற சொல்லுக்கு 'தாமரைகள் நிறைந்த தடாகம்' என்ற கருத்தும் உள்ளது.

மாந்-தொட்ட (மாந்-தோட்டை) இறங்குதுறைப் பகுதியில் இருந்த ஆங்கிலேயரின் பல அலுவலகங்கள் பிற்காலத்தில் விடத்தல்தீவிற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன.

பண்டார வன்னியனும் விடத்தல்தீவும் : 1803ம் ஆண்டு ஒகஸ்ட் 25களில் பண்டாரம் வன்னியனார் பெருநிலப்பரப்பில் ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக நடத்திய புரட்சிகளின்போது, மூல்லைத்தீவு கோட்டை தாக்கப்பட்ட சமகாலத்தில், விடத்தல்தீவை தாக்குவதற்கும் தமது குழுவினரை அனுப்பியிருந்தார். இந்த முயற்சி மேஜர் வின்சன்ற் அவர்களினால் முறியடிக்கப்பட்டது. இவர் மன்னாரில் இயங்கிய தனியார்துறையில் தலைமையாளராக இருந்துள்ளார். ('Notes on Jaffna' by John H. Martyn - 1923. Notes no:10).

1810களில் எழுதப்பட்டுள்ள ஆங்கிலேயரின் குறிப்புகளின்படி விடத்தல்தீவில் இயங்கிய துறைமுகமும், களஞ்சியங்களும் முக்கிய இடங்களாக திகழ்ந்தன. இந்த விபரம் வன்னிக் கைநூலில் (1895) விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் விடத்தல்தீவிற்கும் மா-தோட்டம் (Ma-tottam) பிரிவிலிருந்த இறங்குதுறைப் பகுதிக் கும் இடைப்பட்ட பிரதேசத்தை களிமண் மூடியிருந்ததினால், பெருங்களிப் பிரதேசம் எனப் பெயரிடப்பட்டது.

மாதோட்டப் பிரிவின் இறங்குதுறைப் பகுதியில் திருக்கேதீச்சரம் ஆலயம் இருந்த திடலான நிலப்பகுதி தொடர்ந்தும் 'மாளிகைத்திடல்' என வரைபடத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் விபரம் பின்வருமாறு வன்னிக் கைநூலில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

'1810ம் ஆண்டுக்கு, முன்னர் 'பெருங்களி' என்று அழைக்கப்பட்ட பிரிவு பிறிங்களி என்று பதியப்பட்டதோடு, பொதுவாக 'விடத்தல்தீவு மாவட்டம்' என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. விடத்தல்தீவும் அங்கிருந்த துறைமுகமும் மன்னாரிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு வன்னிக் கலெக்டருக்கு உட்பட்ட பிரதேசமாக்கப்பட்டது. இது ஒரு புதுமையான நடவடிக்கையாகும். ஓல்லாந்தருடைய நிர்வாகத்தில் விடத்தல்தீவு வன்னி மாவட்டத்திற்கு உட்பட்டதாக இருந்தது. பின்னர் மன்னார் கலெக்டரின் கீழ் மாற்றப்பட்டிருந்தது. திரும் பவும் மன்னாரிலிருந்து வன்னிக் கலெக்டரின் கீழ் கொண்டு வரப்படுவதற்கு கலெக்டரே சிபார்சு செய்திருந்தார். 1810ம் ஆண்டு ஒகஸ்ட் மாதம் முதலாம் திகதி தொடக்கம் மாற்றம் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளது'.(1) (JPLM .p.no.30)

(1) In 1810 the district of Pringally (Perunkali), or "as it is commonly called, the district of Werteltivu (Vidattaltivu)", and the port of Vidattaltivu were separated from the Mannar-Collectorate and attached to that of the Vanni. This seems a curious arrangement, but under the Dutch, Vidattaltivu had belonged to the Vanni, and the reversion to this state of things was recommended by the Collector. The change was effected from August 1st. (JPLM .p.no.30)

'ஆங்கிலேயருடைய ஆட்சியின் ஆரம்பத்தில் வன்னியிலிருந்த கலெக்டர், விடத்தல் தீவில் இருந்த நெல் களஞ்சியங்களை மட்டும் பாவிப்பதைத் தவிர வேறு எந்தவிதத் தொடர்பும் இருக்கவில்லை. விடத்தல் தீவில் நியமிக்கப்பட்டிருந்த 'அமர்வு நீதிமன்ற நீதவான்' துறைமுக சங்க கலெக்டராக கடமையாற்றி வந்தார். அத்தோடு வன்னிக் கலெக்டருக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குபவராகவும், அங்கிருந்த அலுவலகங்களை நிர்வகிப்பதற்கு, வன்னிக் கலெக்டருக்கு உதவியாளராகவும் இருந்து வந்துள்ளார்'. (1) (JPLM .p.no.30)

- ஒல்லாந்தர் காலத்தில் விடத்தல் தீவில் துறைமுக நடவடிக்கை களுக்காக, தனியான சங்கத் துறைமுக கலெக்டர் இருந்துள்ளார்.
- அத்தோடு ஒல்லாந்தர் காலத்தில் விடத்தல் தீவில் அமைக்கப்பட்ட களஞ்சியங்களிலும் இறங்குதுறையிலும் இடம் பெற்ற நிர்வாகம் வன்னிக் கலெக்டரின் கீழிருந்துள்ளது.
- ஆங்கிலேயர் காலத்தில் மன்னார்த் தீவக கலெக்டரின் கீழ் விடத்தல் தீவு, கொண்டு வரப்பட்டது. பின்னர் வன்னி பெருநிலப்பரப்புடன் சேர்க்கப்பட்டு ஆங்கிலேயரின் பிரதான துறைமுகமாக மாற்றப்பட்டுள்ளது.
- இதன்மூலம் மா-தோட்டம், மாந்தை ஆகிய பிரதேசங்களில் இருந்த இறங்குதுறைகள் முழுமையாக கைவிடப்பட்டுள்ளனமெயும் தெளிவாகிறது.

புகையிரத சேவை : 1864ம் ஆண்டு இலங்கையில் புகையிரத சேவைகள் ஆங்கிலேயரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. மதவாச்சியிலிருந்து மன்னார்வரை உள்ள வணக்க தலங்களுக்குச் செல்வதற்காக அங்காங்கே புகையிரத நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டன

அந்தப் புகையிரத வீதியில், மடு தேவாலயத்திற்கான வீதியை குறுக்கறுத்து செல்லும் இடத்தில் அமைக்கப்பட்ட புகையிரத நிலையத்திற்கு 'மடு ரோட்' (Madu Road) அல்லது 'மடுச் சந்தி' (Madu Junction) என்று பெயரிடப்பட்டிருந்தது. அதற்குத்ததாக சுமார் 12 கிமீ.தொலைவில் முருங்கன் புகையிரத நிலையம் இருக்கின்றது.

(1) Before that the Collector of the Vanni had no connection with Vidattaltivu, except the use of the godown there for storing of paddy. The Sitting Magistrate of Vidattaltivu, who was also 'Collector of Sea Customs' became the subordinate to the Collector of the Vanni, and in addition to holding these office he acted as his assisitant. (Mannual of Vanni by J.P.Lewis -1895- p.no 30).

மா-தோட்டம் சந்தி : தென்பகுதியில் இருந்து திருக்கேதீச்சர ஆலயத்திற்கு செல்லும் பக்தர்களுக்காக முருங்கனில் இருந்து சுமார் 9 கிலோமீற்றர் தொலைவில் 'மா-தோட்டம் சந்தி' எனப் பெயரிடப்பட்ட புகையிரத நிலையம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தப் புகையிரத நிலையத்தில் இறங்கி சுமார் 14 கிலோமீற்றர் தூரத்தில் இருக்கும் மா-தோட்டம் பிரிவிலுள்ள திருக்கேதீச்சர ஆலயத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். ஆனால் புகையிரத நிலையம் அமைந்திருக்கும் இடம் மாதோட்டமல்ல.

திருக்கேதீச்சரம் தரிப்பு : தலைமன்னார் ஊடாக வரும் ஆலய பக்தர்கள் செல்வதற்காக 'திருக்கேதீச்சரம் தரிப்பு' என்ற பெயரில் புகையிரத நிலையம் அமைக்கப்பட்டது. இந்தத் தரிப்பிலிருந்து சுமார் 7 கிலோமீற்றர் தூரத்தில் திருக்கேதீச்சர ஆலயம் இருக்கின்றது.

1879ம் ஆண்டு ஆங்கிலேயரான சிபிறிற்றோ அவர்கள், தமிழில் இருந்து ஆங்கிலத்திற்கு மொழிபெயர்த்த 'யாழ்ப்பாண வைபவமாலை' நூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

ஆங்கிலத்தில் நூல் வெளியிடப்பட்டு சுமார் 5 வருடங்களின் பின்னர், 1884ம் ஆண்டு தமிழில் 'யாழ்ப்பாண வைபவமாலை' சென்னையில் வெளியிடப் பட்டுள்ளது. திருத்திய முதல் பதிப்பு 1949 களிலும், இரண்டாம் பதிப்பு 1953 களிலும் வெளிவந்துள்ளன என்று குலசபாநாதன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1893ம் ஆண்டுகளில் ஆங்கில ஆட்சியாளர் காணிகளை ஏலம் விட்டபோது மாதோட்டத்திலிருந்த திருக்கேதீச்சர ஆலயத்திற்கென 40 ஏக்கர் காணி பெறப்பட்டுள்ளது. காணியைப் பெற்றுக்கொண்ட நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார் ஆலயத்தை திருத்தியதோடு நிர்வாகத்தையும் நடத்தியுள்ளனர்.

02-17 கி.பி.20ம் நூற்றாண்டு (1901-2000) :

1909களில் எச்.பார்க்கர் அவர்களால் ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்பட்ட புராதன இலங்கை (Ancient Ceylon) என்ற நூலில் 'மறைந்து போன நகரங்கள்' என்ற தலைப்பில் எழுதியுள்ள பகுதியில் 'புராதன காலம் தொடக்கம் மன்னார் தீவகத்திற்கு அடுத்திருந்த மா-தோட்டம் நிலப்பிரிவில் இருந்து முழு வங்காவும் ஆட்சி செய்யப்பட்டுள்ளது என்று குறித்துள்ளார்.

'புராதன சின்னங்களின் பல சிதைவுகள் மன்னார் தீவகத்தின் தென்முனையிலுள்ள மாந்-தொட்டவில் (Man-totta) காணப்படுகின்றன. மகா-தொட்டல் மற்றும் மகா-தோட்டம் எனவும் தமிழில் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. வரலாற்றாசிரியர்களால் மகா-தீத்த என்று அழைக்கப்பட்ட இந்த இடம், தென்னிந்தியாவில் இருந்து வரும் பயணிகளுக்கான 'பெரிய இறங்கு துறையாகும்'. தமிழ் பெயரைத் தவிர இந்த இடத்தை அடையாளப்படுத்துவதற்கு வேறு எதனையும் என்னால் குறிப்பிட முடியவில்லை.'(1) என்று பார்க்கர் எழுதியுள்ளார்.

- மன்னார் தீவகத்தின் 'தென்முனைக்கு' எதிரேயுள்ள மாந்-தை நிலப்பரப்பில் மாந்-தொட்ட (Man-tota) என்ற இறங்குதுறை இருந்துள்ளது என்பது சிரியான தகவலாகும்.
- மாந்-தொட்ட என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இடத்தின் தமிழ்ப் பெயர் மகா-தொட்டல் மற்றும் மகா-தோட்டம் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது தவறானதாகும். மன்னார் தீவகத்தின் வடமுனைக்கு கிழக்கேயுள்ள நிலப்பரப்பில் மகா-தோட்டம் அல்லது மா-தோட்டம் என்று அழைக்கப்பட்ட நிலப்பரப்பு அமைந்துள்ளது.
- மகா-தோட்டப் பிரதேசத்திலிருந்த 'பெரிய இறங்குதுறையை' பெனத்த வரலாற்றாசிரியர்கள் 'மகா-தீத்த' என்று பாளிமொழியில் அழைத் துள்ளனர். மாந்-தைப்பிரிவில் மாந்-தொட்ட (Man-tota) என்ற சமஸ்கிருத பெயர் கொண்ட இறங்குதுறை புராண காலத்திலிருந்து பாவளையில் இருந்துள்ளது.
- வரலாற்றாசிரியர் பார்க்கர் அவர்கள் மன்னார் தீவகத்தின் தென்முனைக்கு எதிரேயுள்ள பகுதியைப்பற்றி எழுதிவிட்டு, வடமுனைக்கு எதிரேயிருந்த இடங்களின் பெயர்களையும் ஆலயத்தைப் பற்றியும் தவறாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
- மாந்-தைக்கு அடுத்திருந்த 'திருக்கேதீச்சரம் தரிப்பு' என்ற புகையிரத் தீவையத்திலிருந்து, ஆலயத்திற்கு சுமார் ஏழு கிலோமீற்றர் தூரம் வரை செல்ல வேண்டும்.
- பார்க்கர் நூலை வெளியிட்டுள்ள காலத்தில் மாந்-தொட்ட (Man-totte) என்பது தனியான பெரிய நிர்வாகப்பிரிவாக இருந்துள்ளது. (இது சம்பந்தமான மேலதிக விபரங்கள் திருக்கேதீச்சரம் பகுதியில் தரப்படுகின்றன)

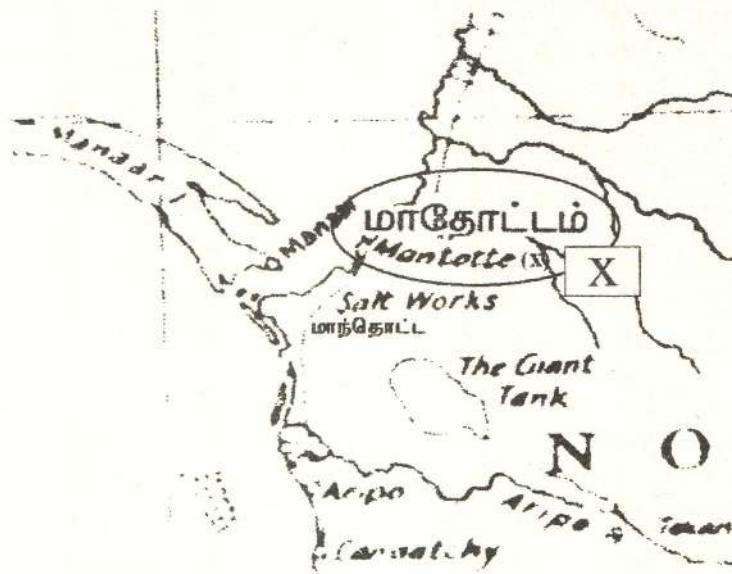
(1) 'There are some ancient remains also at Man-totta (called in Tamil Maka-tottal, and Maka-totam) opposite the southern end of the island of Mannar..... but this place is generally believed to be the 'Maha-tittha' of the historians, 'the great landing place' of travellers from southern India, although I am not aware that there is anything but the Tamil name to confirm the identification'. (Ancient Ceylon -1909 by H.Parker 'THE LOST CITIES'. p. no.251)

கி.பி.1926 ம் ஆண்டுகளில் சி. இராசநாயகம் முதலியார் அவர்கள் எழுதிய புராதன யாழ்ப்பாணம் (Ancient Jaffna) என்ற ஆங்கில நூலில், மா-தோட்டம், மாந்தை ஆகிய பிரிவுகளில் வாழ்ந்த இயக்கர், நாகர் குலத்தவர்கள் பற்றியும், பிரதேசத்தின் தொன்மை மற்றும் சிறப்புகள் பற்றியும் விரிவான தாவுகள் தரப்பட்டுள்ளன.

02-18. 21ம் நூற்றாண்டு (2001-2100) :

மா-தோட்டம் என்ற பிரிவின் அடையாளத்திலுள்ள உள்ள குழப்பங்கள் மேற்குக்கரையில் உள்ள மாதோட்டத்தின் அமைவிடத்திலும் பெயர்களிலும் வரபடங்களிலும் பல குழப்பங்கள் இருக்கின்றன.

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் உப்பு விளையும் இடங்களை அடையாளப்படுத்தும் வரைபடத்தில் மாந்தைப் பிரதேசத்திலுள்ள மாந்-தொட்ட (Man-totte) இறங்கு துறையை மன்னார் வடமுனைக்கு எதிரே இருப்பதாக புள்ளியிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இது மாதோட்டம் பகுதியையே குறிக்கிறது.

12. மாந்-தொட்ட Mantotte என்ற பெயரில் மாதோட்டம் வரைபடத்தில் இடத்தின் பெயர் தவறாகக் குறிக்கப்பட்டிருப்பதை காட்டுவதற்கு புள்ளிட (x) இட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

2012களில் இலங்கை நில அளவையாளர் திணைக்களம் வெளியிட்ட வரைபடத்தில், மாதோட்டம் தரிப்பு என்ற புகையிரத நிலையம் 'மா-தோட்டம்' என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

2013ம் ஆண்டு மன்னாளிலிருந்து வெளிவந்த பத்திரிகைக்காக 'இலங்காபுரம்' என்ற தலைப்பில் 11ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியிருந்தேன் கட்டுரை தொடர்ந்து பத்திரிகையில் வெளிவரவில்லை. ஆய்வுகளைத் தொடர்ந்தபோது இலங்கை அரசின் அங்கீகாரத்துடன் வெளியிடப்பட்ட நில அளவையாளர் திணைக்களத்தின் மேற்கூறிய வரைபடம் கிடைத்தது. இந்த வரைபடத்தில் மாதோட்டம் பிரிவு குறிப்பிடப்படவில்லை.

13. நில அளவையாளர் திணைக்கள வரைபடம்

- இந்த வரைபடத்தில் 'மகா-தோட்டம் நன்னகர்' அல்லது மாதோட்டம் Maha totto, Ma-tottam) என்று ஆங்கிலத்தில் அழைக்கப்பட்ட பகுதி எங்கிருந்தது? இப்போது எங்கே? இதற்கான அடையாளங்கள் இருக்கின்றனவா? இது போன்ற பல கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்க வேண்டிய தருணத்தில், வரைபடத்தில் மா-தோட்டம் என்ற பிரிவு இல்லை.
- இதனைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டியதேவை அதிகாரிகளுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் உள்ளது.

திருக்கேதீச்சரம் கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவு : கடலரிப்பிலிருந்து எஞ்சியிருக்கும் ஆலயப் பகுதிக்கு, அன்மைக்காலத்திலிருந்து 'கிராம உத்தியோகத்தர் - திருக்கேதீச்சரம்' என்ற பெயர் குட்டப்பட்டுள்ளது.

மாதோட்டம் புகையிரத நிலையம் : திருக்கேதீச்சர ஆலயத்திலிருந்து மேற்கே சுமார் 14 கிலோமீற்றர் தொலைவில் உள்ள 'மாதோட்டம் சந்தி' என்ற புகையிரத நிலையம் திருத்தப்பட்டு நல்ல நிலையில் இருக்கிறது. அறிவிப்புப் பலகையில், 'மாதோட்டம்' எனத் தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

14. புகையிரத நிலையம் - மாதோட்டம்

மாதோட்டம் கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவு : மாதோட்டம் புகையிரத நிலையத் திலீருந்து கிழக் குத் திசையில் இரண்டு கிலோமீற்றர் தொலைவில் 'மா-தோட்டம் - கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவு' இருக்கிறது. 'கிராம உத்தியோகத்தர், மாதோட்டம், மன்.இல.93' என்ற அறிவிப்புப் பலகை அலுவலகத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

15. கிராம உத்தியோகத்தர் அலுவலகம்

மாதோட்டம் கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவிற்குள் நான்கு கிராமங்கள் இருக்கின்றன. புதுக்குடியிருப்பு, மணல்குளம் புலவு, தண்ணீர்தாங்கி, இலந்தைத் தோட்டம் ஆகிய நான்கு கிராமங்களை உள்ளடக்கிய பிரிவிற்கு, 'மாதோட்டம் கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவு' என்று பெயர் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

மாதோட்டம் புகையிரத நிலையத்தை சுற்றியிருக்கும் பகுதிகளிலும், கிராம சேவையாளர் பிரிவுக்குள்ளும், மாதோட்டம் என்ற பிரிவின் பெயர் பதிவுகளில் இல்லை என்பதை பிரதேசத்திலுள்ள முத்த கிராமவாசிகளும் கிராம உத்தியோகத்தரும் உறுதி செய்துள்ளனர்.

திருக்கேதீச்சர ஆலய பதாகை : மன்னார் பிரதான வீதியிலிருந்து திருக்கேதீச்சரம் செல்லும் வீதியில் உள்ள நாற்சந்தியில் வீதிக்கு குறுக்காக திருக்கேதீச்சர நாதர் திருக்கேதீச்சரம் என்று பெரிதாக எழுதப்பட்ட அறிவிப்புப் பதாகை தொங்கவிடப்பட்டு இருக்கிறது.

16. தொங்கவிடப்பட்டுள்ள பதாகை

கிறிஸ்தவ தேவாலயம் : பதாகை தொங்க விடப்பட்ட இடத்தின் வலதுபக்க மூலையில் கிறிஸ்தவ தேவாலயம் ஒன்று கட்டப்பட்டு பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளது.

17. கிறிஸ்தவ தேவாலயம்-மாதோட்டம்

மாதோட்டம் ரஜ மகாவிகாரை : கிறிஸ்தவ தேவாலயத் திற் கு எதிர்ப்புறத்தே உள்ள வீதியின் மறுபக்கத்தில் சீமெந்தினால் கட்டப்பட்டுள்ள அறிவிப்பில் 'ஸ்ரீ மாதோட்டம் ரஜமகா விகாரை' என்று போடப்பட்டுள்ளது.

18. ஸ்ரீ மாதோட்டம் ரஜ மகாவிகாரை

- புராதன காலந் தொடக்கம் திருக்கேதீச்சரம் ஆலயம் இருந்த பகுதியான மாதோட்டம் பிரிவு உரிய இடத்தில் பதிவு செய்யப்பட டுள்ளதை காணக் கூடியதாக இருந்தது.

திருக்கேதீச்சரம் : திருக்கேதீச்சரம் கோவிலுக்குச் செல்லும் வீதியிலுள்ள அறிவிப் பில் திருக்-கேதீச்சரம் என்று தமிழிலும், திருக்-கேதீஸ் வரம் என்று சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளிலும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

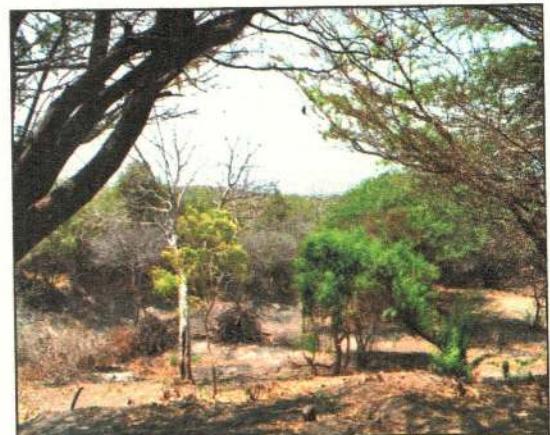
19. திருக்கேதீச்சரம் வீதி

பாலாவி : இந்த வீதியால் சென்றால் பாலாவி என்ற புனித தீர்த்தம் இருக்கின்றது. பாலாவி என்பது ஒரு ஆற்றின் பெயராகும். மேலதிக விபரம் திருக்கேதீச்சரம் பகுதியில் தரப்படுகின்றன.

கடலிப்புக்குள்ளான பகுதி:

திருக் கேதீச்சர ஆலயத் திற் கு மேற்கே சுமார் 100-150 மீற்றர் தூரத்தில், இராவண மகாராசாவின் கோட்டை, கொத்தளங்கள், மற்றும் இறங்குதுறை ஆகியன, கடலால் மூழ்கடிக்கப்பட்ட பகுதி இருக்கிறது. இந் தப் பகுதியின் மேற் கே ‘மாளிகைத்திடல்’ உள்ள பகுதி வரைபடத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

மழை இல்லாத காரணத்தினால் கடல் வற்றியிருந்தது. கடலால் அரிக்கப்பட்ட ஆழமான பகுதியில் அண்மைக் காலத்தில் வளர்க்கப்பட்டதாக கூறப்படும் கருவேல மரங்கள் நிறைந்துள்ளன. ஆலயம் அமைந்திருக்கும் திடலான நிலப்பரப்பிலிருந்து சுமார் 15 மீற்றர் ஆழத்தில் கடல் இருப்பது தெரிகிறது..

20. கடல் அரிப்புக்குள்ளான பகுதி-மாதோட்டம்

அவதானத்திற்கான பொதுக்குறிப்புகள் :

- புரணங்களிலும், இதிகாசங்களிலும், பெளத்த வரலாறுகளிலும், கிபி.முதலாம் ஆண்டுக்குரியதென, கிபி. 4ம் 5ம் நூற்றாண்டுகளில் கிரேக்க நாட்டைச் சேர்ந்த தொலமி மற்றும் பிலினி ஆகியோருடைய வரைபடங்களை ஆய்வு செய்த குறிப்புகளிலும் உள்ள மாதோட்டம் பிரிவு உரிய இடத்தில் இல்லை.
- கிபி.7ம் நூற்றாண்டுகளில் சைவசமயக் குரவர்களான திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் ஆகியோர் பாடிய தேவாரபதிகங்களில் மா-தோட்டம் பிரிவு, வடபுலத் தமிழர்களின் இருப்பிடத்தை நிலைப்படுத்தும் அடையாளமாக இருக்கின்றது.
- இலங்கையின் வடபுல மேற்குக்கரையில் சைவசமயத் தமிழர்களின் இருப் பையும் தொன் மையையும் வெளிப் படுத் துபவற் றுள் மாதோட்டமும், திருக்கேதீச்சர ஆலயமும், முக்கியமானவை. அந்நியர் ஆட்சியில் எழுதப்பட்ட வரலாறுகளும் இதையே வெளிப் படுத்துகின்றன.
- மா-தோட்டம் என்ற பெயரில் கிராமமே இல்லாத இடத்தில் மாதோட்டம் கிராம உத்தியோகத்தர்-பிரிவும், புகையிரத நிலையமும், மா-தோட்டத்தில் எஞ்சியிருக்கும் பகுதியில் கிராம ‘உத்தியோகத்தர்-திருக்கேதீச்சரம்’ என்ற பிரிவும் இருப்பது எதிர்கால ஆய்வாளர்களுக்கு குழப்பங்களை ஏற்படுத்தும் விடயங்களாகும்.
- மாதோட்டத்தின் புராதனத்தை எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு முறையாகக் கையளிக்க வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தின் ஆரம்ப முயற்சியாக, காலக்கணிப்புகளுடன் மாதோட்டம் + அடங்காப்பற்று சம்பந்தப்பட்ட வரலாற்றுத் தகவல் கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. வரலாற்றுத் தகவல்களுக்கான வரைபடங்கள், தொல்லியல் விபரங்களுக்கான புகைப்படங்கள் ஆகியன நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

[03] திருக்-கேது-ஈச்சரம் இயக்கர் வழிபாட்டுத் தலங்கள்

திருக்-கே-தீச்சர கோபுரம்

- 71 -

அடங்காப்பற்று - வன்னியில் ஆதிகாலத் தமிழர் வரலாறு - 02.
இயக்கர் வாழ்வுலங்கள், வழிபாட்டுத்தலங்கள்

கேதீ-ச்-சரம் = திருக்-கேது-சச்சரம்

திருக்-கேதீ-ச்சரம் பகுதிக்கான படங்கள் :

தொடர் இலக்கம்	பக்கம்
01. திருக் கேதீ-ச்சர ஆலய கோபுரம்	- 71
02. பாலாவித் தீர்த்தக்கரை	- 93
03. திருக் கேதீ-ச்சரத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பளிங்குக் கல்	- 95
04. புதுக்குடியிருப்பு-புராதன மூசிகம்-திருவாசி	- 102
05. ஆவுடையாரில் சேதமடைந்த பிள்ளையார்குழழழுனை	- 103
06. கற்சிலைமடு குளக்கட்டின் கீழ் லிங்க வடிவங்கள்	- 103
07. ஓட்டுசுட்டான் - வாவெட்டி மலை உச்சி	- 104
08. ஓட்டுசுட்டான் ஆலயத்தில் சேதமடைந்த இலிங்கம்	- 104
09. வவுனிக்குளத்தில் சேதமடைந்த இலிங்கம்	- 104
10. பஞ்சவிங்கேதீ-ச்சரர் ஆலயம்- பாணன்கமம்	- 105
11. பாணன்கமம் கிணற்றிலிருந்த புராதன மூசிகம்	- 105
12. சாஸ்திரிகூழாங்குளத்தில் சேதமடைந்த இலிங்கம்.	- 105
14. சாளம்பைக் குளக்கட்டில் சேதமடைந்த இலிங்கம்.	- 106
15. மன்னாரில் சேதமடைந்த பிள்ளையார்	- 106
16. சேதமாக்கப்பட்ட மகாலிங்கம்- திருக் கேதீ-ச்சரம்	- 106
17. திருக் கேதீ-ச்சரம் புராதன நந்தி	- 114
18. திருக் கேதீ-ச்சரம் அகழ்வாராய்ச்சித் தளத்தில் குப்பைகள்	- 119
19. இலிங்க அடையாளத்தை காட்டும் கருங்கல் தூண்	- 119
20. திருக் கேதீ-ச்சர ஆலய புதிய கட்டடம்	- 120

திருக்கேதீச்சரம்

இயக்கர் வழிபாட்டுத் தலங்கள்

03-1. திருக்-கேதீ-ச்சரம் :

இலங்கைத் தமிழர்களின் சமய வழிபாட்டு வரலாறுகள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள், மற்றும் சைவ சமயக் குரவர்களின் தேவாரங்கள் ஆகியவற்றில் சிறப்பாக எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அவற்றில் உள்ள வரலாற்றை காலக்கிரம முறைப்படி தொகுப்பதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஏனெனில் அநேகமானவற்றில் சமய நம்பிக்கைகளுக்கும், வழிபாடுகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதனால் அவற்றிலிருந்து வரலாற்றை பிரித் தெடுத்து தொகுக்க வேண்டியுள்ளது.

வடபுலத் தமிழின் வரலாற்றில் புராதன அடையாளமாக இருக்கும் இலிங்க தலமான திருக்கேதீச்சரம் பற்றி புராணங்களிலும், இதிகாசக் குறிப்புகளிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. கேதீ-ச்சர ஆலயம் சேதங்களுக்கும், அழிவுகளுக்கும் உட்பட்டு பலவித மாற்றங்களைக் கண்டிருப்பது வரலாற்றின் மூலம் தெரிய வருகிறது.

கேது-சிகரங்கள், மற்றும் லங்காநகரி, மாதோட்டம் ஆகியனபற்றி புராண இதிகாசங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை, பெளத்த சமயம் பரப்பப்பட்டபோது எழுதப்பட்ட வரலாறுகள், திருமுறைகளில் கூறப்பட்டுள்ள விபரங்கள், கிறிஸ்துவிற்குப் பின் போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் போன்றோரின் நிர்வாககாலத்தில், கேதீச்சரம் பற்றி எழுதப்பட்ட குறிப்புகள் ஆகியன இந்தப் பகுதியில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன..

புராணங்கள் கூறும் சிகரங்களில் கேது சிகரம் ஒன்றெனவும், இதிகாசங்கள், வரலாறுகள் திருமுறைகள் ஆகியவற்றில் கேதீச்சரம், திருக்கேதீச்சரம் எனவும் இந்தத் தலம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. திருக்கேதீச்சரம் திருக்கோணேச்சரம் ஆகிய தலங்களைப்பற்றி நாயன்மார்கள் தேவார பதிகங்கள் பாடியுள்ளனர்.

தட்சண கைலாய புராணத்தில் கோணேச்சர தலத்திற்கும் இராவண மகாராசாவுக்கும் உள்ள தொடர்புகள் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. கிழு.06ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் பாளி மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள பெளத்தசமயக் குறிப்புகளிலும், இலங்கையில் இருந்த இலிங்கக் கோயில்கள் பற்றிய குறிப்புகள் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன.

கி.மி.16ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் போர்த்துக்கேயர், கி.பி.17ம் நூற்றாண்டில் 1658ம் ஆண்டுகளின் பின்னர் ஒல்லாந்தர், 18ம் நூற்றாண்டில் 1795-1796ம் ஆண்டுகளின் பின்னர் இருந்த ஆங்கிலேயர் ஆகியோருடைய காலங்களில்

எழுதப்பட்ட குறிப்புகள், 1948களில் இலங்கை சுதந்திரமடைந்த பின்னர் திருக்கேதீச்சர் ஆலயம்பற்றி எழுதப்பட்ட வரலாறுகள் ஆகியவற்றில் உள்ள மாற்றங்கள் ஆகியன முக்கியமானவையாகும்.

இலங்கைபற்றி எழுதப்பட்ட வரலாறுகளில், மலைச் சிகரங்களில் இலிங்க வடிவத்தை வழிபட்ட காரணத்தால், ஆங்கிலத்தில் 'ஸ்வாமிக் குன்று' (Swami - Rock) அல்லது 'குன்றுக் கடவுள்' (Rock-God) என்று எழுதப்பட்டுள்ளன.

புராண காலத்தில் கேது சிகரங்களும் இலிங்க சிகரங்களும்:

கேது-பகவான் மேருமலையை மறைத் திருந்தபோது, வாயுதேவன் மலையைப்பிடுங்கி ஏறிந்ததினால் மூன்று மலைக்குன்றுகள் உருவாகின. இவை கேதுபகவான் மறைத் திருந்த காரணத் தினால் கேதுசிகரங்கள் என அழைக்கப்பட்டுள்ளன என்பது பொதுவான விளக்கங்களாகும். மூன்று சிகரங்களிலும் சக்திகுருவாகிய சிவபெருமான் இலிங்க வடிவில் வீற்றிருக்கிறார் என்பது சமஸ்கிருத புராண வரலாறாகும். அவ்வாறான மூன்று சிகரங்களில் இரண்டு இலங்கையில் அமைந்திருக்கின்றன என்று தெளிவிக்கப்பட்டுள்ளது

தக்ஷண கைலாச புராணத்தில் வாயுதேவன் மகாமேருவில் இருந்து பிரித்தெடுத்த மூன்று சிகரங்களும் இலங்கையில் அமைந்திருப்பதாக கூறப்பட்டுள்ளது. புராணங்களில் கூறப்பட்டுள்ள சிகரங்களுள் இலங்கையில் கேதுசிகரம் எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது கேதீச்சரம் மட்டுமேயாகும்.

மூன்று கேது - சிகர - ஈச்சரங்கள் : புராணங்களிலும், இதிகாசங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள தமிழ் யுகங்களுக்கான காலக் கணிப்புகளை கணக்கிட்டு ஆங்கிலத்தில் கிமு.3084 ஆண்டுகளில் வாழ்ந்த இராவன மகாராசாவுடைய காலதயிலும், திருமுறைகளிலும், கேது-சிகரங்கள் என்று பொதுவாக அழைக்கப்பட்ட இலிங்க தலங்களுள், கேது-ஈச்சரம் எனப் பெயர் பெற்றது திருக்கேதீச்சரமாகும். அத்துடன் கோண-ஈச்சரம் மற்றும் சந்திரசேகர ஈச்சரம் ஆகியவையும் தொடர்புடையுள்ளமை தெளிவாகிறது.

புராணங்கள், இதிகாசங்கள், திருமுறைகள் ஆகியவற்றில், இலங்கையின் வடமேற்குக் கடற்கரை ஓரத்தில் மாதோட்டம் நிலப்பரப்பிற்குள் இருந்த 'லங்கா நகரி' இராஜதானிக்குட்பட்டதாக பெரிய இறங்குதுறை, கோட்டைகள், மற்றும் கேது-சிகர-விங்கக் கோயில் ஆகியன உள்ளடங்கி இருந்தன. இது இலங்கையின் வடக்குத் திணைக்கான இலிங்க ஆலயமாக குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையிலிருந்த முக்கிய கேது-சிகரங்கள் ஈச்சர தலங்களாக மாற்றப்பட்டு தமிழ்ப்புராணங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் மூன்று இலிங்க ஆலயங்களே புராதனமானவை என குறிப்பிடப்படுகின்றது.

கேது-ச்சரங்கள் : பின்வரும் விபரங்கள் கிபி 1908ல் நல்லூர் வ.சின்னத்தம்பிப் புலவர் 'கேது-சிகரங்கள் மற்றும் கப்பச்சி கேதீச்சரம்' சம்பந்தமாக எழுதிய நூலுக்கு சமயப் பெரியார்களால் வழங்கப்பட்ட அனுமதி உரைகளில் இருந்து தொகுக்கப்படுகின்றன. இவை சமய அறிஞர்களின் கருத்துக்களுக்காகவும் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள விடயங்களாகும்.

இலங்கையின் மேற்குக் கரை கடலுக்கு அண்மையில் இருந்த மாதோட்ட மலைக்குன்று கேது-சிகரம் (1) எனவும், கிழக்குக் கரையில் மூன்று பக்கமும் கடல் தூழ்ந்த மலைக்குன்று (திரி) 'கோண-கேது-சிகரம்' (2) எனவும், தென் திசையில் மாத்-துறையில் கப்பச்சி மலைக்குன்று 'சந்திர கேது-சிகரம்' (தந்திரி-கேது-சிகரம்) (3) எனவும் பெயர் பெற்றுள்ளன. துதீய சிகரம் பச்சாத் ஸ்தாப்ய கேதீச்சர துவிசா' என்ற சமஸ்கிருத சோக வரிகளில் கூறப்படும் கேதுசிகரங்கள் இவையாகும் என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்படுகிறது.

முழுமுதற் கடவுளான ஈசன், தான்தோன்றியாக அமர்ந்திருந்த மலைக் குன்று வடமேற்குத் திசையில் மாதோட்டத் திடலில் இருப்பதினால் 'கே-தீச்சரம்' எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது. புராதன வரலாறுகளில் கேது-சிகரக்-ஈச்சரம் என்றிருந்ததை, நாயன்மார் தேவாரங்களில் 'கேதீ-ச்சரம்' என்றும் 'திருக் கேதீச்சரம்' எனவும் பாடியுள்ளனர்.

ஆழிதூழி இலங்கையின் கிழக்குக் கடற்கரையில் மூன்று பக்கமும் கடலால் கூழப்பட்ட மலைப் பிரதேசத்தில் இருந்தது 'கோணேச்சரம்' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தென்திசையில் கப்பச்சி தந்திரி மலைக்கருகில் இருந்த 'தந்திரி -கேது-சிகரம்' என்பது பின்னர் 'சந்திர-சேகர-ஈச்சரம்' என்றும் பெயர் மாற்றம் பெற்றுள்ளது. பெருநிலப்பரப்பின் மேற்குக்கரை மாத்-துறையில் (பெரிய-துறை), கப்பச்சி-தந்திரி மலையருகில் இருந்ததே 'சந்திர-கேது-ஈச்சரம்' என்று பெயர் பெற்றுள்ளது எனவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

- புராணங்களின் படி கேதுசிகரக் கோயில் கள் மூன்று கட்டப் பட்டிருந்தன என்பது புராதன தமிழ் வரலாறுகளின் நிலைப்பாடு.
- 'கேது' என்றால் நாகம். கேது பகவான் வழிபட்ட காரணத்தால் கேது-ஈச்சரம் என்ற பெயர் வந்ததாக சமஸ்கிருத புராண வரலாறுகளுக்கு விளக்கம் கூறப்படுகிறது.
- இயக்கர்கள் வாழ்ந்த மாதோட்டத்தின் வங்காநகரி தலைநகருக்கு தென்திசையில் நாகர்களுடைய மாந்தை இராஜதானி இருந்தது. மாந்தையிலிருந்த நாகர்குலத் தலைவன் மயனுடைய மகளான மண்டோதரியை இயக்கர் குலத்தைச் சேர்ந்த அரசன் திருமணம்

- செய்ததிலிருந்து, நாகர்களுடைய குலப்பெருமையை விளங்கிக்கொள்ள முடியும் என வரலாற்றாசிரியர் இராசநாயகம் முதலியார் குறிப்பிடுகிறார்
- மாதோட்டம் இராஜதானிக்குள் இருந்த இலிங்கத்தை மண்டோதா வழிபட்டுள்ளார். நாக குலத்தவர்களும், வங்காநகரிக்குள் இருந்த இலிங்க தலத்தில் வழிபாடு செய்ததால் கேது-ஈச்சரம் என்ற பெயரைப் பெற்றது என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.
 - நாகர்குலத் தலைவன் மயன், தனது மருமகனான இராவண மகாராசாவிற்காக மாந்தை துறைமுகத்தை அபிவிருத்தி செய்ததோடு, இலிங்க ஆலயத்தையும் திருத்திக் கொடுத்துள்ளதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.
 - மேற்குக்கரை திருக்கேதீச்சரத்திற்கு தென்திசையில் உள்ள மாத்-துறை' (Math-thurai) என்பது 'மாத்தற' (Matara) என்றும் குறிப்பிட்டு அங்கிருந்த சிவலிங்க தலம் கடலுக்குள் ஆழந்துவிட்டது என்றும், தமிழில் வரலாறுகள் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. இது தவறானது என்பதற்கான விபரங்கள் பின்னே தரப்படுகின்றன.

கி.மு.ம் நூற்றாண்டு (600-501).

புராண வரலாற்றுக் காலத்தில் ஈச்சர தலங்கள் :

துவட்டா-பூரம் : கி.மு. 543ம் ஆண்டுகளில் இலங்கை வரலாற்றின் மற்றும் ஒரு அடையாளமாக இருப்பது விஜய மகாராசாவின் வருகையாகும். மேற்குக்கரையில் உள்ள இறங்குதுறை ஊடாக அல்லது தென்கிழக்குமுனை (தம்பபன்னி) ஊடாக அவருடைய வருகை இடம் பெற்றது என்று இரண்டு விதமாக பெளத்த வரலாறுகள் கூறுகின்றன.

இக்காலத்தில் நாகர்களுடைய மாந்தை இராஜதானி தனியாக இருந்துள்ளது. விபீஷணனுடைய பரம்பரையினர் மகா-தோட்டம் வங்காநகரி இராஜதானியில் இருந்துள்ளனர். விஜயனுடன் வந்திருந்த பிராமணர் ஒருவர் மாதோட்டத் திலிருந்த கேது-ஈச்சரம் ஆலயத்தை திருத்தியதாகவும், பின்னர் ஆலயத்தில் வழிபாடுகளை நடத்தியதாகவும் பாளி மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள வரலாறுகள் தெரிவிக்கின்றன.

நாகர் குலத்தை சேர்ந்த 'துவட்டா' என்ற சிற்பாசாரி திருத்த வேலைகளைச் செய்து வழிபட்ட காரணத்தால், ஆலயப்பகுதி 'துவட்டா-பூரம்' என்று அழைக்கப்பட்டதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'பூரம்' என்பது பாளிமொழிப் பதமாகும். கி.மு. 543 களில் விஜய மகாராசா வருகையின் பின்னர், பாளி மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள பெளத்த வரலாற்றில் இந்த விடயம் கூறப்பட்டுள்ளது.

விஜய மகாராசா கேதீச்சர ஆலயத்தை திருத்தியதாக யாழ்ப்பான வைபவமாலையிலும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. வடபுலத்தில் மேற்கு, கிழக்கு, தெற்கு, வடக்கு ஆகிய நாலு திசைகளிலும், மூலமூர்த்திகளாக இலிங்கங்களைக்கொண்ட ஆலயங்கள் இருக்க வேண்டும் என விஜயராசா விரும்பினார்.

நான்கு திசைக்கான ஈச்சர தலங்களை பூரணப்படுத்துவதற்காக, ஏற்கனவே இருந்த புராதன ஆலயங்களைத் திருத்தியும், புதிதாகக் கட்டியும், வங்கா வடபுலத்தின் நான்கு திசைகளிலும் இலிங்க வழிபாடு இடம்பெறுவதற்கான வசதிகளைச் செய்தார். இந்த வரலாறு யாழ்ப்பான வைபவமாலை ஆங்கிலப் பதிப்பிலும் தமிழ் பதிப்புகளிலும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

முன்னேச்சரமும் இதிகாசமும் : வங்கா நகரியில் முழுமுதற் கடவுளாக இலிங்கத்தை வணங்கி வந்த இராவண மகாராசாவை, விஷ்ணுவை வழிபட்டு வந்த அயோத்தி ராமன், தோற்கடித்தார். விஷ்ணுவை முழுமுதற் கடவுளாக வணங்குவதற்கு ஒப்புக் கொண்ட விபீஷணனிடம் இராமர் ஆட்சியை ஒப்படைத்தார். இராமர் தனது வெற்றியின் பின்னர் முன்னேச்சர லிங்கத்தை (4) வழிபட்டதாக வரலாற்றில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த இலிங்கம் இராமன் வருகைக்கு முன்னரே இங்கிருந்த காரணத்தினால் முன்னை நாதர் எனவும், இராமர் கோயில் கட்டிய பின்னர் முன்னேச்சரம் என மாறியதாகவும் அந்நிய நாட்டவரின் குறிப்புகளின் மூலம் தெரிய வருகிறது. ஆனால் இந்த ஆலயம்பற்றி வடபுல தமிழ் வரலாறுகளில் அதிகமாக எதுவும் எழுதப்படவில்லை.

03-2. ‘யாழ்ப்பான வைபவமாலை’ கேதீச்சரம் பற்றிய ஆங்கிலக் குறிப்புகள்

கி.பி.1736 களில் யாழ்ப்பானத்தில் ஒல்லாந்தருடைய நிர்வாகம் இடம்பெற்றபோது, மாதகல் மயில்வாகனப் புலவர் தமிழில் யாழ்ப்பான வைபவமாலையை ஏட்டுப் பிரதிகளில் எழுதியிருந்தார். 143 வருடங்களின் பின்னர் ஆங்கிலேயருடைய ஆட்சிக்காலத்தில் கி.பி.1879 களில் சிபிறிற்றோ அவர்களால் யாழ்ப்பான வைபவமாலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க் கப்பட்டுள்ளது. விஜயராசா வருகையின் பின்னர் நான்கு திசைகளில் இலிங்கக் கோயில்கள் இருந்தமைபற்றி ஏடுகளில் எழுதப்பட்டிருந்த விபரங்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

விஜயராசா : கிழக்குத் திசையில் தம்பலகமம் கோணேசர் கோயிலை நேராக்கியும் (கட்டுதல்) (1), மேற்குத் திசையில் நீண்ட காலமாக சிதைந்திருந்த திருக்-கேதீச்-சரன் கோயிலை திருத்திக் கட்டியும் (2), தென் திசையில் மாத-

துறையில் இருந்த சந்திரசேகரன் கோயிலை எழுப்பிக் கட்டியும் (3), வடதிசையில் கீரிமலைச்சாரலில் திருத்தம்ப-லேச்சரன் கோயிலை புதிதாகக் கட்டியும் 4) உள்ளார். திருத்தம்பலையில் மேலும் 3 கோயில்கள் கட்டப்பட்டிருந்த காரணத்தினால் அந்த இடத்தின் பெயர் கோயில்கடவை என்று மாறியது.(1)

- கிழு.3084ம் ஆண்டுகளில் வாழ்ந்த இராவண மகாராசாவின் ஆட்சிக் காலம் முடிவடைந்த பின்னர் சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டு காலப்பகுதிக்குள் திருக்கேதீச்சர ஆலயம் சேதமடைந்துள்ளது அல்லது சேதமாக்கப்பட்டுள்ளது. இதனையே நீண்ட காலம் சேதமடைந்திருந்த கேதீச்சர ஆலயம் என வைபவமாலை குறிப்பிடுகிறது.
- இராவண மகாராசாவிற்குப் பின்னர் விஷ்ணுவை முழுமுதற் கடவுளாக ஏற்றுக்கொண்ட விபீஷணனின் பரம்பரையினர், நீண்டகாலம் ஆட்சி செய்ததாக குறிப்புகள் கூறுகின்றன.
- கி.மு.543ம் ஆண்டு இலங்கைக்கு விழுயமகாராசா வந்ததும், சேதமாக்கப்பட்டிருந்த அல்லது சேதமடைந்திருந்த கேதீச்சர ஆலயத்தை திருத்தியுள்ளார்.
- அக்காலத்தில் இருந்த நான்கு சிவலிங்க தலங்களின் நிலைமை பற்றியும், அந்த ஆலயங்களில் விழுயமகாராசா என்னென்ன செய்தார் என்பதைப் பற்றியும் வேறு வேறாகப் பிரித்துக் காட்டுவதற்குப் பொருத்தமான ஆங்கிலப் பதங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

Konesar Koyil	erected	= நேராக்குதல்	(1)
Thiruk-Kethich-churan	rebuilt	= திருத்திக்கட்டுதல்	(2)
Santhira-sekarankoyil	raised	= உயர்த்துதல்(புதுப்பித்து)	(3)
Thiruth-thampa-lesuran-koyil	constructed	= புதிதாகக் கட்டுதல்	(4)

(1) Vijaya raja : In the East he erected Konesar Koyil at Thambala-kamam (1) : In the West he rebuilt Thiruk-Kethich-churan Koyil (2), which had long been then in ruins, In the South he raised Santhira-sekarankoyil at Ma-th-thurai (3) : and on the North he constructed Thiruth- thampa-lesuran- koyil (4) ...at the foot of Kiri-malai. ... From the circumstances of there being three koyils at Thiruth-thampalai its name was changed into Koyil-kadavai. (Yalpana Vaipavamali- by C.Britto 1879, p. no :03.)

- இதன்மூலம் அக்காலத்தில் இருந்ததாகக் குறிப்பிடப்படும் நான்கு சிவாலயங்களுள் மூன்று ஆலயங்கள் விஜயன் வருசைக்கு முன்ன் இருந்தவை என்பதும். வடதிசைக்கென புதிதாக இலிங்க ஆலயம் கட்டப்பட்டது என்பதும். ஆங்கில யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.
- மேலேகாட்டப்பட்டுள்ள தமிழ்ப்பதங்களே பிற்காலத்தில் வெளிவந்த தமிழ் வைபவமாலையிலும் பாவிக்கப்பட்டுள்ளன.

‘யாழ்ப்பாண வைபவமாலை’ கேதீச்சரம் பற்றிய தமிழ் குறிபுகள் :

கிபி1736 களில் மயில்வாகனப் புலவரால், தமிழில் எழுதப்பட்ட யாழ்ப்பாண வைபவமாலையின் ஏடுகள் செல்லரித்துப் போய்யவிட்டதினால் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை தமிழில் பதிப்பித்த குல.சபாநான் முதலியார் தமது முன்னுரையில் ஆங்கிலப் பிரதியை மூலமாக எடுத்துக் கொண்டுள்ளதை எழுதியுள்ளார்.

- ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக் காலத்தில் மாதோட்டத்தைச் சேர்ந்த பல பிரிவுகளின் பெயர்கள் ஆங்கில உச்சரிப்புக்கு ஏற்ப தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளதால் வரலாறுகளில் சிதைவுகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

நான்கு திசைகளில் நாலு இலிங்க ஆலயங்கள் :கிபி. 1939ல் குல.சபாநாதன் முதலியார் தமிழில் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை கட்டுரைகளாக எழுதியிருந்தார். 1953ம் ஆண்டுகளில் தமிழில் எழுதிய யாழ்ப்பாண வைபவமாலைக் கட்டுரைகளை நூல் வடிவில் வெளியிட்டபோது ஆங்கில நூலில் உள்ளது போல, நான்கு திசைகளுக்கான நான்கு ஈச்சர ஆலயங்கள் பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

‘விஜயராசன் தன் அரசாட்சிக்குப் பாதுகாப்பாக நாலு திக்கிலும் நாலு சிவாலயங்களை எழுப்பிக் கொண்டார். கீழ்த்திசைக்கு தம்பலகாமத்து? கோணேசர் கோவிலை நிறுவி (புதுப்பித்து என்று திருத்தப்பட்டுள்ளது) (1), மேற்றிசைக்கு மாதோட்டத்திற் பழுதுபட்டுக் கிடந்த திருக்கேதீசுரச் சிவாலயத்தை புதுப்பித்து (2), தென்திசைக்கு மாத்-துறையிற் சந்திரசேகரேசுரன் கோவிலை எழுப்பி (3), வடதிசைக்கு கீரிமலைச் சாரவில் திருத்தம்பலை எனும் பதியிலே திருத்தம்பலேசுசுரன் கோவிலை கட்டுவித்துக் (4) கொண்டார்’. வேறு கோவில்களும் அவ்விடத்தில் தோன்றிய காரணத்தால் அந்தக் கிராமம் ‘கோவிற்கடவை எனப் பெயர் பெற்றது’ என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

தம்பலகாமத்து கோணேசர் கோவிலை	: நிறுவி (புதுப்பித்து)
திருக்கேதீச்சுரச் சிவாலயத்தை	: புதுப்பித்து
மாத்-துறையிற் சந்திரசேகரேச்சுரன் கோவிலை	: எழுப்பி
திருத்தம்பலேச்சுரன் கோவிலை	: கட்டுவித்து
- ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட பதங்களுக்கு ஏற்றதாகவே தமிழிலும் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
 - தமிழர் வாழ்ந்த வடபுலத்திற்கென கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு ஆகிய நாலு திக்கிலும் விஜயராசா நாலு சிவாலயங்களை அமைக்க நடவடிக்கை எடுத்துள்ளமை தெளிவாகிறது.
 - கீழ்த்திசையில் தும்பலகமத்தில்? கோணேசர் கோவிலை நிறுவினார் (புதுப்பித்தார்) என்று தெளிவிக்கப்பட்டுள்ளது. கோணமாமலையில் ஆலயம் அமைந்திருப்பதனால் கோணேசர் கோவில் (1) என்ற பெயர் இருந்தது. ஆகவே ஆசிரியர் குறிப்பிடும் ஆலயம் திருகோணமலை கோணேசர் ஆலயமாகும்.
 - வடமேற்குத் திசைக்கென சிதைவடைந்திருந்த திருக்கேதீச்சுரம் (2), ஆலயம் திருத்தப்பட்டு வடபுலத்தின் மேற்குத் திசைக்கென மாற்றப்பட்டது. இந்த ஆலயம் புராணங்கள், இதிகாசங்கள் திருமுறைகள், ஆகியவற்றோடு தொடர்புடையது.
 - திருக்கேதீச்சுரத்திற்கு தென்திசையில் மாத்-துறையில் இருந்த சந்திரசேகர-ஈச்சரம் (3) எழுப்பப்பட்டுள்ளது.
- மாத்-துறை என்பது தமிழில் கடற்கரையில் இருக்கும் பெரிய இறங்குதுறையைக் குறிக்கும் பதமாகும். இதனால் மாத்-துறை என்ற தமிழ்ப்பதம் மேற்குக் கடற்கரையோரத்தில் இருந்த மற்றுமொரு 'பெரிய இறங்குதுறையைக்' குறிக்கிறது.
- வடமேற்குக் கரையோரத்தில் இருந்த இறங்குதுறைகளில், சிலாபத்துறை, அரிப்புத்துறை போன்ற தமிழ்ப்பெயர்களில் துறைகள் இருந்துள்ளன.
 - முத்துக்குளிக்க வந்த வீர-ராசன் மேற்குக்கரையில் பெரியதுறை ஒன்றில் இறங்கியதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. அவர் கப்பச்சி சந்திரசேகர ஆலயத்தை திருத்தியதாக செட்டிகுளம் வரலாற்றில் தெளிவிக்கப் பட்டுள்ளது.
 - வீரராசனுக்குப் பின்னர், சிலப்பதிகார காலத்தில் வீர-நாராயணச்-செட்டியார் முத்துக் குளிப்பதற்காக பெரியதுறையில் இறங்கி கப்பச்சி

வந்ததாகவும் செட்டிகுளம் வரலாறுகளில் மேலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இவருடைய வரலாறு நெடுஞ்சீவு வரலாற்றுடன் தொடர்புடையது.

- மா-த்-துறை என்ற தமிழ்ப்பதம் ஆங்கில யாழ்ப்பாண வைபவ மாஸையில் Math-thurai என்றே எழுதப்பட்டுள்ளது.
- மா-த்-துறை என்பதை தென்திசையில் கடற்கரையோரமாக உள்ள மாத்தற (Matara) என்ற சிங்களமொழிப் பெயர் எனப் பிழையாக விளங்கிக் கொண்டுள்ளனர். இதனால் தென் திசையில் காலிக்கு அருகே சிவலிங்கதலம் இருந்ததாகவும், அது கடலினுள் ஆழந்து விட்டதாகவும் கட்டுரைகளில் தவறாக எழுதப்பட்டு வருகிறது.
- கிழு.543ம் ஆண்டுகளில் விழுயராசா இலங்கைக்கு வரும் முன்னர் வடபுலத்தின் மூன்று திசைகளிலும் புராதன மூன்று இலிங்க ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டிருந்தன.
- வடக்குத் திசையின் காவலுக்காக விழுயராசா காலத்தில் கீரிமஸையில் தம்பலேச்சரம் (4) புதிதாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. இதனால் வடமேற்குத் திசையில் இருந்த கேதீச்சரம் மேற்குத் திசைக்கானதாக மாற்றப் பட்டுள்ளதோடு, வடபுலத்தின் நான்கு திசைகளிலும் இலிங்க ஆலயங்கள் இருந்தன என்பதை யாழ்ப்பாண வைபவமாலைதெளிவாகக் கூறியுள்ளது.

03-3. பஞ்சலிங்க தலங்கள் :

பஞ்சலிங்க தலங்கள் இருந்ததாக வரலாறுகளிலும், கட்டுரைகளிலும் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. பஞ்சலிங்க தலங்கள் வடபுலத்தில் இருக்கவில்லை. ஆனால் இலங்கை முழுவதிலும் இருந்த பஞ்சலிங்க தலங்களே இவ்வாறு குறிப்பிடப்படுகின்றன என்பதை பின்வரும் தகவல்கள் விளக்குகின்றன.

வடபுலத்தின் நான்கு திசைகளிலும் சிவலிங்க ஆலயங்கள் இருப்பதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இலங்கை முழுவதற்குமாக தென்கிழக்குத் திசையிலும், மற்றும் தென்மேற்குத் திசையின் பலபகுதிகளிலும் தென்திசையிலும் இலிங்கவழிபாடு இடம்பெற்றுள்ளதற்கான, தொல்லியல் சின்னங்கள் இருக்கின்றன. இதன்மூலம் இலங்கை முழுவதிலும் சைவசமய இலிங்க வழிபாடு இருந்தது என்பது நிரூபிக்கப்படுகிறது. அன்மைக்கால ஆய்வுகளும் இதனை உறுதி செய்கின்றன.

முன்னேச்சரம் : தென்திசையில் இருந்த புராதன இலிங்க ஆலயங்களுள், முன்னேச்சரம் (5) முக்கியம் வாய்ந்ததாகும். போர்த்துக்கேயருடைய காலக் குறிப்புகளில் ஐந்து இலிங்க ஈச்சர தலங்கள் பற்றி எழுதப்பட்டுள்ளது.

சிபி.1574களில் சிலாபத்தைக் கைப்பற்ற, படையெடுப்பு நடத்தியதைப்பற்றி எழுதப்பட்டுள்ள போர்த்துக்கேய அறிக்கைகளில், பஞ்ச இலிங்கேச்சரங்களில் ஒன்று முன்னேச்சர இலிங்கதலம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

‘சிலாப மாவட்டத்தைக் கைப்பற்றிவதற்காக மற்றும் ஒரு படைப்பிரிவு அனுப்பப்பட்டது. புராதன இலிங்கம் இருக்கும் தலமான முன்னேச்சரத்தைக் கடந்து படையினர் செல்வதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இலங்கையில் சிவன் குடிகொண்டிருக்கும் ஜந்து ஈச்சர தலங்களுள் முன்னேச்சரமும் ஒன்றாகும். விஷ்ணுவின் அவதாரமான இராமச்சந்திரன், இராவணனை தோற்கடித்த பின்னர் ஆலயத்தைக் கட்டியுள்ளார். இங்கிருக்கும் கடவுளின் அடையாளமான மகா-லிங்கம், பெரியஉருளை (சிலின்டர்) போன்ற வடிவில், மனிதனின் உயரத்தில் உள்ளது. வானத்தில் சஞ்சிக்கும் நோமானிய தேவதைகள் போன்று, இந்த இலிங்கமும் வானத்தில் இருந்து மன்னில் விழுந்தது என்று நம்பப்படுகிறது’(1).

- இராவண மகாராசா கால வரலாறுகளுடன் முன்னேச்சர இலிங்கமும் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. புராண இதிகாச காலத்தில் முன்னேச்சரத்தில் இராமர் வழிபட்டபோது ஏற்கனவே மகா-லிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருந்தமை புலனாகிறது.
- இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் இதுபோன்ற வரலாறுகள் கூறும் இலிங்க தலங்கள் உள்ளன.

(1)'Anothr force sent out with smilar object ravaged the District of Chilaw, after it made its way to the ancient and revered shrine of Munneswaram, one of the five Isparam or Residences of Siva in Ceylon. The Temple is said to have been founded by Ramachandra the Avatar of Vishnu, himself, after the defeat of Ravana. Its lingam the emplom of the God, was a great cylinder of stone of the height of a man, and like Diana of the Ephesians, was beleived to have fallen from heaven'. Ceylon and the Portuguese- Translated by P.E.Peiris-1920. Page No.89

'வெற்றி பெற்ற அரசர்களால் ஆலயத்தின் தேவைகளுக்காக நன்கொடையாக வழங்கப்பட்டுள்ள சொத்துவிபரங்கள், கல்வெட்டுக்கள் மற்றும் பட்டயங்கள் மூலம் தெரியவருகின்றன. முன்னேச்சரம் ஆலய பிரிவிற்குள் 62 கிராமங்கள் அடங்குகின்றன. பாரிய எதிர்ப்புகளை எதிர் நோக்கிச் சென்ற போர்த்துக்கேய படைப்பிரிவினின் தாக்குதலால், சிங்களபடையின் தளபதி உயிரிழந்ததினால் எதிர்ப்பு முறியடிக்கப்பட்டது. ஆலயமும் சூறையாடப்பட்டது' (1) (Ceylon and the Portuguese- Translated by P.E.Peiris-1920. Page No.89.)

விஜயனுடைய வரலாற்றுக் காலத்தின் பின்னர் இலங்கை முழுவதற்குமாக வரலாறுகளில் குறிப்பிடப்படும் பஞ்சவிங்க ஆலயங்கள் முக்கியம் வாய்ந்தவையாகும். இதன்படி, மேற்குத் திசைக்கென மாதோட்டத்தில் திருக்கேதீச்சரம் (1), கப்பச்சி மாத்-துறையில் சந்திரசேகரர் (2), தென்திசைக்கு சிலாபத்தில் முன்னேச்சரர் (3), கிழக்கே கோணேச்சரம் (4), இவற்றுடன் வடக்கே விஜய மகாராசா கட்டிய (கீரிமலை) தம்பவேச்சரன் (5) ஆகிய ஐந்து இலிங்க தலங்கள் இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டுள்ளன என்று கூறலாம்.

- போர்த்துக்கேயர் எழுதியதிலுள்ள 'ஆலயம் சூறையாடப்பட்டது' என்ற குறிப்பு அவர்கள் எதனையும் மறைத்து எழுதவில்லை என்ற கூற்றுக்கு ஆதராமாகக் கொள்ளலாம்.
- திருக்கேதீச்சர ஆலயச்சவர்கள் இடிக்கப்பட்டு 16 வருடங்களின் பின்னர் முன்னேச்சர ஆலயம் சூறையாடப்பட்டுள்ளது.
- மேற்காட்டப்பட்டுள்ள குறிப்புகள் போர்த்துக்கேய மொழியில் கிபி.16ம் நூற்றாண்டுகளில் எழுதப்பட்டிருந்தது. இந்தக் குறிப்புகள் ஆங்கிலத்தில் கிறிஸ்துவிற்குப் பின்னர் 20ம் நூற்றாண்டுகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 1920களில் 'இலங்கையும் போர்த்துக்கேயரும் - 1505-1658' என்ற தலைப்பில் நூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

(1) 'Numerous inscriptions there bore testimony to the wealth which devotion of successive kings had dedicated to its service, and its separate domain comprised 62 villages to which it gave its name. Much plunder was anticipated and the Portuguese pressed on eagerly. The Singalese force which blocked the way was driven back with the loss of its Commander, and the temple sacked'. ('Ceylon and the Portuguese' - Translated by P.E.Peiris-1920. Page No.89.)

03-04. கி.பி.5ம் நூற்றாண்டு (501-600).

வரலாற்றுக் காலத்தில் ஆறு ஈச்சர தலங்கள்

கி.பி 5ம் நூற்றாண்டு : கிபி.436ம் ஆண்டுகளில் மனுநீதி கண்ட சோழன் மகன் குளக்கோட்டு மகாராசா யாத்திரை பண்ணி திருக்கோணேசர் மலையிற் சேர்ந்து சிவாலயத்தை தரிசித்தார். அதன் பின்னர் தம்பலகமத்தில் பழுதுபட்டுக் கிடந்த சிவாலயத்தைப் பழுது பார்ப்பித்ததோடு அக்கிரகாரம் முழுவதையும் திருத்தினார் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால் குளக்கோட்டு (சோழன்) மகாராசா கோணேசர் ஆலயத்தை தரிசித்து தம்பலகமத்தில் சிவவிங்க ஆலயத்தை கட்டுவித்தார் என்ற வரலாறும் உள்ளது.

குளக்கோட்டு மகாராசா தம்பலகமம் சிவவிங்க ஆலயத்தையும் அக்கிரகாரத்தையும் கட்டிய பின்னர் கிழக்கிலிருந்த ஆலயங்களைப் பராமரிக்க தென்னிந்தியாவிலிருந்து முதன் முதலில் வண்ணியர்களை அழைத்து வந்து குடியேற்றினார் என்று வரலாறு கூறுகின்றது.

- இராவண மகாராசா காலத் திற் கும், குளக்கோட்டு மன்னன் வருகைக்கும் இடையில், தமிழ் காலக் கணிப்புகளின்படி 3520 ஆண்டுகள் வித்தியாசம் இருக்கிறது.
- விஜய மகாராசா, மற்றும், குளக்கோட்டு மன்னன் ஆகியோர்களுடைய வருகைகளுக்கிடையில் சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வித்தியாசம் இருக்கின்றது.
- கிழக்குத் திசையிலிருந்த தம்பல-கமம் சிவன் ஆலயத்தின் பெயரிலும், வடத்திசையில் தம்பலை-யில் கட்டப்பட்ட தம்பலே-ச்சுரன் ஆலயம் என்ற பெயரிலும், 'தம்பல'என்ற பதத் தில் ஒரு ஒர் றுமை காணப்படுகிறது.
- யாழ்ப்பாண வைபவமாலை எழுதப்பட்ட காலத்தில் (கி.பி.1736) இலங்கை முழுவதும் மொத்தமாக ஆறு ஈச்சரதலங்கள் இருந்துள்ளன.
- புராண இதிகாச வரலாறுகளுடன் தொடர்புபட்ட கோணேசர் கோவில் தம்பலகமத்தில் இருந்ததாக வைபவமாலையில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. முன்னேச்சரம் பற்றி எதுவித குறிப்புகளும் சேர்க்கப்படவில்லை. இதன் மூலம் வடபுலத்தில் இருந்த நான்கு சிவவிங்க ஆலயங்களைப் பற்றி மட்டுமே யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையில் எழுதப்பட்டுள்ளது.
- விஜயராசாவின் வருகையின் பின்னர் பெளத்தமதம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு வளர்த் தொடங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

- ஆனால் அதற்கு முன் பிரூந் தே மேற்குக் கரை சிலாபம் (முன்னேச்சரம்) பகுதியில் சைவசமயத்தை பின்பற்றிய தமிழர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது முன்னேச்சரம் பற்றிய குறிப்புகள் மூலம் உறுதியாகின்றது.
- மேற்குத் திசையில் மாதோட்டம் - கேதீச்சரம் (01), கப்பச்சி சந்திரசேகரம்(02), தென்திசைக்கு சிலாபத்தில் முன்னேச்சரம்(03) கிழக்குத் திசையில் திருக்கோணமலை கோணேச்சரம் (4) மற்றும் தம்பலகமம் சிவாலயம் (5), வடக்குத் திசையில் கீரிமலை தம்பலேச்சரன்(6) ஆகிய ஆறு இலங்க ஆலயங்கள் பிரசித்தி பெற்றவையாக இருந்துள்ளன.

வன்னியர்கள் : கோணேசர் ஆலயத்தையும், தம்பலகமம் சிவன் ஆலயத்தையும் பராமரிப்பதற்காக குளக்கோட்டு மகாராசா தென்னிந்தியா விலிருந்து வன்னியர்களை அழைத்து வந்து கிழக்குப் பிரதேசத்தில் குடியேற்றியுள்ளார். யாழ் ப்பாண வைப்பவமாலையிலும் இந்த விபரம் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. திருக்கோணேசர் ஆலயத்தை தரிசித்ததோடு மட்டுமல்ல, அங்கு விஷ்ணு வழிபாட்டையும் குளக்கோட்டு மகாராசா ஆரம்பித்திருந்தார் என்ற மற்றுமொரு ஆய்வுக் குறிப்பும் காணப்படுகிறது. குளக்கோட்டு மகாராசா தாய்நாடு திரும்பி காலமாகியதும், குடியேற்றப்பட்ட வன்னியர்களின் அதிகாரப் போக்கு மிதமிஞ்சிச் சென்ற காரணத்தினால் அனுராதபுரத்திலிருந்து வந்த அக்ரபோதி மன்னன், வன்னியர்களை அடக்கி யாழ் ப்பாண இராஜதானிக்கு திறை செலுத்த வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டதாகவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

கி.மி.7ம் நுற்றாண்டு (601-700) : இலங்கையிலுள்ள கேது-ஈச்சர ஆலயம், கோணேச்சர ஆலயம் ஆகியவைபற்றி, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தனித் தனியான பதிகங்கள் பாடியுள்ளார். தென்னிந்தியமுனையான இராமேச்சரத்தின் தென்திசையில் இருக்கும், இலங்கையில் உள்ள கேது-ஈச்சர தலத்தைப்பற்றி திருஞானசம்பந்தர் பாடியவற்றில் மகா-மேருமலை, ஆதிஶேஷன் பற்றிய புராண வரலாற்றையும், இதிகாசத்தில் குறிப்பிடப்படும் இராவண மகாராசாவின் இலிங்க வழிபாடுபற்றியும், பெளத்தமதப் பரம்பல் பற்றிய விடயங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்தியாவிலுள்ள 1008 சிவதலங்களுக்குச் சென்று, அவற்றின் சிறப்புகளை தேவாரங்களாக சம்பந்தர் பாடியுள்ளார். அக்காலத்தில் சமணமும், பெளத்தமும் மேலோங்கி வந்ததே இதற்கான காரணமாகும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இலங்கையிலிருந்த ஈச்சர லிங்க ஆலயங்களில், மாதோட்ட ஈச்சரதலம், திருக்கோணமலை ஈச்சரதலம் ஆகிய இரண்டைப்பற்றியும் பாடியுள்ள தேவார

பதிகங்களில் இந்த ஆலயங்களின் சிறப்புகள் பற்றியும் தொன்மைபற்றியும் பாடப்பட்டுள்ளது.

இன்றிலிருந்து சுமார் 1319 வருடங்களுக்கு முன்னர் வாழ்ந்தவரான திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் பாடிய தேவாரங்கள் சைவசமயத்தின் முதல் மூன்று திருமுறைகளாக தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இராவணேச்சரமும் இராமேச்சரமும் : இராவண மகாராசா காலத்தில் அவருடைய பெயரில் ஈச்சர தலங்கள் இருந்துள்ளன. தென்னிந்தியாவின் தென்முனையில் 'இராவணேச்சரம்' என்ற தலம் இருந்துள்ளது. சிவபக்தனான இராவண மகாராசாவை தோற்கடித்தமையால் ஏற்பட்ட தோசத்தை நீக்குவதற்குப் பரிகாரமாக, இராவணேச்சரத்தில் இராமர் இலிங்க வழிபாடுகளை நடத்தினார்.

இராவணேச்சரத்தில் இராமன் புதிதாக இலிங்கத்தை பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்ட காரணத்தால் 'இராமேச்சரம்' என்று அழைக்கப்பட்டதாக இராமேச்சர குறிப்புகள் கூறுகின்றன. திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் இராமேச்சரதலம் பற்றிப் பாடிய தேவார பதிகத்தில் இவை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

இராவணமகாராசாவின் ஆட்சி இடம்பெற்று சுமார் 3784 தமிழ் வருடங்களின் பின்னர், திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் இலிங்க வழிபாடின் சிறப்புகளை எடுத்துக் கூறுவதற்காக, இலங்கையில் மாதோட்ட நன்னகரில் கே-தீ-ச்சர ஆலயம் இருக்கிறது என்று பாடியுள்ளார். இது இயக்கர்களும் நாகர்களும், வழிபட்ட ஈச்சர தலமாகும்.

இராவண மகாராசாவிற்குப் பின்னர் இடம்பெற்ற விபீஷணனுடைய ஆட்சிக் காலத்திலும், பின்னர் பெளத்தத்தை தழுவிய விஜயனுடைய காலத்திலும் தென்னிலங்கையில் கேசவ வழியாடு இருந்ததாக பெளத்த வரலாறுகள் கூறுகின்றன. இதனால் ஆலயம் திருக்கேஸ்வரம் என அழைக்கப்பட்டிருந்தது.

- கேஸ்வரம் என்றிருந்ததை, திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் கேதீ-ச்சரம் என்று பாடியதின் மூலம் சிவலிங்க வழிபாட்டை திரும்பவும் உறுதி செய்துள்ளார்.
- திருக்கேதீ-ச்சர பதிகத்தில் சமணம் மற்றும் பெளத்தம் பற்றிப் பாடிய தேவாரத்தில் மறைமுகமாக இந்த வரலாற்றைக் குறிப்பிட்டுள்ள மையும் தெளிவாகிறது.

திருஞானசம்பந்தர் இராமேச்சரம் பணிந்துபாடி, அவ்வூரிலே நின்ற சீர்நடுமாறர், மங்கையர்க்கரசியார், குலச்சிறையார் என்னும் அன்பர்களோடு எழுந்தரு ஸியிருந்த காலத்தில், இலங்கையிலுள்ள கோணே-ச்சரம், கேதீ-ச்சரம் என்னும் சிவலிங்க தலங்களை நினைந்து பணிந்து திருப்பதிகம் பாடி ஏத்தியருளினார்.

பதிகம் என்பது பத்துத் தேவாரங்களை உள்ளடக்கியது. இந்த பத்துத் தேவாரங்களிலும் கேதீச்சரம் என்று விழித்துப் பாடப்பட்டுள்ளது. 'கேதீ-ச்சரத்தண்ணல் செய்ய பாதம் உன்னி மிகப்பணிந்து ஏத்தி அருளியது' என்று இதனை திருமுறை விளக்கவுரையாளர்கள் கூறியுள்ளனர். சிவபெருமான் இலிங்க வடிவில் வீற்றிருந்த பிரதேசம் நன்நகர் என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இலங்கையிலுள்ள சிவவிங்க தலத்தின் சிறப்பு. அதன் இயற்கை வளங்கள், ஆகியவற்றை சிறப்புறப் பாடியுள்ளமையாலும், வரலாற்றுக்கான முக்கிய அடையாளமாக கேதீச்சரம் இருப்பதினாலும், பதிகத்தில் கேதீ-ச்சரம் பற்றிய வரிகளும் அதற்கான திருமுறை விளக்கவுரைகளும் மட்டும் தரப்படுகின்றன.

தலம் : கேதீச்சரம்

பண் : நட்டராகம்

- (1158) பொழிலணி மாதோட்டம்
 கருத நின்ற கே தீச்சரங் கைதொழுக்
 கடுவினை யடையாவே

தெளிவுரை : மணம் கமமும் பொழில் மிக்கதும் ஆகிய மாதோட்டம் தன்னுள் உள்ளது கேதீச்சரமாகும். அங்கு எந்நாளும் ஈசனைக் கைதொழுது போற்ற, கடுமையான வினை அணுகாது.

- (1159) எழில்திகழ் மாதோட்டம்
 கேடி வாதகே தீச்சரந் தொழுதுளழுக்
 கெடுமிடர் வினைதானே

தெளிவுரை : பெரிய கடற்கரையில் எழில் திகழ் மேவும், மாதோட்ட நகரில் சிறப்புடன் விளங்குகின்றது கேதீச்சரம் ஆகும். அதனைத் தொழுது எழுதுன்பத்தைச் செய்யும் தீய வினைகள் கெடும்.

- (1160) உயர்தரு மாதோட்டத்து
 அண்ணல் நன்னுகே தீச்சரம் அடைபவர்க்கு
 அரு வினை அடையாவே

தெளிவுரை: அப்பெருமான் உயர்ந்த மாண்பில் விளங்கும் மாதோட்டத்தின் அண்ணலாய் நன்னும் கேதீச்சரத்தை அடைபவர்களுக்குத் துன்பம் தரும் வினை சாராது.

- (1161)) மறிகடல் மாதோட்டத்து
 அடிகள் ஆதரித்து இருந்தகே சீச்சரம்

தெளிவுரை: திரைபொருகின்ற கடல் சூழ்ந்த மாதோட்டத்திலுள்ள கேதீச்சரத்திலே அன்புகொண்ட மனத்தையுடையராகித் தலைகளைச் சாய்த்து அப்பெருமானுடைய பாதங்களை வணங்கவல்ல தொண்டர் மேலே திரண்டெமுகின்ற தீவினெனகள் கெடும்.

(1162) மலிகடல் மாதோட்டத்து
எல்லையில் புகழ் எந்தைகே தீச்சரம்

தெளிவுரை: வளங்கள் நிறைந்த கடல் சூழ்ந்த மாதோட்டத்திலுள்ள கேதீச்சர மென்னும்

(1163) மருவிய மாதோட்டக்
கேழல் வெண்மருப்பு அணிந்தநீர் மார்பார்
கேதீச்சரம் பிரியாரே

தெளிவுரை: வாழூச் சோலைகளிலே மந்திகள் மகிழ்ச்சிபெருக இருக்கின்ற மாதோட்டத்திலுள்ள கேதீச்சர மென்னும் தலத்தை ஒருகாலத்தும் பிரியார்.

(1164) நடமிடு மாதோட்டம்
தொண்டர் நாள் தொறுந் துதிசெய அருள் செய்
கேதீச்சரம் அதுதானே

தெளிவுரை: மாதோட்டத்திலுள்ள அடியார்கள் நாடோறும் தோத்திரம் செய்ய அப்பெருமான் அவர்களுக்குத் திருவருள் செய்கின்ற கேதீச்சரம் என்னும் தலமாம்.

(1165) பொன்னி வங்கிய முத்துமா மணிகளும்
பொருந்திய மாதோட்டத்து
உன்னி அன்பொடும் அடியவர் இறைஞ்சுசே
தீச்சரத்து உள்ளாரே

தெளிவுரை: கடலின்கணுள்ள பொன்னும், பிரகாசிக்கின்ற முத்துக்களும், மாணிக்கங்களும் செறிந்த மாதோட்டத்திலுள்ள, சிந்தித்து அன்போடு அடியார்கள் வணங்குகின்ற கேதீச்சர மென்னும் தலத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற சிவபெருமானே.

தெளிவுரை: மாமரங்களும் கழுகுகளும் வாழைகளும் நெருங்கிய மாதோட்டம் என்னும் நல்ல ஊரிலுள்ள கேதீச்சரம் என்னும் தலத்திலே, நிலையாய கெளியப்பிகை என்னும் அரூட் சக்தியோடு வீற்றிருக்கின்ற நமது கடவுளே!

(1167) போர்த்தவர் மாதோட்டத்து
அத்தர் மன்னுபா லாவியின் கரையிற் கே
கீச்சாம் அடைமின்னே

தெளிவுரை : உலகத்திற்கும் புத்தசமயிகளாகிய சில தொழிற்சாலைகளை அணிபவரும், புறங்கூறிப் பலரை வருஞ்சித்த சமணர்கள் போதிக்கின்ற அறியாமையாகிய போதனையை கேளாதொழியுங்கள். மதயானையை அஞ்சம் படி உரித்து, அதன் தோலை போர்த்த சகத் பிதாவாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற மாதோட்டத்திலுள்ள பாலாவியென்னும் தீர்த்தக்கரை யிலிருக்கின்ற கேதீச்சாமென்னும் தலத்தை அடையுங்கள்.

தெளிவுரை: பக்கங்களிலெல்லாம் மணமுரசைப் போலக் கடலோசை பிறவோசைகளை அடக்கும் மாதோட்டத்திலுள்ள கேதீச்சரம் என்னும் தலத்தில் இடவாகனத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானை அனிதிகமும் சீர்காழித் தலைவனாகிய திருஞானசம்பந்தன் பாடிய இப்பதிகத்தையே அன்பாக்கனே! நீங்கள் பாடுங்கள்! மோட்சத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் பாடியுள்ளார்.

- அனைத்து தேவாரங்களிலும் மாதோட்ட நன்னகரோடு சேர்த்து கேதீச்சரம் என்ற பதம் மட்டும் பாவிக்கப்பட்டுள்ளது. கேதீச்சர பதிகத்தில் பாலாவியின் பெயர் ஒரு இடத்திலும், இராவணனைப்பற்றி ஒரு தேவாரம் மட்டும் பாடப்பட்டுள்ளது.
- அதே நேரம் புத்த பகவானைப் பற்றியும், சமணசமயத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஏனைய தலங்களைப்பற்றிப் பாடியுள்ள பதிகங்களில் ஒரு தேவாரத்திலாவது இராவண மகாராசாவைப் பற்றிப் பாடுவதற்கு திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தவறவில்லை என்பதை இரண்டாம் திருமுறையில் உள்ள தேவாரங்கள் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.
- 'மா-தோட்டத்து எல்லையில்' திருக் கேதீச்சரம் அமைந்துள்ளது என்பதையும், 'பொன்னி வங்கிய முத்துமா மணிகளும் பொருந்திய மா-தோட்டத்து' என்பதின் மூலம், கடல் வளம் இருந்தது என்பதையும், 'மாவும் ழுகழும் கதலியும் நெருங்குமா தோட்டநன்கார்' என்பதின் மூலம் மாதோட்டத்தில் மேட்டு நிலப்பயிர்களான, மாமரங்களும், கழுகுகளும், வாழைகளும் செய்கை பண்ணப்பட்ட தோட்டங்கள் நிறைந்திருந்தன என்பதையும் வரலாற்றுச் சான்றுகளாக அவர் சேர்த்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.
- அரக்கர் என்று பொதுவாகக் குறிப்பிடப்படும் இயக்கர்கள் மாயநெறியில் நிற்பவர்கள், ஆகாயத்திலும் நீரிலும் நிலத்திலும் இயங்குபவர்கள் என்ற கருத்தையும், 'இராவணன் தோள் நெரித்த புயங்கராக மாநடத்தன்' என்று இராவண மகாராசாவின் வரலாற்றையும் திருமதுகுன்றம் என்ற தலத்தைப்பற்றி பாடும்போது ஞானசம்பந்தர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கி.பி. 7ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி : இந்த நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், கேதீச்சர ஆலயத்தைப்பற்றி தேவார பதிகம் பாடியுள்ளார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் மாதோட்ட கேதீச்சரம் என்று குறிப்பிட்ட ஆலயத்தை, மாதோட்டம் திருக்-கேதீச்சரம் என்றும் பாலாவியின் கரைமேல் வீற்றிருக்கும் திருக்கேதீச்சரத்தான் என்றும் ஒன்பது தேவாரங்களிலும் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

- 1) பத்தாகிய தொண்டர் தொழு பாலாவியின் கரைமேற் செத்தாரெலும் பணிவான்றிருக்-கேதீச்சரத்தானே.
- 2) படவேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேற் றிடமாடுறை கின்றான் றிருக்-கேதீச்சரத்தானே.

- 3) வங்கம் மலிகின்றகடன் மாதோட்டநன் னகரிற்
பங்கஞ் செய்த பிறைதூடினன் பாலாவியின் கரைமேற்
செங்கண்ணர வசைத்தான் றிருக்-
கேதீச்சரத்தானே.
- 4) பரிய திரையெறியாவரு பாலாவியின் கரைமேற்
தெரியுமறை வல்லான் றிருக்-கேதீச்சரத்தானே.
- 5) பங்கம் செய்த மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம் பொழில் சூழ்ந்ததிருக்-கேதீச்சரத் தானே.
- 6) பையேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல் செய்ய சடை
முடியான்றிருக் கேதீச்சரத்தானே.
- 7) பானத்துறு மொழியாளொடு பாலாவியின் கரைமேல் எனத்தெயி
றணிந்தான்றிருக்-கேதீச்சரத்தானே
- 8) பட்டவரி நுதலாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
சிட்டன்னமை யாள்வான் றிருக்-
கேதீச்சரத்தானே.
- 9) பாவம் வினை யறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவனெனை யாள்வான்றிருக்-கேதீச்சரத்தானே.
- 10) கறையார்கடல் சூழ்ந்தகழி மாதோட்டநன் னகருள்
சிறையார்பொழில் வண்டியாழ்செயுங் கேதீச்சரத் தானை.
ஸழநாட்டு மாதோட்டந் தென்னாட்டி ரமேச்சரஞ்'
என்று மற்றுமொரு தேவாரத்தில் சுந்தரர் பாடியுள்ளார்.

□ ‘வங்கம் மலிகின்றகடன் (மாதோட்ட நன்னகரில்) : கப்பல்கள் (வங்கம்) துரிதது நிற்கும் இடத்திற்கு அருகிலிருந்த நிலப்பகுதி வங்காலை என அழைக்கப்பட்டுள்ளது. ‘காலை’ என்ற பதம் ‘அடைப்பு அல்லது தங்கி நிற்கும் இடம்’ என்ற அர்த்தத்தை கொண்டது. ஆகவே வங்காலை என்ற இடம் ‘குடா’ போன்றது என்று பிரதேச வழக்கில் கூறலாம். வங்காலை என்ற இடம் மாந்தைப் பிரிவிலிருந்த மாந்தோட்டை (Man-totte) என்ற துறையைக் குறிக்கின்றது.

- தேவார பதிகத்திலுள்ள விபரங்கள், ஆலயம் அமைந்திருக்கும் பிரதேசத்திற்கும், அதன் தொன்மைக்கும், ஆலயத்தின் வரலாற்றிற்கும் முக்கியமான சான்றுகளாகும்.
- 'நத்தார்ப்படை ஞானன்பகு' என்ற தேவாரத்திலே விஷ்ணுபற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சிவபெருமானுடைய ஞானத்தின் அடையாளமாக விஷ்ணுவை வைத்து பாடியதிலிருந்து இது தெளிவாகிறது.
- சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடைய பதிகத்தில் திரு(க்)-கேது-ஈச்சரத்தில் விஷ்ணுவை நந்தி வாகனமாக உருவகித்துப் பாடிய தேவாரத்திலிருந்தும், நந்தி வடிவம் பற்றிய புராண, இதிகாச வரலாறுகளில் இருந்து, இந்த வேறுபாட்டை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.
- திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் கேதீச்சரம் என்று குறிப்பிட்டதை, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருக்-கேதீ-ச்சரம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பாலாவித் தீர்த்தக்கரை: பாலாவி என்ற பெயரில் மூன்று இடங்கள் பிரபலம் பெற்றுள்ளன. மன்னார்-மடு பிரதேச செயலகத்திற்கு உட்பட்ட பகுதியில் பாலாவி (1) என்ற பெயரில் குளம் ஒன்றுள்ளது. திருக்கேதீச்சரம் பகுதியில் பாலாவி தீர்த்தக்கரை (2) இருக்கின்றது. இந்த இரண்டும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையன. இதேபோல பெருநிலப்பரப்பில் வேறு பல இடங்களிலும் பாலாவி என்ற பெயரில் நீர் நிலைகள் உள்ளன. ஆனால் புத்தளப் பகுதியில் இருக்கும் பாலாவி(3) என்ற இடத்திற்கும், மாதோட்ட-கேதீச்சரத்திற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை.

பாலாவிக்குளம் : நொச்சிமோட்டை ஆறு, கல்மடு ஆறு போன்றவற்றை மறித்து பாலாவிக் குளம் கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆற்றில் ஒன்று பாலாவி என்ற பெயரைக் கொண்டிருந்தது. பாலாவி ஆறு கேதீச்சரம் ஆலயத்தைக் கடந்து, நாகர்களின் சோதயன் கட்டிய குளத்திற்கு (கட்டுக்கரை) நீரை வழங்கியதாக வாய்வழித் தகவல்களும் ஆய்வுகளும் தெரிவிக்கின்றன.

இரண்டு ஆறுகளையும் மறித்துக் 'பாலாவிக்குளம்' கட்டப்பட்டுள்ளதினால் இந்தக் குளத்திலிருந்து வடிந்து பாயும் நீர், நொச்சிமோட்டை ஆற்றில் மட்டும் விழுந்து, பாணன்கமத்தை ஊடறுக்கும்போது 'பறங்கிஆறு' என்ற பெயரைப் பெற்று, மேற்குக்கரையில் திருக்கேதீச்சரத்திற்கு வடக்கே கடலில் சங்கமிக்கிறது.

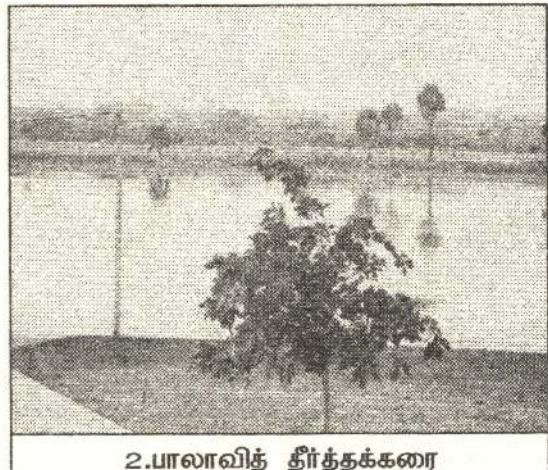
மக்கள் வாழ்வுலங்கள் : பாலாவிக்குளப் பிரதேசத்தில் இயக்கர் நாகர் சேர்ந்து ஒன்றாக வாழ்ந்துள்ளனர். நாகர்களே ஆறுகளை மறித்து பாலாவிக் குளத்தை கட்டியுள்ளனர். இந்தக் குளத்தைச் சுற்றியுள்ள இடங்களில் இருக்கும் புராதன தொல்லியல் சின்னங்கள், மக்கள் வாழ்ந்ததிற்கான சான்றுகளாக இருக்கின்றன.

இங்கு வாழ்ந்த இயக்கர் குலத்தவர் இலிங்க வழிபாட்டிலும், நாகர்கள் ஜந்துதலை நாகவழிபாட்டிலும் ஈடுபட்டிருந்த காரணத்தினால், வைஷ்ணவ சமயத்தை கடைப் பிடித் தவர்களாகவோ அல்லது விபீஷணன் ஆட்சிக் குகீழ்ப்பட்டவர்களாகவோ இருக்கவில்லை.

திருக்கேதீச்சர குன்றுக்கு அருகாக ஓடிய பாலாவிடூற்றை மறித்து குளம் கட்டப்பட்டதினால், ஆற்றில் நீரோட்டம் இல்லாமல் பள்ளங்கள் மட்டும் எஞ்சியிருந்தன. மழைவெள்ளத்தால், ஆற்று ஓட்டப் பாதையில் பள்ளங்கள் நிரம்பினாலும் ஆறு ஒடுவெதற்கு நீர் போதுமானதாக இருக்கவில்லை.

இதனால் சோதயன் கட்டிய குளத்திற்கு (கட்டுக்கரை) தேவையான நீரைப் பெறுவதற்காக, குளத்திற்கு தென்பகுதியில் ஓடிய அருவி யாற்றை (மல்வத்து ஓயாவை) மறித்து நீரைத் தேக்கி, கால்வாய் மூலம் நீர் நிரப்பப் பட்டுள்ளது.

கேதீச்சர ஆலயப் பகுதியில் இருந்த பாலாவி ஆற்றுப் பள்ளத்தில் நீர் தேங்கி நிற்பது வழக்கம். நீர்தேங்கி நிற்கும் ஆற்றுப் பள்ளம் 'பாலாவி புனித தீர்த்தம்' என அழைக்கப்படுகின்றது.

2.பாலாவித் தீர்த்தக்கரை

- கிழு. 543 கனில் விழுய மகாராசாவின் காலத்தில் கேதீச்சர ஆலயம் திருத்தப்பட்டுள்ளது.
- விழுயமகாராசாவின் வருகைக்கு முன்னர், விபீஷணன் பரம்பரையினருடைய ஆட்சி இடம்பெற்றது. அவர்கள் காலத்தில் விஷ்ணுவழிபாடு இருந்துள்ளது. இதனால் கேதீச்சரம் என்ற ஈச்சரதலம், கேசவனுடைய ஆலயமாக்கப்பட்டு கேதீஸ்வரம் என அழைக்கப்பட்டுள்ளது.
- புராண காலத்தில் இங்கு வாழ்ந்த இயக்கர் நாகர்களில் ஒரு பகுதியினர் இராவண மகாராசாவுக்கு ஆதரவாக இருந்த காரணத்தினால் அங்கிருந்து வெளியேறி மேற்குமூலை கிழக்கு மூலைப் பகுதிகளில் குடியேறியிருந்தனர்.

- மாதோட்டம் வங்காநகரியில் இருந்த இயக்கர் குலத்தைச் சேர்ந்த விபீஷணன் பரம்பரையினருக்கும், கிழக்கு மூலை மேற்கு மூலையில் குடியேறிய இயக்கர் நாகர்களுக்கும் இடையில் தொடர்ச்சியாக மண்மீட்பு போராட்டங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.
- இந்தப் போராட்டங்களின் வெளிப்பாடகவே, கேதீச்சரத்திற்கு அருகாகப் பாய்ந்து சோதயன் கட்டிய (கட்டுக்கரை) குளத்திற்கு நீரைவழங்கிய ஆற்றை மறித்துக் பாலாவிக் குளம் கட்டப்பட்டுள்ளது.
- கிபி.7ம் நூற்றாண்டுகளில், அதாவது சுமார் 700 வருடங்களுக்கு முன்னர் திருஞானசம்பந்தர், மற்றும் சுந்தரமூர்த்தி நாயன்மாரால் பாலாவித் தீர்த்தம் பாடப்பட்டுள்ளது.
- புராதன காலத்திலிருந்து பாலாவி குறிப்பிடப்படுவதானால் பாலாவி ஆற்றின் படுக்கைகள் எப்போது மாறின என்பது, புராதன வரலாற்றுக்கு தேவையான ஒன்றாகும்.

திருமுறைகளில் ஏனைய நாயன்மார்கள் திருக்கேதீச்சரம்பற்றி பாடியவற்றுள்ளிருந்தும் உதாரணங்கள் கீழே தரப்படுகின்றன.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் : பொங்கரவர் சங்கரர் வெண்குழையோர் காதர் கேதீச்சரமேவினார் கேதாரத்தார்.

சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தில்: சென்னிமதி புனைமாட மாதோட்டத்தில் திருக்-கேதீச்சரத் தன்னால் செய்யபாத என்றும்

சென்னியர்மா தோட்டத்துக் திருக்கேதீசரங்களாந்து

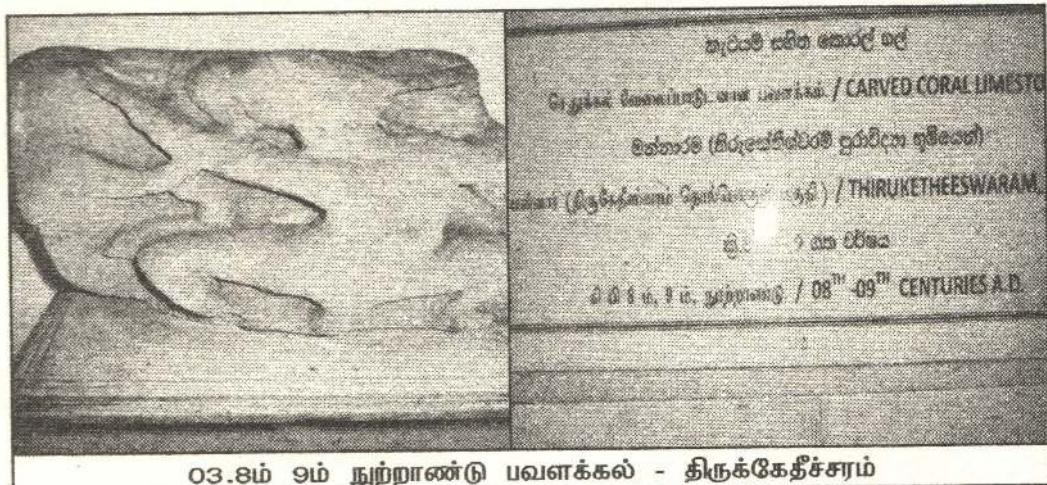
என்றும் பாடியுள்ளனர்.

மா-தோட்டம் பிரதேசத்திலுள்ள கே-தீ-ச்சரம், பா-லா-வி, மா-ந்-தை வங்-கா-லை போன்ற இடங்கள், இராவணனுடைய வரலாற்றுடனும், தலைநகராகிய வங்கா நகரியிடனும் (வங்காபுரம்) மிகவும் நெருங்கிய தொடர்புடைய இடங்களாகத் திகழ்கின்றன. இந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மேலும் பல இடங்களின் பெயர்களும் புராதனத்திற்கு சான்றுகளாக இருக்கின்றன.

- வங்காநகரியில் இருந்த இயக்கர்குல இராவண மகாராசாபற்றிய சிறப்புகள், பன்னிரு திருமுறைகளில் 400க்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.
- கிபி.7ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னும் பின்னும் மாதோட்ட நன்னகரிலிருந்த கேதீச்சர ஆலயம் சிறப்புற்று இருந்துள்ளமைக்கு தேவாரங்கள் வரலாற்றுச் சான்றுகளாகின்றன.

03-05.கி.பி.8ம்,9ம் நூற்றாண்டு (701-900) :

மன்னார் திருக்கேதீச்சரம் பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட செதுக்கல் வேலைப் பாடுடனான பவளக்கல் கிபி. 8ம், 9ம் நூற்றாண்டுகளுக்குரியதெனக் குறிப்பிட்டு வவுனியா தொல்பொருள் நூதனசாலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. சீனக்காரம் போன்ற இந்தப் பவளக்கல்லில், சதுரவடிவில் நடனமாடுவோரின் உருவம் பொளியப்பட்டுள்ளது போன்று காட்சியளிக்கிறது.

03.8ம் 9ம் நூற்றாண்டு பவளக்கல் - திருக்கேதீச்சரம்

- பவளக்கல் சிற்பம் நாயன்மாருக்கு பிற்பட்ட காலத்திற்குரியது. வேறு விபரங்கள் இல்லாமல் இருந்தாலும், பளிங்குக்கல் பொளிவையும் திருக்கேதீச்சரம்பற்றிய ஆய்வுக்கான தொல்லியல் அடையாளமாக இருக்கின்றது.
- கிபி 8ம் 10ம் நூற்றாண்டு கால வரலாறுகளில் மாதோட்டம் சோழர்களுக்கும், மாந்தை சேரர்களுக்கும் கீழ்ப்பட்டதாக இருந்தது என்பதற்கான குறிப்புகள் நூல்களில் பொதுவாகவே எழுதப்பட்டுள்ளன.
- இந்தக் காலப்பகுதியில் தென்னிந்திய சேர, சோழ பாண்டிய மன்னர்களின் ஆட்சிகள் பற்றிய வரலாறுகள் பாடல் இலக்கியங்களாக மட்டும் உள்ளன.

கி.பி.12ம் நூற்றாண்டு (1101-1200):

கி.பி.1101 தொடக்கம் சோழர் காலம் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இக்காலத்தில் சோழ மன்னன் திருகேதீச்சரத்தில் வழிபாடுளைச் செய்ததாக வரலாறு கூறுகிறது. சோழர்களால் கேதீச்சர ஆலயம் திருத்தப்பட்டது. இக்காலத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட மகா-விங்கம் தற்போது ஆலய மூலஸ்தானத்தின் பின்பகுதியில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்கான மன்டபத்தில் சோழர்கால இலிங்கம் என்ற வாசகம் உள்ளது.

வடஇந்திய சமஸ்கிருத மொழியில் எழுதப்பட்ட ராமகாதையை, கி.பி.12ம் நூற்றாண்டுகளில் தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்த கவிஞர் கம்பர் தமிழில் 'இராமாயணம்' என்ற தலைப்பில் மொழி பெயர்த்து அரங்கேற்றியுள்ளார்.

மா-தோட்டம் வங்கா நகரி இராஜதானியில் இருந்த இராவண மகாராசா, தசரத ராமனுடைய ஊடுருவலைத் தெரிந்து கொண்டு, திராவிட பாரம்பரியத்தின்படி, இராமனுடைய மனைவி சீதையை பண்யப்பொருளாக கவர்ந்துவந்து சிறைவைத்தார். சீதையைத் தேடிவந்த இராமனுடைய தூதுவன் அனுமாரும் ஆலயம் ஒன்றை எரித்துள்ளதாக இராமாயண இதிகாசத்தில் தெரிவிக் கப்படுகிறது.

அசோக வனம் : சீதை சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த இடம் அசோக வனமாகும். இது பற்றி பல வாதப்பிரதிவாதங்கள் இடம்பெற்று வருகின்றன. வங்கா நகரி இராஜதானி இருந்த மாதோட்டம் பகுதியில் அசோகவனம் இருந்துள்ளது.

மாதோட்டத்தின் கிழக்கெல்லையில் இருக்கும் ஆவரங்குளத்திற்கு மேலேயுள்ள காட்டுப்பகுதியின் மத்தியில் உள்ள கருங்கல் குன்றின் அருகே மரம் செடி கொடி வளராத பகுதி, 'அனுமார் எரித்த வெளி' என்று அழைக்கப்படுவதாக பிரதேச வாசிகள் தெரிவித்துள்ளனர். இந்தப் பகுதிகளில் வில் வமரச் சோலைகள் இருந்துள்ளன. இதன் இலைகள் சிவ வழிபாட்டிற்குரியவையாகும்.

கி.பி.13ம் நூற்றாண்டு (1201-1300) :

1250ம் ஆண்டு வரை மாதோட்டத்தில் சோழர் ஆட்சி நீடித்துள்ளது.

1251—1280ம் ஆண்டு வரை பாண்டிய மன்னன் நிர்வாகம் இடம்பெற்றுள்ளது. அக்காலத்தில் சுந்தர பாண்டியனால் திரும்பவும் திருக்தீச்சர ஆலயம் திருத்தப்பட்டதாக தமிழில் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

03-06. கி.பி.16ம் நூற்றாண்டு (1501-1600) :

போர்த்துக்கேயர் நிர்வாகம் :

கி.பி.1505ம் ஆண்டு தொடக்கம் இலங்கையில் போர்த்துக்கேயருடைய நிர்வாகம் ஆரம்பித்துள்ளது.

1544களில் மன்னார் தீவகத்தில் நோமன் கத்தோலிக்க சமயத்தை பரப்புவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

1545ம் ஆண்டுகளில் மாதோட்டம் பிரிவின் இறங்குதுறையின் மேலும் சில பகுதிகள் கடலில் மூழ்கியதாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஆலயம் இருந்த குன்றுப் பகுதிக்கு எதுவித சேதங்களும் ஏற்படவில்லை என்பதனால் ஆலயமும் அதன் சுற்றாடலும் மட்டும் எஞ்சியிருந்தன.

1558களில் தலைமன்னாரைக் கைப்பற்றிய போர்த்துக்கேயர் தமது நிர்வாகத்தை பலப்படுத்தும் நோக்குடன், மன்னார்த் தீவகத்தின் தென்முனைக் கடற்கரையோரத்தில் கோட்டைகட்ட ஆரம்பித்தனர். கோட்டை கட்டுவதற்காக, நிலப்பரப்பில் இருந்த திருக்கேதீச்சர ஆலய சுவர்களை இடித்து செங்கற்களை எடுத்துச் சென்றுள்ளனர்.

- ஆலயத்தின் சுவர்கள் செங்கற்களால் கட்டப்பட்டு மிகவும் சிறப்பாக இருந்துள்ளமை இதன்மூலம் தெளிவாகிறது.
- செங்கற்களை எடுத்தபோது ஆலயத்துள் இருந்த மகாலிங்கத்திற்கும், விக்கிரகங்களுக்கும் என்ன நடந்தது என்பதுபற்றி போர்த்துக்கேயர் எதுவும் குறிப்பிடவில்லை.
- வழமையாக ஆலயத்துள் இருந்த சிலைகளுக்கோ விக்கிரகங்களுக்கோ ஏதாவது சேதமேற்படுத்தியிருந்தால் அவற்றையும் குறித்து வைப்பது அந்நியர்களின் வழக்கம். ஏனைய ஆலயங்களில் நடந்தவற்றைப்பற்றிக் குறிப்பிடவற்றில் இருந்து தெரிய வருகிறது.
- போர்த்துக்கேயர் ஆட்சியில் முதன் முதலில் இடிக்கப்பட்ட சிவலிங்கக் கோவில் திருக்கேதீச்சர ஆலயமாகும்.

1574களில் முன்னேச்சரம் : போர்த்துக்கேயருடைய குறிப்புகளில் ஜந்து ஈஸ்வர தலங்கள் பற்றி எழுதப்பட்டுள்ளது. 1574களில் போர்த்துக்கேயர் சிலாபத்தை கைப்பற்ற எடுத்த முயற்சிபற்றி எழுதியுள்ள போர்த்துக்கேய அறிக்கைகளில் முன்னேச்சர இலிங்கம் பற்றி எழுதப்பட்டுள்ளது. 1920ம் ஆண்டுகளில் இந்த அறிக்கை மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, 'இலங்கையும் போர்த்துக்கேயரும், 1505-1658', என்ற தலைப்பில் நூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

கி.பி.17ம் நூற்றாண்டு (1601—1700) :

1624 களில் போர்த்துக்கேயர் நல்லூரிலிருந்த சைவ ஆலயங்களை இடித்து அங்கிருந்து எடுத்துச் சென்ற செங்கற்களை யாழ்ப்பாணத்தில் கோட்டைகட்ட உபயோகித்ததாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. திருக்கேதீச்சராம் இடிக்கப்பட்டு சுமார் 66 வருடங்களின் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் சைவ ஆலயங்கள் இடிக்கப்பட்டுள்ளன.

1624களில் போர்த்துக்கேயர் கிழக்குக்கரையில் திருக்கோணமலையில் இருந்த சைவக் கோவிலான கோணேச்சரத்தை இடித்து அங்கு கோட்டை கட்டியுள்ளனர். திருக்கேதீச்சரச் சுவர்கள் இடிக்கப்பட்டு 66 ஆண்டுகளின் பின்னர், கோணேச்சரமும் சிதைக்கப்பட்டுள்ளது.

- போர்த்துக்கேயர் திருக்கோணேச்சர ஆலயத்தை இடித்தபோது அல்லது அதற்குப் பின்னர், ஆலயத்திலிருந்த உடைக்கப்பட்ட சிலைகள் மற்றும் நந்தி போன்ற வாகனங்கள் ஆகியவற்றை ஆலயக் கிணற்றுள் போட்டு பாதுகாத்துள்ளனர்.
- அந்நியர் ஆட்சிக்காலத்தில் கடமையாற்றி உயிரிழுந்த பலருடைய சடலங்கள் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள அடக்கஸ்தலம் கோட்டைக் குள்ளே ஆலயத்திற்குச் செல்லும் வீதியின் அருகே இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் நினைவுத் தூபிகளும் நிறுவப்பட்டுள்ளன.
- இதில் இருந்து அந்நியர் புராதன சைவசமய வழிபாட்டுத்தலத்தை எவ்வளவு இழிவுபடுத்தினர் என்பதை உணரக் கூடியதாகஇருக்கின்றது.

போர்த்துக்கேயர் கோட்டைகளைக்கட்டி தாம் கைப்பற்றிய இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்களின் பாதுகாப்பை மேலும் பலப்படுத்தினார் என்பதற்கு இந்த ஆலய வரலாறுகள் சான்று பகருகின்றன.

ஆனால் பாணன்கமத்தில் இருந்த மூல்லைத்தீவு மாப்பாண கயிலை வன்னியனார், போர்த்துக்கேயருடைய கட்டளைகளை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் சுதந்திரமாக இருந்துள்ளார் என்பதை அறிக்கைகளில் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

03-07. கி.பி.1658ம் ஆண்டு தொடக்கம் ஒல்லாந்தர் நிர்வாகம் :

1658ம் ஆண்டுகளில் இலங்கையில் ஒல்லாந்தருடைய ஆட்சி ஆரம்பித்தது. அதே ஆண்டு ஒல்லாந்தர் மன்னார் கோட்டையைக் கைப்பற்றி தமது நிர்வாகத்தை ஆரம்பித்தனர்.

1678ம் ஆண்டு கயிலை வன்னியனார் உயிரிழக்க பாணன்கம நிர்வாகத்தை, மூல்லைத்தீவு மாப்பாண குலத்தவரிடமிருந்து பறித்தெடுத்து, யாழ்ப்பாண மாப்பாண குலத்தவரிடம் கையளித்தனர்.

18ம் நூற்றாண்டு (1701-1800) :

1711ம் ஆண்டு ஜான் மாதம் நெங் திகதி: இந்துசமய பண்டிகை விழாக்கள் நடத்துவதை (யாழ்ப்பாணத்தில்) தடைசெய்வதற்கு ஒல்லாந்தரால் கடுமையான தண்டனை வழங்கும் சட்டம் இயற்றப்பட்டது'.(1).

1736களில் ஒல்லாந்த நிர்வாகம், பிரதேசமொழியில் நூல்களை வெளியிடுவதற்காக அச்சகம் ஒன்றை ஆரம்பித்து, அச்சிடும் நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.(2)

1736களில் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் யாழ்ப்பாண கொமாண்டராக இருந்த இயன்மக்காரா அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க யாழ்ப்பாணம் மாதகல் மயில் வாகனப் புலவரால் 'யாழ்ப்பாண வைபவமாலை' ஏடுகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் 'யாழ்ப்பாண வைபவமாலை':

1736களில், ஒல்லாந்தருடைய ஆட்சியின்போது ஏடுகளில் தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ள 'யாழ்ப்பாண வைபவமாலை'யில் தமிழர்கள் வாழ்ந்த பிரதேசமான வடபுலத்தில் நான்கு திசைகளுக்கென இருந்த இலிங்க தலங்கள்பற்றி மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1574களில் போர்த்துக்கேயருடைய குறிப்புகளில் முன்னேச்சரம் பற்றி எழுதப்பட்டு, சுமார் 162 வருடங்களின் பின்னரும், நாலு ஈச்சர தலங்களைப்பற்றியே எழுதப்பட்டுள்ளது.

1783களில் அடங்காப்பற்று மற்றும் பாணன்கம-வன்னிப் பிரதேசம், கரையோரத்திற்கு அடுத்துள்ள பெருநிலப்பிரதேசங்கள் முழுவதையும் ஒல்லாந்தர் தமது நேரடி நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வருவதற்காக, லெப்ரின்ற் (கப்ரன்) தோமஸ் நாகெல் அவர்களை பொறுப்பாக நியமித்தனர். அதே ஆண்டு

(1) 1711 June 06. A law enacted by the Dutch Government prohibiting Hindu Ceremonies under the severe penalties. ('Notes on Jaffna' by John H.Martyn. p.06. Notes 31)

(2) 1736 : 'A printing office for printing books in the native languages established by the Dutch Government and brought into active operation. ('Notes on Jaffna' by John H.Martyn. Page 06. Notes: 31)

முல்லைத்தீவில் கோட்டை கட்ட ஆரம்பித்த தோமஸ் நாகெல்லின் நிர்வாகத்திற்கு எதிராக வன்னிச்சியர்களும், ஆதரவாளர்களும் குழப்பங்கள் செய்தனர்.

இதனை அடக்குவதற்கு யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் இருந்துவந்த படைவீரர்களும் உதவி செய்தமைக்காக அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள பட்டங்கள் சான்று பகருகின்றன. இதுபற்றிய விபரங்கள் யாழ்ப்பாண வைபவ கெளமுதி என்ற நூலில் தெளிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

பாண்கமம் (வன்னி), மற்றும் பெருநிலப்பரப்பு ஆகியவற்றில் வன்னியனார் பதவி வகித்தவர்கள் அனைவரும் புரட்டஸ்தாந்து (கிறிஸ்தவ) மதத்தை கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென கடுமையான கட்டளையை தோமஸ் நாகெல் பிறப்பித்திருந்தார்.

1785களில் பெருநிலப்பரப்பின் கிழக்குக்கரையான முல்லைத்தீவில் ஒல்லாந்தர் கோட்டை கட்டி முடிந்ததும், யாழ்ப்பாணக் கவர்னரின் பிரதிநிதியாக வெள்ளும் தோமஸ் நாகெல் தமது நிர்வாகத்தை தொடங்கினார். கிழக்கே முல்லைத்தீவு கரையோரப் பிரதேசத்திலிருந்து மேற்கே மன்னார்வரை கைப்பற்றுவதற்கான படையெடுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

வெள்ளும் தோமஸ் நாகெல் : நேரடி நிர்வாகத்தை நடத்திய தோமஸ் நாகெல் எழுதிய குறிப்புக்கள் ரோயல் ஏசியாற்றிக் சொசைற்றிற்கு 1793ம் ஆண்டு சமர்ப்பித்த வன்னிபற்றிய அறிக்கையில், அக்காலத்தில் இடம் பெற்ற குழப்பங்கள் பற்றியும், சைவசமயிகள் வழிபட்ட கருங்கல் சிலைகளுக்கு என்ன நடந்தது என்பது பற்றியும் விரிவாக எழுதியுள்ளார்.

ஏற்கனவே எழுதிய அறிக்கையில் சுதேசிகளினால் நடத்தப்பட்ட குழப்பங்கள் பிரதேசத்தின் பல பகுதிகளில் முறியடிக்கப்பட்டன என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். ஆலயங்களுக்குச் சொந்தமான சுடுகல் சிலைகளும், கற்சிலைகளும், விக்கிரகங்களும் ஆயுதங்களால் சிதைக்கப்பட்டு, நிலத்தின் கீழ் புதைக்கப்பட்டு இருந்தன.

சுதேசிகளால் நடத்தப்பட்ட குழப்பங்களுக்கு முன்னர் பெருந்தொகையான வழிபாட்டுச் சின்னங்கள் காணப்பட்டன, குழப்பங்கள் முடிவுக்கு கொண்டு வரப்பட்ட பின்னால் அவை எச்சங்களாக மட்டும் இருந்தன. ஆனால் சுதேசிகளுக்கு இதுபற்றிய தெளிவுகள் எதுவுமில்லாமல் இருந்தமை எமக்குப்

புரியாத புதிராக இருந்தது. இதற்கு நடந்து முடிந்த குழப்பங்கள் காரணமாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் பூர்ச்சி முடிவைதெந்த பின்னர் அயல் மாவட்டங்களில் இருந்த மலபார் (தமிழர்) மற்றும் சிங்களவர்கள் மீண்டும் குடியேற அனுமதிக்கப்பட்டபோது வழிபாட்டு முறைகள் திரும்பவும் ஆரம்பித்துள்ளன’(1) (Thomas Nagel - 1793).

- சைவ ஆலயங்களில் இருந்த இலிங்கங்கள், பின்னையார் சிலைகள் ஆகியவற்றை மட்டும் சேதப்படுத்துவதற்கு, சைவசமய வழிபாடு பற்றிய விபரங்களோடு, வேறுபாடுகளையும் அறிந்தவர்களே உதவி செய்துள்ளனர்.
- சைவஆலயங்களுக்கு மேலும் சேதங்கள் ஏற்படுமெனப்பயந்த சைவசமயிகள் ஆலயங்களில் சேதமாக்கப்பட்டிருந்த இலிங்கங்கள், பின்னையார் சிலைகள், நந்தி மற்றும் மூசிகம் போன்றவற்றையும், திருவாசிகள், பூசைக்கான விளக்குகள், குத்து விளக்குகள், தாம்பாளங்கள் ஆகியவற்றையும் நிலத்துள் புதைத்தும், ஆலய கிணறுகளில் போட்டும், பாதுகாக்க முற்பட்டனர்.
- பாணன்கமம் பஞ்ச இலிங்கேஸ்வரர் ஆலயத்தில் இருந்த ஐந்து இலிங்கங்களில் இரண்டு இலிங்கங்கள் தோமஸ் நாகெல்லின் படைகளினால் சேதமாக்கப்பட்டிருந்தன.
- சிவலிங்கங்கள், பின்னையார் சிலைகள் சேதமாக்கப்பட்டமைக்கு, வரலாற்றுக் குறிப்புகளும், சேதமாக்கப்பட்ட சிலைகளும் ஆதாரங்களாக உள்ளன. சேதமாக்கப்பட்ட பின்னர் புதைக்கப்பட்டிருந்த சிலைகள் வெளியில் எடுக்கப்பட்டு, பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளமை எமது ஆய்வுகளில் வெளிவந்துள்ளன.

(1) Account of the Vanni, 1793. by Lieutenant Thomas Nagel

I have already stated above that a revolution appears sufficiently by the lava which is thrown up on several parts of the country for amongst the same is to be found the remains of baked and hewed stones and idols which appear to have belonged to some temples and which lay all buried under the grounds.

These remains are found in such great quantities that there from the population of this country must be concluded to have been very great before the revolution: but the inhabitants know not anything of it so that to us it is a riddle, but it is most probably that after revolution, was again commenced to be populated by the emigration of Malabars and Cingalese from adjoining districts". Jouranal R.A.S.(Ceylon)-1948, P.No-69.

- அண்மைக்காலத்தில் வெளியே எடுக்கப்பட்ட சிலைகள் ஆலயங்களின் ஓரங்களில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆலயங்களை புதிதாகக் கட்டிய போது, சேதமடைந்த சிலைகளை கோயில் கட்டடத்தின் அத்திவாரத்துள் போட்டு புதைத்து விட்டதாக ஆலய பரிபாலன சபை உறுப்பினர்கள் பலர் தெரிவித்துள்ளனர்.
- சேதமடைந்த கருங்கல் விக்கிரகங்களை ஆலய மூலஸ்தானத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யக்கூடாது என்ற சமய நம்பிக்கையினால் ஏற்பட்ட விளைவுகளாகும்.

03-08 : சேதப்படுத்தப்பட்ட வழிபாட்டுச் சின்னங்களின் விபரங்கள் : மூலஸ்தத்தீவு மாவட்டத்தில் புதுக்குடியிருப்பு, முள்ளியவளை, தண்ணீருற்று, குழுழமுளை, குருந்தனுரமலை, கற்சிலைமடு, ஒட்டுசுட்டான், வாவெட்டிமலை, மன்னாகண்டல் மலை, மற்றும் கனகராயன்குளம், வவுனிக்குளம், பாணன்கமங்கனி, மாதோட்டம், மன்னார், போன்ற இடங்களில் வழிபாட்டுத் தலங்களில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருந்த இலிங்கங்கள் மற்றும் பின்னையார் சிலைகளை தோமஸ் நாகெல்லினுடைய படைகள் சேதமாக்கியிருந்தனர்.

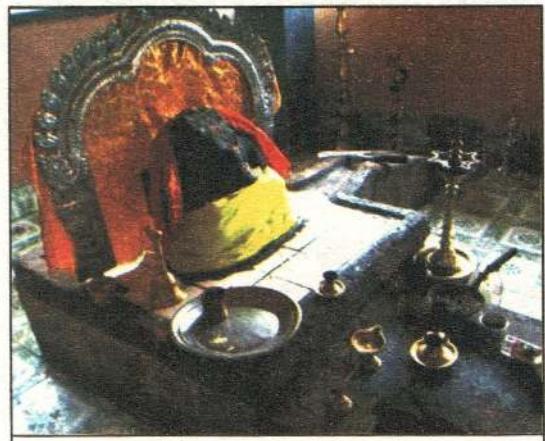
பெருநிலப்பரப்பில் ஆலயங்களின் கிணறுகளில் இருந்தும், மண்மேஹாகளில் இருந்தும் சேதமாக்கப்பட்டிருந்த சிலைகள் வெளியே எடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவைபற்றிய விபரங்கள் தரப்படுகின்றன.

புதுக்குடியிருப்பு : மூலஸ்தத்தீவுக்கு வடக்கே கரையோரமாக உள்ள புதுக்குடியிருப்பிலுள்ள ஆலய கிணற்றிலிருந்து மூசிகம் மற்றும் திருவாசி ஆகியன எடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆலய கும்பாபிஷேக மலரில் படங்களுடன் விபரங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

04. புதுக்குடியிருப்பு - புராதன மூசிகம், திருவாசி

குழுமமுனையில் உடைக்கப்பட்ட பிள்ளையார்சிலை : குழுமமுனையில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருந்த பிள்ளையார் சிலையின் முகப்பகுதி உடைக்கப்பட்டிருந்தது. தண்ணிமுறிப்புக் குளத்திற்கு நூகராச வாவி கிழக்கே குருந்தனுரமலை இருக்கின்றது. இந்த மலையுச்சியில் இருந்த இலிங்கமும் சேதப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மலையுச்சியில் எஞ்சியிருந்த ஆவடையார் குழுமமுனைக்கு கொண்டு வரப்பட்டு. உடைக்கப்பட்டிருந்த பிள்ளையார் சிலை அதில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. கொட்டுக்கிணற்றடி பிள்ளையார் ஆலயம் என அழைக்கப்பட்டு வழிபாடுகளும் இடம் பெற்று வருகின்றன.

05. ஆவடையாரில் சேதமடைந்த பிள்ளையார் - குழுமமுனை

கற்சிலைமடு : ஓட்டுசுட்டான் - புதுக்குடியிருப்பு வீதியில் சுமார் 2 கிலோ மீற்றர் தொலைவில் கற்சிலை மடுக் கிராமம் இருக்கின்றது. நீர் நிறைந்திருந்த மடுவிற்கு அருகில் கற்சிலைகள் இருந்த காரணத்தினால் கற்சிலைமடு என்ற பெயர் வைக்கப்பட்டிருந்தது. மடு இப்போது குளமாக மாறியுள்ளது. குளக்கட்டின் அருகே உள்ள நிலப்பரப்பில் சின்னங்களுள் சிறிய அளவிலான இலிங்கமும் இருக்கின்றது.

06. கற்சிலைமடு குளக்கட்டின் கீழ் சிறிய இலிங்கம்

வாவெட்டி மலை : ஓட்டுசுட்டானிலிருந்து மாங்குளம் வீதியில் 4 கிலோமீற்றர் தூரத்தில் வாவெட்டி மலைத்தொடர் இருக்கின்றது. மலையின் உச்சியில் இலிங்க வழிபாடு இருந்துள்ளது. இதற்கு வையாபாடலிலும் ஆதாரங்கள் உள்ளன. இலிங்கம் இருந்த இடம் சிதைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கிருந்த இலிங்கம் அகற்றப்பட்டுள்ளது.

07. வாவெட்டி மலை உச்சி

ஓட்டுசுட்டான் இலிங்கம் : ஓட்டுசுட்டான் சந்திக்கு வலது பக்கத்தில் குரக்கன் பயிர் செய்யும் காணி இருந்துள்ளது. அங்கு மண்ணுக்குள் புதைக்கப்பட்டிருந்த இலிங்கம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இலிங்கத்தை, இருந்த இடத்திலேயே பிரதிஷ்டை செய்து வழிபாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. குரக்கன் ஓட்டு எரித்த சூட்ட இடத்தில் இலிங்கம் புதைந்திருந்த காரணத்தால், இதனைத் 'தான்தோன்றி ஈசவரர்' எனவும் அழைக்கின்றார்கள். அந்த இலிங்கத்தின் உச்சியிலும் சேதமாக்கப்பட்ட அடையாளம் இருக்கின்றது.

08. ஆலயத்தில் சேதமடைந்த இலிங்கம்.

வவுனிக்குளம் (பாலிக்குளம்) இலிங்கம் : தற்போது வவுனிக்குளம் என அழைக்கப்படும் பாலிக்குளக் கட்டின் அருகே இலிங்க வழிபாடு இடம் பெற்றுள்ளது. 1888களில் ஆய்வு செய்த ஆங்கிலேயரின் குறிப்புகளில் இங்கிருந்த இலிங்கம் சேதமாக்கப்பட்டிருந்தமை தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. சேதமாக்கப்பட்ட இலிங்கத்தை மூலஸ்தானத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யாமல், புதிதாகக் கட்டப்பட்ட ஆலயத்தின், பின்பகுதி மூலையில் தனியான ஆலயம் கட்டப்பட்டு இலிங்கம் வேறாக பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது.

09. சேதமடைந்த இலிங்கம்

பாணன்கம-வன்னியில் இலிங்கங்கள் : மாதோட்டம் பிரிவிற்கு அடுத்திருந்ததும், 'வன்னி' என்று அழைக்கப்பட்டதுமான பாணன்கமத்தில் பஞ்ச-லிங்கேஸ்வரர் ஆலயம் இருந்தது. இந்த ஆலயத்தில் ஜந்து இலிங்கங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப் பட்டிருந்தன.

முசிகம் : பாணன்கம-வன்னியிலுள்ள பஞ்சலிங்கேஸ்வரர் ஆலயக் கிணற்றி விருந்து பாணன்கமம் என்ற பெயர் பொளி யப்பட்ட கல்வெட்டும், தொல்பொருள் சின்னங்கள் சிலவும் கொழும்பு தொல் பொருட் காட்சியகத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டதாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. பாணன்கம-வன்னி பின்னையார் ஆலயக் கிணற்றில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட முசிகம் தற்போது பஞ்சலிங்கேஸ்வரர் ஆலய மண்டபத்தின் ஓரத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

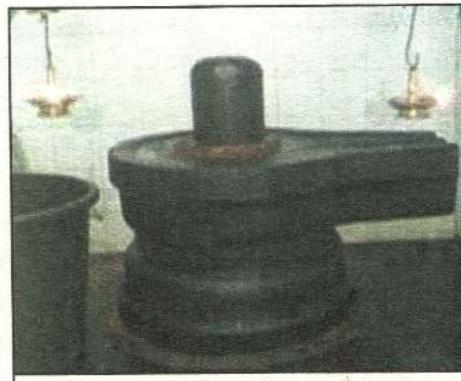
சாஸ்திரிகூழாங்குளம் இலிங்கம் : பாணன்கம-பஞ்ச-லிங்கேஸ்வரர் ஆலயத்தில் சேதமாக்கப்பட்ட இரண்டு இலிங்கங்கள் அங்கிருந்து அகற்றப்பட்டுள்ளன. இரண்டு இலிங்கங்களும் இனம் தெரியாதவர்கள் எடுத்துச் சென்று விட்டதாக பாணனகமவாசிகள் தெரிவிக்கின்றனர். ஆனால் இலிங்கங்கள் இரண்டும் கிழக்குமூலை குஞ்சக்குளத்தின் அலைகரையில் போடப்பட்டிருந்தன. வவுனியா-சாஸ்திரி கூழாங்குளத்திற்கு ஒரு இலிங்கம் எடுத்து வரப்பட்டு ஆலயத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதாக ஆலய கும்பாபிஷேக மலரில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த இலிங்கத்தின் உச்சியிலும் சேதமாக்கப்பட்ட அடையாளம் உள்ளது.

10. பஞ்சலிங்கேஸ்வரர் ஆலயம்

11. ஆலயக் கிணற்றிலிருந்த புராதன முசிகம்

12. சேதமாக்கப்பட்ட இலிங்கம்

சாளம்பன்குள இலிங்கம் : குஞ்சுக் குளத் தின் அலைகரையில் போடப் பட்டிருந்த மற்றைய இலிங்கம். எடுத்து வரப்பட்டு சாளம்பன்குளத்தின் வலதுகரை நிலப்பரப்பில் கருங்கல் தூண்களால் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டு வழிபாடு இடம்பெற்றுள்ளது. மக்கள் இடம் பெயர்ந்த காரணத்தினால் அப்பகுதி காடாகிவிட்டது. மீள்க் குடியேறிய மக்கள் இலிங்கத்தை எடுத்து வந்து, சாளம்பன் குளத்தின் கட்டில், இலிங்கத்தின் மேல்பாகத்தை மட்டும் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபடுகின்றார்கள். இதிலும் சேதமாக்கப்பட்ட அடையாளங்கள் தெரிகின்றன.

13. சேதமாக்கப்பட்ட லிங்கம்

14. சேதமாக்கப்பட்ட பிள்ளையார்

15. சேதமாக்கப்பட்ட சோழர்கால மகாலிங்கம்

மன்னார் : முகப்பகுதி உடைக்கப்பட்ட பிள்ளையார்சிலை, மன்னாரில் கண் டெடுக்கப்பட்டு வவுனியா தொல்பொருள் காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. குழழுமுனையிலுள்ள பிள்ளையாரின் முகப்பகுதியும், மன்னாரில் கண் டெடுக்கப்பட்ட பிள்ளையாரின் முகப்பகுதியும் ஒரேமாதிரி உடைக்கப்பட்டுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது.

மகாலிங்கம் : பெருநிலப்பரப்பில் திருக்கேதீச்சரம் உட்பட அனைத்து ஆலயங்களில் இருந்த சிவலிங்கங்களை சேதப்படுத்தியதிற்கும், பிள்ளையார் சிலைகளை உடைத்தமைக்கும் வரலாற்றுக் குறிப்புகளும், சிதைந்த சிலைகளும் ஆதாரங்களாக உள்ளன. பெருநிலப்பரப்பில் கிழக்கிலிருந்து மேற்குவரை இருந்த உள் பிரதேசங்கள் அனைத்தும் ஒல்லாந்தரின் நேரடி நிர்வாகத்திற்குள் கொண்டு வரப்பட்டபோது மாதோட்டம் - கேதீச்சர ஆலயத்தில் இருந்த மகாலிங்கமும் சேதமாக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு மகாலிங்கம் மணலுக்குள் புதைத்து வைக்கப்பட்டிருந்ததாக ஆய்வுக் குறிப்புகளில் உள்ளது.

03-9. 18ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி

ஆங்கிலேயருடைய நிர்வாகம் : 1795-96 களில் ஆங்கிலேயருடைய நிர்வாகம் ஆரம்பித்தது.

வரைபடங்கள் : ஆங்கிலேய நிர்வாகம் ஆரம்பித்த காலத்தில், ஓல்லாந்தர் பாவித்த வரைபடத்தில், புதிய இடங்களின் பெயர்களைச் சேர்த்தும், சில திருத்தங்களைச் செய்தும் வெளியிட்டுள்ளனர்.

மாந்தைப் பகுதியிலிருந்த மாந்-தொட்ட (Man-totte) என்ற இறங்கு துறையின் பெயரில் இருந்த பெரும்பகுதிகளை உள்ளடக்கி மாவட்டம் (மாகாணம்) உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. கட்டுக்கரைக் குளத்திலிருந்து நீர்ப்பாய்ச்சல் பெறும் பகுதிகள் மாந்-தொட்ட வரைபடத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

1796ம் ஆண்டு தொடக்கம் பெருநிலப்பரப்பில் ஆங்கிலேயருடைய முழுமையான நிர்வாகம் தொடங்கியிருந்தது. 1803ம் ஆண்டு வரை பெருநிலப்பரப்பில், பண்டாரம் வன்னியனாருடைய அரசியல் குழப்பங்கள் காரணமாகவும், மலேரியா, கோதாரி, கொள்ளள ஆகிய நோய்கள் பரவியிருந்ததினாலும் ஆங்கிலேயரால் உடனடியாக அபிவிருத்திகளையும், ஆய்வுகளையும் ஆரம்பிக்க முடியாமல் போய்விட்டது.

கி.பி.19ம் நூற்றாண்டு (1801-1900) :

1803களில் திருக்கேதீச்சரத்திற்கு அடுத்திருந்த விடத்தல்தீவில் அந்நியர்களுடைய களஞ் சியங் களும். அலுவலகங்களும் இயங்கி வந்தன. அந்நியர்களுடைய நடமாட்டம் காரணமாக, திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தில் பூசை நடவடிக்கைகளை முறையாகச் செய்ய முடியாமல் போனதாக விஷ்வகுல பரம்பரையினர் தெரிவித்துள்ளனர்.

சுமார் 20 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆலயத்தில் பாரம்பரியமான கிராமிய வழிபாடுகள் சிறிய அளவில் தொடர்ந்து இடம் பெற்றதாகவும், போதிய வருமானம் இல்லாத காரணத்தால் ஆலய சுற்றாடல் சரியான முறையில் பராமரிக்கப்படாமல் காடு மண்டி விட்டதெனவும் விஷ்வகுல மக்கள் பரம்பரையினரின் வாய்வழித் தகவல்கள் மேலும் தெரிவிக்கின்றன.

'1814 நவம்பர் மாதம் 5ந் திகதி இலங்கையின் வடக்கு-வடமேற்கு கரைகளில் வீசிய பாரிய சூறாவளியினால் யாழ்ப்பாணம் மற்றும் விடத்தல்தீவு, மன்னார் ஆகிய பிரதேசங்களில் பெரிய அழிவுகள் ஏற்பட்டுள்ளன'.(1)

(1) 1814, November 5th : Dreadful hurricane in the North and North-West coast of Ceylon, which occasioned great devastation in Jaffna, Vidattaltivu and Mannar. (Notes on Jaffna - p. no.11)

1843 ஜூலை மாதம் வட மாகாணத்தில் அரசு காணிகள், ஒரு ஏக்கர் ஐந்து சிலிங்ஸ் வீதம் ஜூரோப்பிய துரைமார்களுக்கு விற்கப்பட்டுள்ளன.

1843 டிசம்பர் மாதம் வடமாகாணத்தில் இருந்த அரசு காணிகளில் 15,877 ஏக்கர் காணியை, ஏலத்தில் விற்பதற்கான அறிவித்தல் விடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு ஏக்கர் தலா 20 சிலிங்ஸ்க்கும் அதிக விலையில் 500 ஏக்கர் காணி விற்கப்பட்டிருந்தது (1).

1845களில் வாழ்ந்த யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுகநாவலர் பற்றி Notes on Jaffna என்ற நூலில் பின்வருமாறு தமிழில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. 'இவர் தமிழ் வித்துவான்களின் சகாயத்தால் அரிய நூல்களை உணர்ந்து பாண்டித்தியம் பெற்றாரன்றிச் சமஸ்கிருதத்திலும் பயிற்சி உடையராய் உவெஸ்லியன் மிஷன் பாடசாலையில் ஆங்கிலம் பாஷையுங்கற்று, 20 வயதில் அப்பாடசாலைத் தலைவரான பீற்றர் பேர்சிவல் தேசிகருக்கு (Rev.P.Percival) தமிழ்ப்பண்டிதராகி வேதாகம மொழிபெயர்ப்பில் அவருக்கு நல்ல உபயோகியாகி, அவருடன் கூடிச் சென்னைப் பட்டணம் போய்த் திரும்பினவர். 1845ம் ஆண்டுவரையிலும் அவருக்குத் துணை செய்து, அப்பால் அவரது வேலையை விட்டுத் தம்முடிலே செவ சமயத்தை வளர்க்கவும், பாடசாலைகளை ஸ்தாபிக்கவும், பிரசங்கம் செய்யவும், கருத்துட்கொண்டாராகி முன்பின் முப்பத்திரண்டு வருடங்களாக அம்முயற்சியில் காலம் விட்டார். (Notes on Jaffna by John.H.Martyn-1923. p.no.231, note. 148)

1850களின் பின்னர் ஆங்கிலேயர் கடைப்பிடித்த கடுமையான சமயக் கொள்கைகளில் நெகிழிவுத் தன்மை ஆரம்பித்தது. ஏனைய சமூகத்தினரும், தங்கள் சமயங்களை கடைப்பிடித்து ஒழுகுவதற்கான வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்டன.

1859ம் ஆண்டுகளில் மா-தோட்டம் மாந்தை பற்றிய மேலும் பல தகவல்கள் வெளிவந்துள்ளன. 1859 களில் Sir James Emerson Tennent என்பவர் இலங்கைத்தீவு பற்றி எழுதியுள்ள ஆய்வுக் குறிப்புகள் இரண்டு தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இதில் திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தை 'இந்து ஆலயம்' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மாதோட்டம் புகையிரத நிலையம்: 1864களில் புகையிரத சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது களஞ்சியங்களில் இருக்கும் பொருட்களை இடம் மாற்றுவதே ஆங்கிலேயரின் முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது. விடத்தல்தீவு

(1) 1843 Dec : 15,877 acres of crown land in the Northern Province advertised for sale. Five hundred acres sold out at upward of 20 sillings per acre. ('Notes on Jaffna' - by John H.Martyns. page 21. note 87, 88.)

களஞ்சியங்களில் இருந்த பொருட்களை கொழும்புக்கும், தலை மன்னாருக்கும், கொண்டு செல்வதற்கு வசதியாக புகையிரத்சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. இதேநேரம் வணக்கத் தலங்கள் இருக்கும் இடங்களுக்கு செல்வதற்கு வசதியான இடங்களில், பயணிகள் சேவைக்கான புகையிரத நிலையங்களும் அமைக்கப்பட்டன.

மதவாச்சியிலிருந்து தலைமன்னார் வரை செல்லும் புகையிரதம், மடுத்தலத்திற்கு செல்வதற்கு வசதியாக மடுச்சந்தி என்ற புகையிரத நிலையமும், திருக்கேதீச்சர ஆலயத்திற்கு செல்வதற்கு வசதியாக 'மாதோட்டம் சந்தி'என்ற பெயரிலும் புகையிரத நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. 'மாதோட்டம் சந்தி' புகையிரத நிலையத்தில் இறங்கி, மாதோட்டம் பிரிவிலுள்ள திருக்கேதீச்சர ஆலயத்திற்கு சுமார் 14 கிலோ மீற்றர் தூரம் செல்ல வேண்டும்.

திருக்கேதீச்சர வழிபாட்டிற்காக தென்னிந்தியாவிருந்து கப்பல்மூலம் பக்தர்கள் வருவது வழக்கம். அவர்கள் தலைமன்னாரில் இறங்கி புகையிரதத்தில் பயணம் செய்து, இலகுவாக கேதீச்சர ஆலயத்தை சென்றடைவதற்காக அமைக்கப்பட்ட புகையிரத நிலையத்திற்கு 'திருக்கேதீச்சரம் தரிப்பு' எனப் பெயரிடப் பட்டிருந்தது.

மாதோட்டம் சந்தி, திருக்கேதீச்சரம் தரிப்பு என்ற புகையிரத நிலையங்களின் பெயர்கள் தற்போது முறையே மாதோட்டம் என்றும் திருக்கேதீச்சரம் என்றும் மாற்றப்பட்டுள்ளன. இவை வரைபடங்களிலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் மாதோட்டம் பிரிவு, மற்றும் திருக்கேதீச்சரம் ஆகியவற்றிற் கான அமைவிடங்களை காண்பதில் பல சிரமங்கள் ஆய்வாளர்களுக்கு ஏற்படுகிறது.

திருக்கேதீச்சரம் தரிப்பு புகையிரத நிலையத்தை சென்றடைவதற்கு முன்னர் தொலமி அவர்களின் முதலாவது வரைபடத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள 'மர்கானா' என்ற துறை இருந்துள்ளது. இதுவே சமஸ்கிருத மொழியில் 'மாந்-தொட்ட' (Mantotte) என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

1872களில் யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுக நாவலர் 'சைவ உதயபானு' பத்திரிகையில் 'மன்னாருக்கு சமீபத்திலுள்ள மாதோட்டத்தில் திருக்கேதீச்சரம் என்னும் தேன்பொந்து உளது. அங்கு மருந்தொன்று மறைந்திருக்கின்றது' என்று திருக்கேதீச்சர தலத்தின் மகிழை மற்றும் அதன் நிலைமை ஆகியவற்றை தமிழில் எழுதியாழ்ப்பாணப் பிரதேசமக்களுக்கும் தெரியப்படுத்தியிருந்தார்.

ஓ ஓல் லாந் த லெப்ரினர் தோமஸ் நாகெல் அவர்களின் படையினரால் 1783களில் சிலைக்கப்பட்ட திருக்கேதீச்சர மகாலிங்கம், மண்ணுக்குள் புதைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையே நாவலர் பெருமான் இவ்வாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

1872 களில் திருக்கேதீச்சர ஆலயத்திற்கு அடுத்திருந்த விடத்தல்தீவில் ஆங்கிலேயருடைய அலுவலகங்கள் இயங்கி வந்தன. அதே ஊனினராகிய திருவிவேலுப்பின்னள் என்பவர் திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தை திருத்துவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துள்ளார். இந்த விபரம் 1976ம் ஆண்டு திருக்கேதீச்சர கும்பாபிஷேக மலரில் (பக்கம்-7) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவரைப்பற்றிய ஆய்வுகள் தொடரப்பட வேண்டும்.

1873 தொடக்கம் ஆங்கிலேயரான எச்.பார்க்கர் என்பவர் இலங்கையில் 31 ஆண்டுகள் குளங்களைப்பற்றி ஆய்வு செய்துள்ளார். மாந்-தொட்ட (Mantotte) பிரிவிலிருந்த கட்டுக்கரைக் குளத்தைப் பற்றியும், திருக்கேதீச்சர ஆலயம் பற்றிய விபரங்களையும் தனது நூலில் தொகுத்துள்ளார்.

1879 களில் ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் 'காத்திராப் பிரகாரம் வயது ஜம்பத்தியாறு, மாதம் பதினொன்றிற் பிரமாதி வருஷம், அதாவது பிறிகிட்ட 1879ம் ஆண்டு தேகவியோகமாயினர்' என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. (Notes on Jaffna, p.no.231. note 148)

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஏட்டுப் பிரதியில் எழுதப்பட்டிருந்த யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை, ஆங்கிலேயருடைய நிர்வாகத்தில் 1879களில் சிபிறிற்றோ என்பவர் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். அந்த நூலில் யாழ்ப்பாண வரலாறு சம்பந்தப்பட்ட விபரங்களோடு சேர்த்து அடங்காப்பற்று-வன்னி பற்றிய குறிப்புகளும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அனுபந்தமாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

'கி.மு.ம் நூற்றாண்டுகளில் (கிமு.543ம் ஆண்டு) இலங்கையின் மேற்குக்கரை அல்லது தென்கிழக்கு முனையிலிருந்த இறங்குதுறை ஊடாக வந்த விழுயராசனுக்கும், சிவலிங்க ஆலயங்களுக்கும் உள்ள தொடர்புகள்பற்றி யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் உள்ள குறிப்புகள் வரலாற் றிற் கு முக்கியமானவையாகும்.

1879களில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட 'யாழ்ப்பாண வைபவமாலை' நூலில், விழுயராசா வருகையின் பின்னர் நான்கு இலிங்கக் கோயில்கள் இருந்தமைபற்றிய விபரங்கள் ஏட்டுப் பிரதியில் உள்ளது போலவே தரப்பட்டுள்ளன.

ஓ ஒல்லாந்தர் நிர்வாகத்தில் மயில்வாகனப் புலவரால் ஏடுகளில் எழுதப்பட்ட ஏட்டுப் பிரதியை, 143 ஆண்டுகளின் பின்னர், ஆங்கிலேயர் நிர்வாகத்தில் சிபிறிற்றோ அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

- ▣ ஆங்கில நூலை வெளியிட்டபோது பிறிற்றோ அவர்கள் எழுதிய முன்னுரையில், மயில்வாகனப் புலவரின் வாழ்நாள் மற்றும் அவரால் எழுதப்பட்டுள்ள வரலாற்றுத் தகவல்கள் ஆகியவற்றில் உள்ள கால வித்தியாசங்கள் நூலின் நம்பகத்தன்மையில் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துவதாக தெரிவித்துள்ளார்.
- ▣ ஒல்லாந்த நிர்வாகத்தினருக்கும், 1795களில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆங்கிலேயருடைய நிர்வாகத்திற்கும் ஏற்பட்ட தொடர்புகள் பற்றி 1736களில், வைபவமாலை ஏடுகளில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதனால், ஆங்கிலேய ஆட்சி சம்பந்தமான ஏடுகள் பின்னால் சேர்க் கப் பட்டி ருக்க வேண்டும் என்ற சந்தேகத்தையும் அவர் முன்வைத்துள்ளார்.
- ▣ 1879களில் வைபவமாலை மொழிபெயர்க்கப்பட்டபோது திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தின் அப்போதைய நிலைமைபற்றி மேலதிகமாக எதுவும் சேர்க்கப்படவில்லை. இதனால் ஒல்லாந்த ஆட்சியில் இருந்த நிலைமைபற்றி மயில்வாகனப் புலவரினால் எழுதப்பட்டவையே ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

1884களில் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை ஆங்கில நூல் வெளியிடப்பட்டு சுமார் 5 வருடங்களின் பின்னர் சென்னையில் ஏ.ஏ.சதாசிவம் பிள்ளையவர்களால் வெளியிடப்பட்ட தமிழ் நூலின் பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை எனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை தமிழில் 1884ம் ஆண்டு சென்னையிலும், திருத்திய முதல் பதிப்பு 1949களிலும். இரண்டாம் பதிப்பு 1953 களிலும் வெளிவர்ந்துள்ளன.

கி.பி.1893களில் ஆங்கிலேயருடைய காலத்திலும் மேற்குக்கரை மன்னார் பகுதியில், முத்துக்குளிப்பு பெரும் வருமானத்தை ஈட்டித்தரும் துறையாக இருந்தது. அந்நியர் நிர்வாகத்தில், முத்துக்குளிப்பை குத்தகைக்கு எடுத்து பெரும் பணம் சம்பாதித்தவர்கள் நாட்டுக்கோட்டை செட்டிகுலத்தவர்கள் ஆகும். முறையாகத் திறைகளைச் செலுத்திய காரணத்தால் ஆங்கில நிர்வாகத்தினரின் நன்மதிப்பையும் செட்டிகுலத்தவர் பெற்றிருந்தனர்.

நாட்டுக்கோட்டை செட்டிமாரும் திருக்கேதீச்சர ஆலயமும் : பின்வரும் தகவல்கள் 07-07-1976 ம் ஆண்டு திருக்கேதீச்சர ஆலய திருப்பணிச்சபை வெளியிட்ட 'திருக்குடத் திருமன்னமலர்', மில்க்ஷை சவர்க்காரத் தொழிலக உரிமையாளர் சிவநெறிப்புரவலர் க.கனகராசா அவர்கள், க.சிகிருலரத்தினம் அவர்களின் ஆக்கத்தில் வெளிட்ட 'திருக்கேதீச்சர பெருமான் திருக்கோயில் மஹா கும்பாபிஷேக மலர்' மற்றும் அக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளின் கையெழுத்துப் பிரதிகள் ஆகியவற்றில் இருந்து தொகுக்கப்படுகின்றன.

மாதோட்டத்திற்கு அடுத்திருந்த விடத்தல்தீவில், ஒல்லாந்தர் மற்றும் ஆங்கிலேயர் ஆகியோருடைய காலத்தில் இருந்தே நிர்வாக அலுவலகங்கள் மற்றும் களஞ்சியங்கள் ஆகியன இருந்தன. அக்காலத்தில் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமாரும் அங்கு இருந்துள்ளனர்.

1893ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 13 ந்திக்கி ஆங்கில நிர்வாகத்தினர் காணிகளை ஏலம் விட்டபோது, திருக்கேதீச்சர ஆலயத்திற்காக 43 ஏக்கர் காணியை, அரூபழனியப்ப செட்டியார் 3100/= ரூபாவிற்கு வாங்கியதாக குறிப்புகள் உள்ளன. கோயில் காணியை சிதமுபசுபதி நாட்டுக்கோட்டை செட்டியார் வாங்கியதாக மற்றும் ஒரு குறிப்பு கூறுகிறது. இவரே தொடர்ந்து ஆலய அபிவிருத்திக்கான பணிகளையும் செய்துள்ளார்.

- 1893ம் ஆண்டுகளில் நாட்டுக்கோட்டை செட்டிமார் திருக்கேதீச்சர ஆலய நிர்வாகத்தை பொறுப்பெடுத்தபோது, ஆலயத்திற்காக கொடுக்கப்பட்ட 43 ஏக்கர் காணி, மாதோட்டம் பிரிவில் இருந்தது என்று தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.
- இதற்குப் பின்னர், உள்ளூர்வாசிகள் தத்தமது சமயங்களைக் கடைப்பிடிப்பதற்கு அந்நியரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருந்த இறுக்கங்கள் மேலும் குறைந்துள்ளன.
- நாட்டுக்கோட்டை செட்டிகுலத்தினர் கொழும்பு உட்பட இலங்கையின் பல பாகங்களில் இருந்த புராதன ஆலயங்களைத் திருத்துதல், பராமரித்தல், புதிதாகக் கட்டுதல் போன்ற புண்ணிய காரியங்களைச் செய்து வந்தவர்கள் ஆகும்.

1894களில் கிறிஸ்தவ சமயம் முழுமையாக ஆக்கிரமித்திருந்த விடத்தல்தீவைச் சேர்ந்த விவேலுப்பிள்ளை, வண்ணார்பண்ணை சிதமு. பசுபதி செட்டியார், பொன். குமாரசாமி, அப்புக்காத்தர் நாகவிங்கம், நீராவியடி ஆறுமுகம்பிள்ளை, திரு. த. இராகவப்பிள்ளை, வைத்தியர். இராமுப்பிள்ளை ஆகியோர் செட்டியாரின் அழைப்பிற்கிணங்க திருக்கேதீச்சரரம் ஆலயத்தை திருத்த முன்னின்று உழைத்தனர்.

1894-06-13 (12) ஆணித்திங்கள் புதன்கிழமை நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார் சிதமு.பசுபதி அவர்களின் அழைப்பின்பேரில் சைவசமய சிவாச்சாரியர்களின் தலைமையில், திருக்கேதீச்சரம் மேட்டுத்தரைப் பகுதியில், ஆலயத்திற்கு சொந்தமான பொருட்கள் புதைக்கப்பட்டிருந்த இடம் அடையாளம் காணப்பட்டு, அகழ்வாராய்ச்சி மேற்கொள்வதற்கு எண்ணாயிரம் ரூபாவிற்கு மேல் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பழைய கோவில் கட்டடம், சோழர்கால திருமஞ்சனக்கிணறு ஆகியவற்றின் அத்திவாரங்களையும், அர்த்த மண்டபம், துவசதம்ப பீடம், பலிபீடம், மகா-லிங்கம், மகா-நந்தி, விநாயகர்ச்சிலை போன்றவை அகழ்வாராய்ச்சியில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

□ புராதன ஆலயம் இருந்த இடத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் புதைந்திருந்த மகா-லிங்கத்தை வெளியே எடுத்தபோது அதன் உச்சிப் பகுதியில் சேதமேற்பட்டதாக, ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்ட வர்களின் வாய்வழித் தகவல்களில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இது தவறானதாகும்.

03-10. கி.பி.20ம் நூற்றாண்டு (1901—2000) :

ஆறு ஈச்சர தலங்கள் :

1939ல் குல.சபாநாதன் முதலியார் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை கட்டுரைகளாக எழுதியிருந்தார்.

1953ம் ஆண்டுகளில் குல.சபாநாதன் முதலியார், தமிழில் எழுதிய யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை நூல்வடிவில் வெளியிட்டபோது 1879 களில் வெளியிடப்பட்ட ஆங்கில நூலில் உள்ளது போல நான்கு ஈச்சர ஆலயங்கள் பற்றியே குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகியவற்றில் வெளியிடப்பட்டுள்ள இரண்டு நூல்களுக்கும் இடையில் எதுவித மாற்றமுமில்லை.

ஆனால், அக்காலத்திலும் 'மேற்குத் திசைக்காக புராதன கேதீச்சுரன் கோவிலும்(1), கிழக்குத் திசைக்காக கோணேசர் கோவிலும்(2), தம்பலகமம் சிவன்கோவிலும்(3), தென்திசைக்காக கப்பச்சி மாத்-துறை சந்திரசேகரமும் (4), மற்றும் ஒரு ஆலயமாக சிலாபம் முன்னேச்சரமும்(5) வடத்திசைக்காக கீரிமலை-திருத்தம்பலை திருத்தம்பலேச்சுரன் கோவிலும்(6), உட்பட மொத்தம் ஆறு ஈச்சர தலங்கள் இருந்தன.

- ஆனால் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் நான்கு ஈச்சரதலங்கள் பற்றியே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதனால் 1736களின் பின்னர் வெளியிடப்பட்ட நூல்களில் எதுவிதமான திருத்தங்களும் செய்யப்பட வில்லை என்பதும் தெளிவாகிறது.
- ஆங்கிலேய நிர்வாகத்திலும் உத்தியோகத்தேவைகளுக்காக கிறிஸ்தவ சமயத்தை பின்பற்ற வேண்டும் என்ற அழுத்தம் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் தொடர்ந்தும் இருந்து வந்தது. பிரதேசத்தில் இருந்த மேலும் பலர் கிறிஸ்தவ சமயத்தை தழுவியுள்ளனர்.

திருக்கேதீச்சர மகா-லிங்கம் : சேதமாக்கப்பட்ட மகா-லிங்கம், தெய்வ சிலைகள், மற்றும் நந்தி ஆகியன. ஆலய வளவினுள் மண்ணுக்குள் புதைக்கப்பட்டிருந்தன என்பது முன்னர் இடம்பெற்ற ஆய்வுகளில் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. விசேடமாக உச்சிப்பகுதியில் சேதமடைந்திருந்த மகா-லிங்கத்தை ஆலயத்தின் மூலஸ்தானத்தில் பிரதிஷ்டை செய்வது ஆகமவிதிகளுக்கு புறம்பானது என்ற நம்பிக்கையுமிருந்தது.

1903-06-23 திகதி ஞாயிற் றுக் கிழமை (28ந் திகதி என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது) புராதன ஆலயம் இருந்ததாக நம்பப்பட்ட இடத்திற்கு சிறிது தூரத்தில் புதிதாக சிறிய ஆலயம் கட்டப்பட்டு, நிலத்தினுள் இருந்து வெளியே எடுக்கப்பட்ட விக்கிரகங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டன. அன்றைய தினம் ஆலயத் தின் ஆதிமூலக் கருவறையில், காசியிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட இலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு முதலாவது திருக்குடமுழுக்கு இடம்பெற்றது. காசியிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட இலிங்கம் பற்றிய வரலாறு திருவிராமேசுவர வரலாற்றில் இருப்பதாக 1976ம் ஆண்டு ஆலய பரிபாலனசபை வெளியிட்ட கும்பாபிஷேக மலரில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் மகாலிங்கம், மகா-நந்தி போன்றவற்றிற்கான விபரங்கள் எதுவும் இல்லை. பின் னர் ஆலயத் தின் முன் வாசலுக்கு எதிரே மகா-நந்தி பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. இது எப்போது பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது என்பதற்கான விபரங்கள் இல்லை.

நிருத்திய பூசை வழிபாடுகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்துள்ளன. சேதமாக்கப்பட்டிருந்த மகா-லிங்கம், புதிதாகக் கட்டப்பட்ட சிறிய ஆலயத்தின் மூலஸ்தானத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்படவில்லை.

16. புராதன நந்தி - திருக்கேதீச்சரம்

1908ம் ஆண்டு திருக்கேதீச்சரத்தில் திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டு, இரண்டாவது குடமுழுக்கு இடம்பெற்றபோது இந்தியாவில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட புதிய மகா-லிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதாக கும்பாபிஷேக மலரில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதேநேரம் 1903ம் ஆண்டு காசியிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டு ஏற்கனவே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படும் இலிங்கத்திற்கு என்ன நடந்தது என்பது பற்றிய விளக்கங்கள் தெளிவில்லை.

1908ம் ஆண்டு ஆறாம் மாதம் 23ந் திகதி (23-06-1908) திருக்கேதீச்சரத்தில் புராதன மகா-விங்கம் பிரதிவிஷ்டை செய்யப்படாத காரணத் தினால் யாழ் ப்பாணம் நல் லூர்.வ.சின் னத் தம் பிப் புலவர் திருக்கேதீச்சரத்திற்குப் பதிலாக செட்டிகுளம் கப்பச்சி சந்திசேகர ஆலயத்திலிருந்த மகா-விங்கத்தை, திருக்கேதீச்சர மகா-விங்கம் என நிருபிக்க, 'திருக்கேதீச்சர சுயம்புவிங்க விசேஷம்' என்ற தலைப்பில் 'திருக்கேதீச்சர ஷேத்திர விண்ணப்பம்' என்ற பதிகங்களை எழுதி அதே ஆண்டு நூலாகவும் வெளியிட்டுள்ளார்.

சின் னத் தம் பிப் புலவர் எழுதிய நூலை அனுமதித் தவர்கள் பலர். சிதம்பரத்திலிருந்த கந்தசுவாமிக் குருக்கள், மு.வா.ஆத்மநாத பட்டராகர், அ.வெத்திலிங்க செட்டி, ச.சிவசிதம்பரப்பிள்ளை ஆகியோர் கையொப்பமிட்டு எழுதிய குறிப்பிலே பின்வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. 'இரண்டாவதாகிய கேதீச்சர சிகர மகாவிங்கமாவது, தலவாலய தீர்த்த இடங்களாவது நெடுங்காலத்தவர்களாலே கொள்ளப்பட்ட இடத்தில் காணாதபொழுது தவறி விட்டதென்பதற்கு சாக்கஷியும் வேண்டியதா!!' (பக்.06) என்று எழுதியுள்ளனர்.

- இதனால் நல்லூர் சின் னத் தம் பிப் புலவர், கப்பச்சியில் மகாவிங்கம் இருக்கும் சந்திசேகர ஆலயத்தை திருக்கேதீச்சரமாகக் கொள்ளுகின் நோம் என்று எழுதியுள்ளதை அனுமதிப் பதாகவும் தெரிவித்துள்ளனர்.
- 1908ம் ஆண்டு பிற்பகுதியில் சின் னத் தம் பிப் புலவர் கப்பச்சியில் இருந்த இலிங்க ஆலயத்தை திருக்கேதீச்சர இலிங்க ஆலயமாக மாற்றி அமைப்பதற்கு தேவையான முழுமுயற்சிகளையும் மேற்கொண்டிருந்தமை பற்றிய தகவல்களும் உள்ளன.

1909களில் குளங்களைப்பற்றி ஆய்வு செய்த எச்.பார்க்கர் (H.Parker) அவர்கள் புராதன இலங்கை (Ancient Ceylon) என்ற தலைப்பில் தனது ஆய்வுகளை நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். அந்த நூலில் மறைந்து போன நகரங்கள் என்ற தலைப்பில் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். அதில் பின்வருமாறு எழுதப்பட்டுள்ளது.

'பல புராதன சின்னங்களின் எச்சங்கள் மாந்-தொட்டவிலும் உள்ளன, (துமிழில் மகா-தோட்டல் என்றும் மகா-தோட்டம் என்றும் இந்தப் பிரிவு அழைக்கப் பட்டுள்ளது) மன்னார் தீவகத்தின் தென்-முனைக்கு எதிரே உள்ள நிலப்பிரிவில் இருந்த தமிழ் ஆலயம் 'திருக்கேஸ்வரம்' ஆகும். இது விஷ்ணுவழிபாட்டுத்தலமாகும். ஆனால் இது 'மகா-தித்த' என்று வரலாற்றாசிரியர்களால் நம்பப்பட்ட இடமாகும். அதாவது தென்னிந்தியாவிலிருந்து பயணிகள் வந்திறங்கும் 'பெரிய இறங்குதுறை' இதுவாகும். தமிழ்ப் பெயரைத் தவிர இதனை

அடையாளப்படுத்துவதற்கு வேறு எதனையும் என்னால் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை.'(1) 'புராதன இலங்கை' எச்.பார்க்கர் தொலைந்த நகரங்கள் (பக்.251)

- வரலாற்றாசிரியர் பார்க்கர் அவர்கள் மன்னார் தீவகத்தின் தென் முனைக்கு எதிரேயுள்ள மாந்-தொட்ட (Man-tota) என்று குறிப்பிட்டுள்ளது மாந்தைப் பிரதேசத்திலிருந்த இறங்குறை என்பது தெளிவாகிறது.
- ஆனால் இதனை தமிழில் மகாதொட்டல்' (Maka-tottal) மற்றும் மகா-தோட்டம் (Maka-totam) என்று அழைக்கப்பட்டதாக கூறியுள்ளார். அத்தோடு 'மகா-தித்த' என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடும் 'பெரிய இறங்குதுறை' எனவும் குறிப்பிடுகிறார். இவை அனைத்தும் மாதோட்டத்தையே குறிக்கிறது.
- மகா-தொட்ட என்ற சமஸ்கிருதப் பெயரும், 'மகா-தித்த' என்ற பாளி மொழிச் சொல்லும், 'பெரிய இறங்கு துறையைக்' குறித்தாலும், அது அமைந்திருந்த இடம் மகா-தோட்டமாகும். திருக்கேதீச்சரம் ஆலயம் இருந்த பகுதிமகா-தோட்டம் பிரிவையே குறிக்கிறது.
- மன்னார்த் தீவகத்தின் வடமுனைக்கு எதிரேயுள்ள நிலப்பரப்பில் மகாதோட்டம் பிரிவு அமைந்துள்ள பகுதியில் திருக்கேதீச்சர ஆலயம் அமைந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த இடங்களை மாந்-தொட்ட (Man-totta) என்று குறிப்பிட்டுள்ளது தவறானதாகும்.
- இராவண மகாராசாவுடைய ஆட்சியின் பின்னர், மகா-தோட்டத்தில் வட இந்திய அயோத்தி இராமருடைய இராஜதானியின் கீழ் விபீஷணன் ஆட்சி இடம் பெற்றது. அக்காலத்தில் விஷ்ணு வழிபாடு பரவி இருந்ததாக குறிப்பிடும் பெளத்த இதிகாச வரலாறுகளையே ஆசிரியர் ஆய்வுக்கு எடுத்துள்ளார்.

(1) (Ancient Ceylon -1909 by H.Parker 'THE LOST CITIES'. p. no.251)

'There are some ancient remains also at Man-tota (called in Tamil Maka-tottal, and Maka-totam) opposite the southern end of the island of Mannar, includung those of a celebrated Tamil temple dedicated to "Tirukesvaram", that is, Vishnu: but this place is generally believed to be the "Maha-tittha" of the historians, "the great landing place" of travellers from southern India, although I am not aware that there is anything but the Tamil name to confirm the identification." (Ancient Ceylon -1909 by H.Parker 'THE LOST CITIES'. p. no.251)

- விபீஷணன் பரம்பரையினர் ஆட்சி செய்த காலத்தில் இந்தப் பிரதேசத்தில் விஷ்ணு வழிபாடு இருந்த காரணத்தினால் (திருக்) கேஸ்வரம் (Tiru) kesvaram, என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. விஷ்ணு ஆலயங்கள் கேசவனுடைய ஆலயம் என்றும் அழைக்கப்படுவது வழக்கம். பிற்காலத்தில் 'திரு' என்ற பதம் ஏனைய தலங்களைக் குறிப்பிட்டது போன்று ஆசிரியரும் சேர்த்து எழுதியுள்ளார்.
 - 'மகா-தித்த' என்ற பாளி மொழிப் பதத்தை மட்டும் உபயோ கித் திருப் பதனால், பெளத்த சமயத் திற் கும் முக்கியத் துவம் கொடுக்கும் வரலாற்று நூல்களை மட்டும் ஆய்வாளர் சேர்த்துள்ளமை தெளிவாகிறது.
 - மா-தொட்ட (பெரிய இறங்கு துறை) என்ற சமஸ்கிருதப் பதத்திற்கும் மகா தித்த என்ற பாளி மொழிப்பதத்திற்கும் இடையில் உள்ள வித்தியாசங்களில் தெளிவில்லாத காரணத்தினால் ஆசிரியருக்கு ஏற்பட்டுள்ள குழப்பங்கள் என்று இதனைக் கூறலாம். இதற்கு 1859 களில் ரெனற் அவர்களின் நூலில் உள்ள வரைபடமும் காரணமாக இருக்கலாம்.
 - 7ம் நூற்றாண்டுகளில் சிவலிங்க வழிபாட்டைக் குறிக்கும் திருக்-கேதீச்சரம் என்ற தமிழ்ப்பதம் தேவார பதிகங்களில் பாவனையில் இருந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.
 - மா-தொட்ட இறங்குதுறை அமைந்திருந்த பிரதேசம் மா-தோட்டம் எனவும், மாந்-தொட்ட இறங்கு துறை இருந்தது மாந்தைப் பிரதேசம் என்றும், இவை இரண்டும் வேறு வேறான பிரிவுகள், அவற்றிற்கான வரலாறுகள் தனியானவை என்று தமிழ் நூல்களில், விபரமாக கூறப்பட்டுள்ளதை ஆசிரியர் கவனத்தில் கொள்ளவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
- 1910ம் ஆண்டு திருக்கேதீச்சரத்தில் இரண்டாவது குடமுழுக்கு இடம்பெற்றதை 'முதலாவது குடமுழுக்கு இடம்பெற்று இரண்டு ஆண்டுகளின் பின்னா' என்று கும்பாபிஷேக மலரில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் சேதமாக்கப்பட்ட மகா இலிங்கத்தை ஆலயத்தின் மேற்குப் பகுதியில் பிரதிஷ்டை செய்துள்ளமை தெரியவருகிறது.
- பக்தர்கள் சிவராத்திரி தினங்களில் பாலாவியில் நீராடி, தீர்த்தம் எடுத்துச் சென்று இந்த இலிங்கத்திற்கு நேரடியாக அபிஷேகம் செய்து வருகின்றனர்.

நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புலவர் எழுப்பிய சந்தேகமே மகாலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதற்கு காரணமாக இருந்தது என்றும் கூறப்படுகின்றது. சேதமாக்கப்பட்ட இலிங்கம் அதுவரை காலமும் எங்கிருந்தது என்ற விபரங்கள் தெளிவாக இல்லை.

1926ம் ஆண்டுகளில் முதலியார் சிராசநாயகம் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய புராதன யாழ்ப்பாணம் (Anicint Jaffna) என்ற நூலில், மா-தோட்டம், மாந்தை ஆகிய பிரிவுகளில் வாழ்ந்த இயக்கர், நாகர் குலத்தவர்கள் பற்றியும், பிரதேசத்தின் தொன்மைச் சிறப்புகள் பற்றியும் எழுதியுள்ளார்.

1939ம் ஆண்டுகளில் குலசபாநாதன் முதலியார் அவர்கள் கிபி.1884ம் ஆண்டு தொடக்கம் தமக்குக் கிடைத்த தமிழ் விபரங்களையும் ஆங்கில நூலில் உள்ளவற்றையும் சேர்த்து யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை ஆய்வு செய்து 1939ம் ஆண்டுகளில் இலங்கை வித்தியா சமாச்சாரப் பத்திரிகையில் கட்டுரைகளாக எழுதி வந்துள்ளார். 1940ம் ஆண்டுகளில் குல.சபாநாத முதலியார் காலமானபோது அவர் தொகுத்த யாழ்ப்பாண வைபவமாலை முழுமை அடையாமல் இருந்தது.

1948ம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரமடைந்தது.

1948ம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம் 19ந் திகதி : சுமார் 55 வருட காலம் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார் திருக்கேதீச்சர ஆலய பரிபாலனத்தை நடத்தி வந்தனர். கொழும்பில் நடைபெற்ற திருக்கேதீச்சர புனருத்தாரண சங்கக் கூட்டத்தில். செட்டிகுலத்தைச் சார்ந்தவர்களைவிட ஏனைய பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கத்தவர்களாகவும் பொறுப்பான பதவிகளுக்கும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

1949ம் ஆண்டுகளின் பின்னர் குலசபாநாத முதலியார் அவர்களுடைய சிரேஷ்ட புத்திரன் இநாயகம் அவர்கள் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை நிறைவு செய்வித்து, சென்னையில் நூலாக வெளியிட்டுள்ளார்.

1950 - 04-18ம் திகதி தொல்லியல் திணைக்கள் உதவித் தலைவர் எஸ். சண்முகநாதன் திருக்கேதீச்சரத்தில் தொல்லியல் ஆய்வுகளை நடத்தியுள்ளார். இந்த ஆய்வு கடலரிப்பு இடம்பெற்ற இடத்திற்கு அண்மையில், முன்னர் நடத்தப்பட்ட இடத்திலேயே நடத்தப்பட்டுள்ளது. விசித்திரமான பானை சட்டிகள், ரோமாபுரி, அரேபியா, சீனா போன்ற நாடுகளின் பீங்கான் துண்டுகள், மனித எலும்புக்கூடுகள் போன்றன கண்டு பிடிக்கப்பட்டதாக தொல்லியல் திணைக்கள் உதவித் தலைவர் எஸ். சண்முகநாதன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆனால் அகழ்வாராய்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட முழுமையான அறிக்கை திணைக்களத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை. ஆய்வுகளில் கண்டு எடுக்கப்பட்ட புராதன சின்னங்களை மட்டும் தொல்லியல் திணைக்களம் எடுத்துச் சென்றுள்ளது.

மாதோட்டத்திற்கான அடையாளங்கள் :
சுமார் 68ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மாதோட்டத்தில் கடலிப்பிற்கு உள்ளான இடத்தில் இருந்து சுமார் 50 யார் தூரத்தில் அகழ்வாராய்ச்சி இடம்பெற்ற பள்ளம் இருக்கின்றது. தற்போது ஆய்வு நடத்தப்பட்ட பள்ளத்தில் பொளியப்பட்ட கருங்கல் துண்டங்களும் சேதமாகக் கப்பட்ட பொருட்களும் போடப்பட்டு நிரப்பப்பட்டு வருகிறது.

17. அகழ்வாராய்ச்சித் தளத்தில் குப்பைகள்.

இந்தப் பள்ளத்தில் இருந்த ஆலயத்தின் மூலஸ் தானத்தில், இலிங்கம் இருந்த இடத்தை அடையாளம் காண்பதற்காக நடப்பட்டுள்ள கருங்கல்துணை ஆலயகுரு ஒருவர் காண்பித்தார்.

1952 ஒகஸ்ட் மாதம் திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தில் மகாகும் பாபிஷேகம் நடத்தப்பட்டது. அதற்குப் பின்னர் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகள் ஒழுங்கு முறையில் நிரல்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

18. இலிங்க அடையாளமாக கருங்கல் துண்.

1953ம் ஆண்டுகளில் குல.சபாநாதன் முதலியார், தமிழில் எழுதிய யாழ்ப்பாண வைபவமாலை நூல்வடிவில் வெளியிடப்பட்டது. 1879 களில் வெளிவந்த ஆங்கில நூலில் உள்ளது போல நான்கு ஈச்சர ஆலயங்கள் பற்றிய விபரங்கள் அதன் முற்பகுதியில் தரப்பட்டுள்ளன.

1953களில் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையின் இரண்டம் பதிப்பு திருத்திய பதிப்பாக வெளிவந்ததுள்ளது. ஆனால் அதிலும் ஈஸ்வர தலங்கள் நான்கு இருந்தமை பற்றிய குறிப்புகள் அப்படியே தரப்பட்டுள்ளன. அதில் எந்த விதமான திருத்தக் குறிப்புகளும் சேர்க்கப்படவில்லை.

19. திருக்கேதீச்சரத்தில் புதிய கட்டடம்

03-11: இலிங்க ஆலயங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரலாற்றுப் பதிவுகள்

- இதிகாச காலத்தில், இராவண மகாராசா சிறை வைத்திருந்த சிதையைத் தேடி வந்த இராமபக் தனான் அனுமார் ஒரு ஆலயத் தை மா-தோட்டத்திலிருந்த) சேதப்படுத்தி உள்ளார். அயோத்தி இராமரும் அவருடன் வந்திருந்தவர்களும் தாங்கள் ஏற்படுத்திய சேதங்களுக்காக இராமேச்சரத்தில் பரிகாரங்களைச் செய்துள்ளனர்.
- கி.மு.543ம் ஆண்டுகளில் யாழ்ப்பான வைபவமாலையின் படி சேதமடைந்திருந்த திருக்-கேதீச்சர ஆலயம், திருகோணமலை சிவலிங்க ஆலயம், மாத்-துறை (கப்பச்சி) சந்திரசேகர ஆலயம் ஆகியன விஜயராசாவினால் திருத்தப்பட்டுள்ளன.
- விஜயராசாவின் வரலாற்றுக் காலமான கி.மு. 543ம் ஆண்டுகளை கணக்கில் வைத்து, பின்னர் கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டு என்ற காலக்கணிப்பு இடம்பெற்றுள்ளது.
- கி.மு. 2ம் நூற்றாண்டுகளில் எல்லாள மகாராசாவின் படையினர், மாதோட்டப் பிரிவிலிருந்த மகாதித்த என்று பாளியில் அழைக்கப்பட்ட பெரிய இறங்கு துறையில் இறங்கியுள்ளனர்.
- கிபின் 436களில் கோணேசர் கோவிலைத் தரிசித்த குளக்கோட்டு மன்னால் தம்பலகமம் சிவாலயம் திருத்தப்பட்டுள்ளது. விஷ்ணு வழிபாடும் கோணேச்சரத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. முதன் முறையாக கிழக்கிலங்கைக்கு வன்னியர்கள் அழைத்து வரப்பட்டுள்ளனர்.
- 12ம் 13ம் நூற்றாண்டுகளில் அதாவது கி.பி.1101ம் ஆண்டு தொடக்கம் கி.பி. 1250ம் ஆண்டுவரைக்குமுன்ன காலப்பகுதியில் சோழர்களால் கேதீச்சர ஆலயம் திருத்தப்பட்டது.
- 1558களில் திருக்கேதீச்சர தலத்தின் சுவர்கள் போர்த்துக்கேயரால் இடிக்கப்பட்டு எடுக்கப்பட்ட செங்கற்களால் மன்னாளில் கோட்டை கட்டப்பட்டுள்ளது.
- 1574களில் முன்னேச்சர ஆலயம் போர்த்துக்கேயரால் சிதைக்கப் பட்டு சூறையாடப்பட்டுள்ளது.
- 1624களில் போர்த்துக்கேயரால் நல்லூரில் ஆலயங்கள் இடிக்கப்பட்டு எடுக்கப்பட்ட செங்கற்களால் யாழ்ப்பாணத்தில் கோட்டைக்கட்டப்பட்டது.
- 1624களில் கோணேச்சரத்து ஆலயம் போர்த்துக்கேயரால் இடிக்கப்பட்டு திருகோணமலையில் கோட்டை கட்டப்பட்டது.

- 1783களில் ஒல்லாந்து கப்ரன் தோமஸ் நாகெல் அவர்களினால் அடங்காப்பற்று-வன்னி மற்றும் மாதோட்டம் பிரிவில் இருந்த நூற்றுக்கணக்கான சைவ ஆலயங்களில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருந்த சிவலிங்கங்கள், மற்றும் பிள்ளையார் சிலைகள் ஆகியன சேதமாக்கப்பட்டுள்ளன. திருக்கேதீசர் இலிங்கமும் சேதமாக்கப்பட்டு உள்ளது.

அவதானத்திற்கான குறிப்புகள் :

- திருக்கேதீசரம் இலிங்க ஆலயம், இலங்கையிலுள்ள சைவ சமயத்தவர்களின் (தமிழர்) புராதனத்தை வெளிப்படுத்தும் புராதன வரலாற்று அடையாளமாகும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது.
- ஒல்லாந்தார் ஆட்சியில், பெருநிலப்பரப்பில் சைவஆலயங்கள் சேதப் படுத்தப்பட்டபோது, ஆலயங்களுக்குள் இருந்த வழிபாட்டுச் சின்னங்களைப் பாதுகாக்க மண்ணுக்குள் புதைத்தும், ஆலயக் கிணறுகளுக்குள் போட்டும் மறைத்து வைக்க சமய ஆர்வலர்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருந்தனர். அதற்கு திருக்கேதீசர மகாலிங்கமும் விதிவிலக்காகவில்லை.
- திருக்கேதீசர மகாலிங்கத்தை மண்ணுக்கு வெளியே எடுத்தபோது சேதமேற்பட்டது என்று கூறப்படுவது போல பெருநிலப்பரப்பிலுள்ள ஏனைய சிவலிங்கங்களுக்கும் சேதமேற்பட்டது என்று கூறுவது ஆதாரமற்ற வாய்வழித் தகவலாகும்.
- பெருநிலப்பரப்பில் உள்ள ஆலய இலிங்கங்களில் உள்ளதுபோல கேதீசர ஆலய மகாலிங்கத்தில் உள்ள சேதப்படுத்தப்பட்ட அடையாளங்கள் ஒரே மாதிரியாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
- பெருநிலப்பரப்பில் பரவி இருந்த பிள்ளையார் வழிபாட்டு சிலைகளும் சேதமாக்கப்பட்டிருந்த விதமும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதினால், அவை ஒரே காலத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதும் தெளிவாகிறது.
- திருக்கேதீசரம் என்ற பெயர் ஆங்கிலக் குறிப்புகளில் இந்து ஆலயம் என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆலயம் இருந்த பிரதேசத்தின் பெயர் மாதோட்டமாகும். தற்போது ஆலயம் இருக்கும் பகுதிக்கு திருக்கேதீசரம் - கிராம சேவையாளர் பிரிவு என்று பெயர் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

- 2012ம் ஆண்டு இலங்கை நில அளவைத் திணைக்களாம் வெளியிட்டுள்ள வரைபடத்தில் மாதோட்டம் என்ற பிரிவு, குறிப்பிடப்படவில்லை . அத்தோடு வரைபடத்தில் திருக்கேதீச்சரம் என்ற பெயர் இரண்டு இடத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. மாதோட்டம் மற்றும் திருக்கேதீச்சரம் என்ற பெயர்களில் புகையிரத நிலையங்கள் உள்ளன. திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் ஆகியோர் பாடிய தேவாரங்களில் குறிப்பிடப்படும் மாதோட்டம் என்ற பெயர் புகையிரத நிலையத்திலும் கிராம சேவையாளர் பிரிவிலும் உள்ள அறிவிப்புகளில் மட்டும் காணப்படுகின்றன.
 - சமயத்தைப் பரப்புவதற்காகவும், அதிகாரத்தை நிலைப் படுத் துவதற்காகவும், புராதன ஆலயங்கள் உடைக்கப்பட்டும் வழிபாட்டுச் சின்னங்கள் சேதப்படுத்தப்பட்டும் உள்ளன. அதற்காக பரிகாரங்களைச் செய்து, கடவுளிடம் பாவமன்னிப்பு பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பது இதிகாச காலம் தொடக்கம் இருந்துள்ளது.
 - வரலாற்றுக் காலத்திலும் ஆண்டவரிடம் முறையிடுவதினால் பாவமன்னிப்பு பெறலாம் என்ற நம்பிக்கை, இருந்தது, இருக்கிறது என்பது, உலகில் உள்ள அனைத்து சமயங்களின் நம்பிக்கைகளில் பொதுவானதாக இருக்கிறது என்பதும் தெளிவாகிறது.
 - வரலாற்றிற்கும் அதில் குறிப்பிடப்படும் இடங்களின் அமைவிடங்களுக்கும், இடையில் இருக்கும் வித்தியாசங்கள் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கும், ஆய்வாளர்களுக்கும் சந்தேகங்களை கட்டாயம் ஏற்படுத்தும்.
- வடபுலத்தின் மேற்குக்கரையில் உள்ள திருக்கேதீச்சர ஆலயம், இயக்கர் நாகர்கள் ஒன்றாக வழிபட்ட தலங்களில் முக்கியமான ஒன்றாகும். புராதன வழிபாட்டிடங்கள் ஆகியவை பற்றிய சரியான வரலாறுகளை வெளிக் கொணர்ந்து, வடபுலத்தமிழர்களின் இருப்பை நிலைப்படுத்த ஆவன செய்வதற்கு இதுபோன்ற ஆய்வுகள் உதவும்.

உசாத்துணையானவே :

Account of the Vanni by Thomes Nagel (Article)		1793
Christianity in Ceylon I,II by Sir James Emerson Tennant	-	1850
CEYLON an Account of the Island -I,ii	by Sir James Emerson Tennant -	1859
Yalpana Vaippava malai (English)	by C.Brito	- 1879
Manual of Vanni Districts	by J.P.Lewis	- 1895
Manual of North Central Province	by R.E.Ivers	- 1899
Nineteen years Captivity	by Robert Knox	- 1902
திருக்கேதீசரம், 'சுயம்பு மகாலிங்க விசேஷம்'.	வ.சின்னத்தம்பிப் புலவர்	- 1908
Ancient Ceylon	by H.Parker (English)	- 1909
யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்	ஆ.முத்துந்தம்பிப்பிள்ளை	- 1915
யாழ்ப்பாண வைபவ கெளமுதி	மெஸ்.க.வேலுப்பிள்ளை.	- 1918
Ceylon and the Portuguese 1505-1658	by P. E.Pieris	- 1920
The Kingdom of Jafanapatum (1645)	by P.E.Pieris	- 1920
Ceylon and the Hollanders 1658 -1796 by P. E.Pieris		1920
The Dutch in Ceylon	by R.G.Anthoniz	- 1923
Notes on Jaffna	by John H.Martyn	- 1923
Ancient Jaffna	by C.Rasanayagam Mudaliyar -	1926
RAVANA The Great KING OF LANKA	by M.S.PURNALINGAM PILLAI Tinnaveli District)	- 1928
A Short History of Ceylon	by H.W.Codrington	- 1929
யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்	செ.இராசநாயகம் முதலியார் -	1933
Nalla Mappana Vanniyan	by FR.Gnanappirakasar.RAS.(Article) -	1936
Account of the Vanni	by Liet.Thomas Nagel (1793) RAS Journal	- 1948
யாழ்ப்பாண வைபவமாலை (தமிழ்)	குல.சபாநாதன் முதலியார்	- 1953

Vanni and the Vanniyars	by C.S. Navaratnam	-	1960
Travels in Ceylon	by R.Raven Hart	-	1963
வையா பாடல் (ஆய்வு)	கலாநிதி.செ. நடராசா	-	1970
திருக்கேத்சர கும்பாபிஷேக மலர்கள்		-	1976
அடங்காப்பற்று வரலாறு-02 'பண்டாரவன்னியன்' அருணா-செல்லத்துரை		-	2002
வன்னியர் - பேராசிரியர்.சி.பத்மநாதன்.		-	2003
அடங்காப்பற்று வரலாறு -01 'கி.மு-கி.பி' அருணா செல்லத்துரை		-	2004
அடங்காப்பற்று-வன்னி வரலாறு -03 'சுதேசத் தலைமைகள்'		-	2005
அடங்காப்பற்று-வன்னி வரலாறு -04 'மாப்பாண,மடப்பளி வன்னியர்'		-	2007
அடங்காப்பற்று-வன்னி வரலாறு -05 'அடங்காப்பற்று முதலிமார்'		-	2010
'அடங்காப்பற்று வன்னியில் ஆதிகாலத் தமிழர் வரலாறு'தொகுதி - 01 - அருணா செல்லத்துரையின் ஆய்வுக்குறிப்புகள் - 1993		-	2016
			2018

அருணா செல்லத்துரை - Aruna Selladurai
எழுதி வெளியிட்ட நூல்கள் - Books written & published

'வீடு' தொலைக்காட்சி நாடகமும், வாணோலி நாடகங்களும்
(1994ம் ஆண்டு யாழ் இலக்கியப் பேரவையின் சிறந்த நாடக நூலுக்கான
இலக்கியச் சான்றிதழ் பெற்றது.) 'Veedu' Teledrama/ Radio Dramas'

(Selected as best Drama book in - 1994 by Ilanakai Literary Council of Jaffna)

அருணா செல்லத்துரையின் மெல்லிசைப்பாடல்கள்'
(வாணோலி, தொலைக்காட்சியில் ஒலி-ஒளிப்ரப்பாகியவை.)

Aruna Selladuraiyin 'Mellisai Paadalkal' (Light Songs)

'நந்தி உடையார்' வன்னிப் பாரம்பரிய வரலாற்று நாடகம்
(1996 ம் ஆண்டு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு, சிறந்த வாணோலி நாடகப் பிரதிக்கான
'உண்டா அபிநந்தன்' தங்க விருது பெற்றது.)

'Nanthi Udayar' Vanni Historical & Traditional Drama

(Won /1996 Sahithiya Award & "Unda Abhinandana"Golden Award
for best Radio Drama Script.)

'இலங்கையில் தொலைக்காட்சி ' வரலாற்றுச்சுவடி
(1997 ம் ஆண்டு வட கிழக்கு மாகாண இலக்கியப் பரிசு பெற்றது.)

'Television in Srilanka' (Won / North East literary Award 1997.)

'வன்னிப் பிராந்தியக் கூத்துக்கள்' பாரம்பரியத் தேடல்

- 2000. 'Traditional Dramas in Vanni' Traditional Findings

'அகதி முக(ா)ம்'அருணா செல்லத்துரையின் நாடகங்கள்.

'Ahathi Muha(a)m' Dramas.(Refugee Camp/ Face of a Refugee)

'அடங்காப்பற்று (வன்னி) வரலாறு -அடங்காப்பற்று பண்டாரவன்னியன்'

History of Adankappattu (Vanni) 1st Edition "PandaraVanniyan"

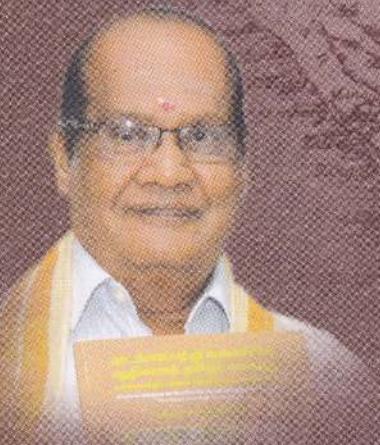
'பண்டாரவன்னியன் - குருவிச்சி நாச்சியார்' வன்னிப் பாரம்பரிய நாடகம்

PandaraVanniyan Kuruvichchi Nachchiya" (Traditional Drama)

'அடங்காப்பற்று (வன்னி) வரலாறு பாகம் -1 கி.மு.- கி.பி.'

History of Adankappattu (Vanni) Part -1. 'B.C-A.D'

'அடங்காப்பற்று வரலாறு பாகம்-2 அடங்காப்பற்று பண்டாரவன்னியன்'	2005
History of Adankappattu (Vanni) Part -2 (2 nd Edition) PandaraVanniyen'	
'அடங்காப்பற்று (வன்னி) வரலாறு' பாகம் -3. சுதேசத் தலைமைகள்'	2006
History of Adankappattu (Vanni)Part -3. Native Chieftains'	
'அடங்காப்பற்று வரலாறு' பாகம் -4. மாப்பாண-மடப்பளி வன்னியர்'	2007
History of Adankappattu (Vanni) Part-4. Mappana-Madappali Vanniyar'	
'தொலைக்காட்சிச் செய்திகள்' தொழில் நுட்பங்களும் பயிற்சிகளும்	2008
'Television News' Technics & Training	
'அடங்காப்பற்று வரலாறு' பாகம் -5 'அடங்காப்பற்று முதலிமார்'	2010
History of Adankappattu (Vanni) Part-5 "Adankappattu Mudaliyars"	
'அடங்காப்பற்று -வன்னியில் ஆதிகால தமிழர் வரலாறு - தொகுதி 01'	2016
'Ancient History of the Tamils in Adankappattu Vanni -01 (B.C)'	
(சாகித்திய மண்டலப்பரிசு, வடமாகாண இலக்கியப் பரிசு, கொழும்பு, கம்பன் கழகம், தமிழ்ச்சங்கம் ஆகியவற்றின் கெளரவ விருதுகள், ஐ.பி.சி. குழுமத்தின் கெளரவிப்பு, வவனியூர் இரா. உதயணன்- அதியுயர் இலக்கிய விருது ஆகியவற்றைப் பெற்றது.)	

வரலாறு புதிதாக எழுதப்படுவதல்ல. ஏற்கனவே எழுதப்பட்டவற்றையும். அவற்றிற்கான தொல்லியல் ஆதாரங்களையும் தொகுக்கும்போதுதான் அது முழுமை பெறுகிறது. என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விடயமாகும். ஆதாரத் தகவல்களை திரிபுபடுத்திக் கூற முற்பட்டால், புராதனத்தின் இலக்கு தவறான திசைக்கு திரும்பி விடும் என்ற நிதர்சனத்தின் பலன்களை தற்போது நாம் அனுபவித்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

வரலாறு என்பது ஆய்வு செய்யப்பட்ட காலப்பகுதியில் அறிஞர்களுக்கு கிடைக்கும் தகவல்களின் அடிப்படையில் எழுதப்படுவதாகும். கடந்த பல நூற்றாண்டுகளில் எழுதப்பட்ட வரலாற்று ஆய்வு நூல்களில் உள்ள பல விடயங்களை மேற்கோள்காட்டி, பின்வந்த வரலாறுகள் எழுதப்பட்டிருப்பது தெளிவாகிறது.

தனியாக வரலாறு எழுதப்படாத பிரதேசத்தின் தொன்மையைத் தொகுப்பது என்பது சமுத்திரத்தில் இறங்கி நீந்துவதற்கு சமமான முயற் சியாகும். இந்நாலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பல விடயங்கள் இதுவரை காலமும் வெளிக் கொணரப்பட்ட தகவல்களாவிட முரண்பாடானவையாக இருக்கின்றன என்பதை என்னால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது ஆனால். அனைத்து வரலாற்றுத் தரவுகளும் ஆதாரக் குறிப்புகளுடன் எழுதப்பட்டுள்ளன என்பதை குறித்து வைக்கிறேன். கருத்து முரண்பாடுகளை ஆதாரங்களுடன் வெளிப்படுத்தினால் மட்டும். இனிவரும் காலங்களில் வரலாறுகளை எழுதுவோருக்கு ஆக்கழுர்வமான உதவியாக அமையும்.

காலத்திற்கு காமல் விரிவான் ஆய்வுகள் இடம் பெறும்போது, ஏற்கனவே செய்யப்பட்ட ஆய்வுகளில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவது வழக்கம். அவற்றை ஏற்றுக் கொள்வதற்கான மனப்பகுவத்தை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டியது எமது கடமையாகும்.

ISBN: 978-955-1347-22-2

தமிழ்நிதி அருணா செல்வத்துரை

VIJAY
PRINTING PRESS